

qwertzuiopőúasdfghjkléáűíyxcvnmqwertzuiopőú

Vasi Ferenc Zoltán.

iopVőúasdfghjkléáűíyxcvbnmqwertzuiopőúas

ANABAZIS HOLNAP MAGAZIN

KÖZLÉSKÖZLÉSEK KÖZLÉSEK

2012-2015

nmqwertzuiopőúasdfghjkléáűíyxcvbnmqwertzui

opőúasdfghjkléáűíyxcvbnmqwertzuiopőúas

kléáűíyxcvbnmqwertzuiopőúasdfghjkléáűíyxcv

VASI FERENC ZOLTÁN
ANABÁZIS
(A HOLNAP MAGAZIN VERSKÖZLÉSEIM - ÉS
HOZZÁSZÓLÁSOK)

- 2012. 09. 12. – 2015. 06. 22. időtartam alatt 174 vers és 26 rövidpróza és miniesszé, 4 főszerkesztői ajánlás, könyvkritika köteteimről,
- 20.748 megnyitás, 221 hozzászólás, 29 válaszadás, másokhoz 99 gesztus, 1 fórumbejegyzés
- 3 antológiában 29 vers, nyomtatott HM-ben 8 vers, 3 próza
- Mórítz Mátyás: Kínverejték c. montázsversével tisztelt meg

ANABASIS

HOLNAP MAGAZIN (versközlések)

2012. 09. 12. – 2015. 06. 22.

174 vers

20748 megnyitás

221 hozzászólás

29 saját válasz

4 főszerkesztői ajánlás, illetve könyvkritika

anabázis

hadseregnek nehéz, viszontagságos körülmények közötti hadjárata, ill. visszatérése a kiindulási támaszpontra (a. m. vissza a bázisra; eredetileg Xenophón ókori görög író ilyen tárgyú könyvének címe)

Anabázis

(gör.) a. m. felfelé haladás, felföldre való utazás, felföld ellen viselt hadjárat. Xenophón (430-354. Kr. e.) «Anabasis» c. művében mint szemtanú és vezéregyéniség írja le valóban remekül az Artaxerxés Memnón ellen fellázadt ifj. Kyros seregében szolgáló 10,000 (helyesebben 11,500) görög zsoldosból álló hadtestnek hadműködését s a kunaxai csata után való visszavonulását a Fekete-tenger partjáig egy körülbelül 4000 km. hosszú, ismeretlen és ellenséges népek által lakott vidékeken át vezető úton. A.-nak címezte Arrianos is a Nagy Sándor ázsiai hadjáratairól írt művét, amelyet az e hadjáratokban részt vett Ptolemaios, Aristobulos stb.

feljegyzései szerint állított össze a Kr. szül. utáni első században, tehát 400 évvel Nagy Sándor szereplése után.

Forrás: Pallas Nagylexikon

Profil: vasifeco

Teljes név	Vasi Ferenc Zoltán
Felhasználónév	vasifeco
Tag	
E-mail	vasifeco@freemail.hu
Regisztráció dátuma	2012. szeptember 12. 11:23:51
Legutóbbi látogatás	2015. június 01. 20:13:10

Statisztika

Üzenőfal hozzászólások	1
Egyéb hozzászólások	99
Fórum hozzászólások	0

Feltöltött írások

Versek	185
Novellák, prózák	26
Cikkek	0

Szerkesztőségünk tagjai:

Szerkesztők:

Bakos József - *Főszerkesztő* -
holnapmagazin@gmail.com

Pásti Judit

Bakos Máté - *Technikai segítség, fejlesztések* -
tech@holnapmagazin.hu

Király Mátyás

Kun J. Judit - *irodalmi szerkesztő*

Újságíróink:

Bakos József - holnapmagazin@gmail.com

Iszak Dorottya

Pásti Judit

Botta Ádám

Király Mátyás

Kiadott köteteink lektora:

Tamás István

Grafikusaink:

Deák Mercédes

Zombori Mónika

Sebestyén Balázs (Vaoodesign)

ANABASIS

anabázis

1. Vasi Ferenc Zoltán: Fiamnak

- 13 szept 2012
- Versek 2012
- 255 megnyitás
- 4 hozzászólás

FIAMNAK

Sok terved legyen, mint fának levelei,
súgjanak, érintkezzenek össze,
rejtsék az érlelődő gyümölcsöt,
legyen az alma, körte, szilva, barack.
Gondolj a télre, mikor hiányaid lesznek,
a nyári élményeket felváltja a tanulás,
hogy légy érettebb, tudóbb személyiség,
ki megállja sorsa viharait.
Szeresd a félthetőt, itt a Földön
minden átmenet, és mindig előrepszik,
s majd az előtted haladók sorra kihunynak.
Lesz néhány erősítő barát talán,
akad majd néhány lány is, kik vonzalmat keltenek,
légy jó és figyelmes hozzájuk, s majd
válassz közülük egyet, ha eljön ideje,
gyakorold gyakran a szerelmet, de ne játssz,
az emberi játszma általában vesztetre lesznek,
apád is ,anyád is ember, nem védhet meg mindig.
Légy magadhoz okos, használd jóra a tudást,
ne tékozzolj, fölöslegeiddel bánj belátón.
Fűszer légy az életben, hogy szíves vendég lehess,
és folytathassad sokáig tovább
a kapott megérdemeltet. Legyen utódod,

s akkor majd megszenvedett sérelmeidet
bocsájtod meg mindenkinek, s javíts,
hogy értelme legyen férfiúi létezésednek,
s megállj helyed Isten tekintetében.
Ámen.

Hozzászólás küldése: 4

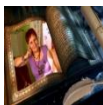
#4

Torma Zsuzsanna - 2012. szeptember 16. 13:18:18

Kedves Zoltán!

Nagyon okos, hasznos intelmeket fogalmaztál meg
versedben, melyet Fiadnak címeztél!
Ha betartja mindezeket, ember lesz a talpán!

Szeretettel gratulálok: Zsuzsa

#3

kandracs roza - 2012. szeptember 14. 14:34:47

kedves Zoltán..gratulálok..lexirózsa

#2

bruxinelli - 2012. szeptember 13. 21:44:43

Kedves Zoltán!
Milyen szép útravaló!
Szeretettel gratulálok,Zsófi

#1

titanil - 2012. szeptember 13. 20:40:59

Kedves Zoltán!
Versedben mindenre kiterjedő jó tanácsokkal látod el
fiadat.
Gratulálok versedhez!
Szeretettel: Titanil

02. Vasi Ferenc Zoltán: Csalódás

- 17 szept 2012
- 132 megnyitás

CSALÓDÁS

Amikor az utolsó
lehetséges nemi „birtokot”,
az asszonynak remélt lányt
is elejtették a vadászok,
és megreparálták,

a férfiban megállt a fájdalom,
üvegmereven zuhant alá
az elmaradt, oly vágyott
éjszaka, és a semminek
árnyéka nőtt, ez lett
lényege – állandó csönd:
fenekedett álomsötét,
kimondhatatlan „Bevégeztetett!”

Hozzászólás küldése: 0

3. Vasi Ferenc Zoltán: GYÖNGY-TESTVÉRKE

- 21 szept 2012
- 280 megnyitás
- 3 hozzászólás

GYÖNGY-TESTVÉRKE

Tejte, tejte, szép hegyecske.
Tejte, tejte, zöld legyecske.
Kinek tej, te, kinek fejte,
kinek fejte, betegecske?

Álom, álom, jól kínálok,
tejte, tejte, szelídecske –
álommélyem felcsörgettem,
mellem, keblem lélegeztem.

Adj utamra felhősúgást,
jó hitünkre gyomorkorgást.
Tejte, tejte, aludj csendbe',
aludj, álmodj kebelembe'.

Mellem tejre gazdagodtan,
őshitemből előhoztam.
Arany égbolt, ezüst este,
igaz álmot aludj, tente.

Tejte, tejte, szép legényke,
aludj, álmodj! – lelkem lelke.

2005. február 14.

Hozzászólás küldése: 3

#3

hzsike - 2012. szeptember 22. 16:23:40

Nagyon kedves versike!

Szeretettel: Zsike 🤔

#2

keni - 2012. szeptember 22. 15:37:53

Kedves Zoltán !

Ez valami autentikus regölös mondóka lenne?

Minden esetre jól megszerkesztetted !

Üdv. - keni -

#1

angyalka - 2012. szeptember 22. 14:58:24

Kedves Ferenc!!!
Szerintem nagyon aranyos altató verset írtál.
Szeretettel: Rozálka

04. Vasi Ferenc Zoltán: Lényegítés

- 24 szept 2012
- 144 megnyitás
- 5 hozzászólás

LÉNYEGÍTÉS

Jó lenne egy alkonyon
mindent helyén találni.
Úgy hajtani le fejem,
hogy az álom elrendeljen
s a hajnalt azzal kezdjem,
hogy a nap másodfelét
úgy fejezne be
a dolgos munkák végén,
egyszerű óhaj: Jó volt lenni!
Ojtani kedvet nőbe, gyerekbe,
odaszánni időt alkotásra,

magamnak sose hazudni...
Úgy volna lenni jó halottnak,
hogy talán úgy hatottam,
miként rendjén való volt.
Isten széles szemszögéből
a pályám végigfutottam.
S fiamat várja a staféta.

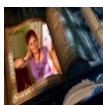
Hozzászólás küldése: 5

#5

bruxinelli - 2012. szeptember 25. 19:48:03

Ez a kívánság már maga a tökéletesség.
Talán soha nem érjük el, de úgy egészséges ha vágyunk a
hasonlatosság után , szerintem ez minden emberben
kódolva van. Neked sikerült nagyon szépen
megfogalmazni.
Szeretettel gratulálok, Zsófi

#4

kandracs roza - 2012. szeptember 25. 18:18:05

Kedves Zoltán!!! jó volna ha volna...de ne akarjunk
mindent....Szeretettel ..Lexirózsa

#3

ancica1 - 2012. szeptember 24. 17:40:14

Kedves Zoltán!

Mindannyiunkat foglalkoztatnak ezek a gondolatok...
...gratulálok versedhez!

Üdvözlettel : Anna

#2

keni - 2012. szeptember 24. 14:47:56

Kedves Zoltán !

*Versed is szomorkás őszi gondolatokat ébreszt, de hidd el
nem élt az hiába, aki utódokat hagyott hátra !*

Tisztelve ! -keni -

#1

Radmila - 2012. szeptember 24. 13:01:36

Szép gondolatok!

05. Vasi Ferenc Zoltán: Sorsidill

- 27 szept 2012
- 205 megnyitás
- 3 hozzászólás

SORSIDILL

Magyarnak lenni? – állni egy fa lombja alatt,
körötte sok aratni való búzamező, szőlőskert –
srégen kinézni a kék égboltozat felé,
s közben kenyeret szelni, országformájú szeletet.
Munkavégeztével családhoz térni, serényen
végezni tovább s könyvekkel kiművelni
a gyereksodát. Legyek csak annyira méltó,
mint mit őseim megcselekedtek, s vinni-adni
a biológiai láncot. Becsülni, ami élet –
ünnepként élni meg még a keserves hétköznapot
is, s nézni a madarat. A madár majd álmod hoz,
a háztetőn énekli ki a jót és a bánatot.
Egy széttört tányér a háborút idézi, 'sz kilengett
a Föld tengelye, majd '56 csillaglélkei újra
újra holtakat, rabruhákat osztak koholt jussokért.
Kötelek feszültek alá, bitor cipők lógtak:
menekülvágy vagy a helybenhagyás zaklalma.
Minden nemzetben van szadista. Sok lelket törni tud,
s a gondolat-egzisztencia keres kényszerkiutat.
„Ne mondd, hogy nem vagy Isten-hitű, nemzeded
elől ezt ne tagadd el soha – lehet szociálista vagy,
azazhát te is istenszült. Bűnhődni, közgondolkozni
ha szegényen, akkor is, lehet – ne rövidítsd magad.
Lombot adj, lábad alatt a fa gyökérzetével

jóra, szépre,termőre – tavaszra kihajts.
Nyarad lesz, őszöd. Naponkénti harangzúgás. Bor,
barack.
Nézz rám! – nécert látsz, cigányt, svábot, tótot...?
Vess számot Szent István intelmei szerint, s megmondom
ki lehetsz... Embernek ember, hite, szava
szerint:Magyar!

Hozzászólás küldése: 3

#3

keni - 2012. szeptember 28. 11:43:19

Kedves Zoltán !

Ez egy tagolatlan, sűrítményes, kemény vers telítve olyan
speciális és összevont szavakkal, amim ma már
ritkaságok....

Tartalmi mondanivalójával messze egyetértésben
dicsérem versedet...

A múltat és az előttünk álló megoldásokat csak egyéni
akaráttal, de szociális összefogással lehet csak
megvalósítani, függetlenül minden etnikai hovatartozás
nélkül, hisz mind írtad mindenki egy Istentől származó és
neki kell majd élete végén elszámolnia !

Tisztelettel olvastalak !

- keni -

#2

Szers Andras - 2012. szeptember 28. 09:48:00

dolgozni serényen, boldogan, hittel...

úgy legyen!

Remek vers!

Üdv, András

#1

kondrakati - 2012. szeptember 27. 17:56:32

Szívem vágyait olvastam versedben. Jó, hogy van még,
akinek nem úgy jó, ahogy van.

06. Vasi Ferenc Zoltán: Transz-Formáció (2012. október)

- 02 okt 2012
- Archív pályázati versek
 - 184 megnyitás

TRANSZ-FORMÁCIÓ

Áldatlan éhség
gyötörte a földet,
hogy kínok kínja árán
magad odaadd.
Medencecsontod:

bölcsőm, bolygóm –
kietlen Hiszekegy!

Apámmal láttatok arcomon az álmot
bimbó-kertünk télútóján fakadtam fel
lázlelkű sziromhóban,
nyári szűnyogszuronyra

42 rohamom

42 születnivágy

Istentől lett történelmi fűz-lovam
a családtól cédák felé nyargalásztatott
kamaszkorom átkos szekeréről
kihunytak a voltak

könnykorom kórtermei
elbújtatták az Esthajnalt
s leltem magamnak káposztalevelek közt
sárgaszirmú pittypalatty-virágot
grumpedligödörből
visszatértek az árnyak
akasztott katonák
halálnyirokkal szüleim homlokán
vérben, birokban
törökvészes utóiratban
kaptam harmad-, vagy negyedszülött fiút, unokát
Egyetlen-egyjemet!
A sírtól jövet hát Apa vagyok. Kietlen Bábel.

Hozzászólás küldése: 0

07. Vasi Ferenc Zoltán: Szélte-hossza akaratában

- 02 okt 2012
- 227 megnyitás
- 1 hozzászólás

SZÉLTE-HOSSZA AKARATÁBAN

Előbb-utóbb meghalok.
Nem verses gondolat, tudom,
de nagyon kellemetlen.
Utánam marad néhány titok,
sok el sem kezdett
és így befejezetlen szerelem.
Néhány (jónéhány) terv,
s még csak hozzá sem láttam,
hogyan csűrbe gyűjtsem őket,
malomban járassam, kenyérnek megsüssem; -
mert ki éhes egy támolyog történelem
bezúzott hátú asztalára,
mint legyen gazda, ki étkül szolgálja
csendőr nagyapám és katonaapám
ötvenes éves-beli múltját?
Nem!
Előbb-utóbb nyugalomba vonulok
a megásott földbe,
csillagos gyertyaként felnézek
az égre, s kulcsolt kezem besüpped mellkasomba.
Nem élt igazán, csak akart volna –
szögzik majd le alattomban,
és nem is fognak valótlanul mondani.

Bizonyára az a magyar,
aki él,
tetőtől talpig görnyedten,
veréstől ijesztve, -
vérrel keresztelten

Hozzászólás küldése: 1

#1

keni - 2012. október 03. 10:07:00

Kedves Zoltán !

Keserű verset írtál, de igazságosat !

Hiszem hogy lesz még bepótolni a még lehetséges
elmulasztottakat !

Tisztelettel ! - keni -

08. Vasi Ferenc Zoltán: A koponyák hegyének szerzője
dedikált

- 25 okt 2012
- 140 megnyitás
- 1 hozzászólás

A KOPONYÁK HEGYÉNEK SZERZŐJE
DEDIKÁLT: „súlyos várakozással, amit még írnia kell”
- talán titkon a nekrológját gondolta

Helyhez kötött lett Ő is,
ki barátnak titulált,
a Koponyák hegyének
érzékeny szerzője,
bolyong vagy ítél valahol odaát,
Isten trónusánál.
Én magam maradtam, sűrű adóssággal,
erőt gyűjtve arra,
nekiveselkedjek élete műveinek,
de a bú, a baj torlódik időmben!

Egy késő-esti falu-falu közti túrán
- a csonka Hold alatt –
beszélgettem vele képzeletben,
hogy: ’ A világot mindig elveszejtik,
de kell kezdeni valamit,
megváltani szükséges újra és újra,
szüntelen küzdelemmel és kinnal –
hogy legyen mindig jobbítható, ami rossz.’

Itt tartottunk a „diskurzusban”,

midőn vizes kátyúba léptem,
s estemből kelve a lakáskulcsot
kiejtve kezemből, sokáig kerestem.
(Épp az elhagyott sírkert mellett.)
Reflexeimben is fájtam Pesten is előtte,
az Izabella utca és a Szondi sarkán,
ülve a trolibuszon, akkorát feszültem az ülés-padló
között, lábbal,
noha nem tudtam még ---
s talán – a Rádió bementa –
az lehetett halála napja.
Aztán kitelepítettként,
szakadtak belőlem a könnyek, -
előttem a temetési meghívó...
'Talán meghalt egészen?!' –
kérdték rézsútosan;
falun közelebb az Isten,
jobban értenek a kegyelethez.

Kedves barát, Ördögh Szilveszter,
köszönöm a sok elemző-okító levelet,
a számos megjelenéseket,
a beszélgetést ott, a szerkesztőségi szobában,
köszönöm a színdarabot '83-ban a Radnóti Színpadon, bár
nem nézhettem a második felvonást,
mert a beépült szülői szigor hazarendelt Pestről, időre;
köszönöm a meggyötretést,
amikor agyam kereke csikorgott,
mert az Ön soraiból a mesterség szólt a kései
költősuhanchoz:
„egyszerűt egyszerűen”,
az EMBERhez s az ISTENhez írjon,

s ne a maga félbonyodalmaait, félbolydulatait írkássza
meg -.
Isten a fényben! – szöveg a papíron!
Én: intuitív virrasztásban –
most: 2010. március 13-án, Tatán,
száműzve, albérleti szobán.

Hozzászólás küldése: 1

#1

keni - 2012. október 28. 13:30:23

[small]**Kedves Ferenc !**

**Azt hiszem mindannyiunk okulására küldted be
Nekünk e versedet...
Nagy figyelemmel olvastam végig, és átéreztem a Te
érzéseidet, vagy legalább is megpróbáltam....**

**Szép kiegészítéssel emlékeztél meg ebben a versedben
az EMBERhez, és az ISTENhez...**

**Nagyon jól megírt, kegyeleti emlékvers, és magasra
emelő!**

Tisztelettel ! - keni -[/small]

09. Vasi Ferenc Zoltán: Cseh Tamás fejfája

- 30 okt 2012
- 151 megnyitás

CSEH TAMÁS FEJFÁJA

Előre vitte az útja,
a holtak völgyébe zárta,
száll a síri csend felette,
itt-ott felhangzik éneke,
mert a magyar fül nem feledte
s a lemezkorong forog tovább.

Örökérvényű, égi dalnok,
örökérvényű színész,
Bereményi és sokak lelki társa,
hát a sátrát a magasba tette át,
onnan szórja magyar tájra
hant alá szállt gitárdallamát.
írta: Vasi Ferenc Zoltán

Hozzászólás küldése: 0

10. Vasi Ferenc Zoltán: Álomrianás - Imátlanság (2012.
november)

- 01 nov 2012
- Archív pályázati versek
 - 155 megnyitás

Álomrianás - Imátlanság

Az éjfélt felriaszt,
mint nyugtalan rab
keresgélek iratokat,
hogymajd holnapután
szépnek vélt verset remélve
billentyűzzem gépbe
mit ma éjjel előtalálok.
Fáradok, figyelmem kihagy,
aludni nem támad kedvem,
s azon töprenkedek éppen,
hogyan fogom a virrasztást
álmodó reggelre cserélni.
Magyarázatot fogok-e lelteni
mi a mai embereszményképem,
de csak készülődöm rá,
s a mögöttes jelenlétet élelem?
Végtagjaim bogtalanok,
s milyen nehéz a csönd súlya ---
Isten magányos! – s én
maradtam hű famulusa:
álmatlan. Tessék rendet tenni,
ám fáradt az akarat,
és nem bír engedelmeskedni.
Hideg az úri szél,
a szobába is behúz,
csontjaimig megdideregtet,
s elmarad a remélt remény,
valami értelmeset-érzelmeset
a papírra kitenni.
Így leszek közösség-,
és egyéntagadó,

egyedül enyém az este,
aluszna a bútorok is,
magukba fordulva állnak,
s hanyatt hanyatlanék,
testemre véve a sötétet,
hogy meleg álomba merülve
merjem és mérjem a holnapi tervet.

2010. 01. 20.

Hozzászólás küldése: 0

11. Vasi Ferenc Zoltán: Esztergomi egyedül

- 01 nov 2012
- 151 megnyitás
- 1 hozzászólás

ESZTERGOMI EGYEDÜL

Eltűnik a nap,sötét van,
add vissza, Isten, az eget,
szárnyai nőttek a fáknak,
értő kezek nélkül szenvedek.

Adj erőt imára! A magam
malmára hajtsd hitem,
szeretném, ha bízva látnád
meggyötört,szelíd szívem.

Egyedül lesz konok az ember.
Dacát növeszti, s könnyen jönnek
rémes szállásukról a szellemek.
Szívesen hinném: a szavak cselekszenek.

Arcok felé nyisd ki tenyerem,
legyen kérő, gyöngéd, segítő,
többet tegyen érttem s értetek.
Közösséggel vedd meg a helyem.

Otthontalan hogy' él reményem,
azt már tudom. És száanalom
erősödik sorsom miatt, ha hagyom,
hogy mindenkorra így legyen.

Nyisd fel a mélyem, szeretni
szeretnék szerelemben, s nincs
ki bűnöm alól erőm szabadítaná?
Marad az ismeretlen, az átokföldje,

a kapcsolatok helyén a hirtelen homály?

Vess számot életemmel, ne véljem
az óvatos halált. Ha nem segít az Isten,
mert nincs a létezésben, teremts hittel
inkább közösséget, felettesd a hiányt.

Lapul, lapul, mint mohó hiéna,
előre érzi rothadó húsom szagát.
Győzz meg sorserővel, vagy vess ki
feleslegességgel. Szavakkal száműzz,
a szavak élnek, hiába ellened,

a szavak élnek, megölik bennünk a hiányt.

Benned megölik, másban kitarják,
s te ne téblábolj, de tedd meg a
közösséget, s kapni fogsz, ha kívánsz
nagy csendet vagy hangzavart a
lehetőségre.

A teremtés teremtett, így mindened
megvan, és övé vagy örökre, légy övé,
csak ne félj, s ne hidd, hasznod lehet
rajta magadban, hisz nem önmagad vagy.

Most döbbsz jelenre, és most remegsz,
újra felismerted a régi unt tudást:
a másik ember formál, tőle hatalom
a tett, de ragadd meg fegyvered. Fejed
az égbe nőtt, tested az eszközöd,
ne légy ellenedre. Testeddel az égbe nődd,
a felhőkig emeld a másikat. Kell a jóság!
Még ha egy falat, de ha szívből adod,
az is jóllakat, megjobbít, felfakaszt.
Sok akasztott után a malaszt.

Hozzászólás küldése: 1

#1

keni - 2012. november 03. 13:52:53

[small]**Kedves Zoltán !**

**Nagyon szépen kimunkált versben Isten biztosan
meghallja könyörgésedet, és kissé tört hitedben
biztosan megerősít, annyira Tégedet, hogy megtaláld
lelked békéjét itt a lenti közösségben is, ahol csak mi
vagyunk körülöttes egyenlőre - emberi alakban...**

**Válassz közülünk barátot, szeretőt, aki végig kísér
majd megszabott utadon, és erőt ahhoz is megtaláld
Te is a földi boldogságodat !**

****Ki elindult, s még nem érkezett meg,
biztatóbb a helyzete a soha el nem
indulónál.***

Soha nem késő elindulni, soha nem késő szeretni...*
/Tatiosz/

**Én szívesen és nagy átéléssel, és teljes megértésben
olvastam végig igényes versedet !**

Tisztelettel ! - keni -[/small]

12. Vasi Ferenc Zoltán: Sorserők

- 05 nov 2012
- 123 megnyitás
- 2 hozzászólás

SORSERŐK

Békülj meg sorsoddal,
hányt-vetett és dobált,
vedd fel a vízszinteset,
álmrend az éjszakád.

Fölötted monstrumentum.
Vigiliákban tudtad,
rádzuhanhat koporsód
fedele – rég tornyosul.

Rendezd irataidat –
beléjük temetkezz hát!
Lehetett ily esztelenül
élni, szenvedni sokat –

nem lehet mentség rá.
Inkább oly önítélet,
mi közösségbe rántott.
Vajh, volt helyed? Van a nincs

fantazmagóriája.
Misztika: nagyhatalom!
A muszály hegymagas Úr
s teteje jégcsuszamlás.

A gondolkozásmódod
félművelt és félsánta:
Szentre néha ráhibáz',
de dolgozod – csak magaddal!
Van fiad! – de jól vigyázz –

Benne is fortyog a vágy,
a kamasz sokat akar! –
s te egymagad fájdokolsz,
a kint ne örökítsd Rá!

Óvd jövőjét, távolát! -
olts belé boldog hitet,
halálos szerelmet olts,
hívéses Istene légy! –

leljen barátot s arát!
Ne ily Isten szamarát -.
2012. V. 13.

Hozzászólás küldése: 2

#2

keni - 2012. november 06. 10:33:38

[small]**Kedves Ferenc !**

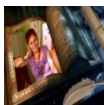
Versed rendíthetetlen utakon jár...

***megbűnhődte már e nép
a múltá s jövőndőt !***

Csak fiadban van, és él még a reményed !

Ez jól is van így !

Tisztelettel ! - keni -[/small]

#1

kandracs roza - 2012. november 05. 17:39:20

Kedves Ferenc!!! Gratulálok..Lexirózsa

13. Vasi Ferenc Zoltán: Legényke-fruska

- 04 dec 2012
- 160 megnyitás
- 4 hozzászólás

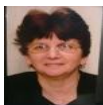
LEGÉNYKE-FRUSKA

Háza porzott az esőtől,
az udvar teremtményei
megindultak, gyermekek
komolykodtak játszás közben,
csak a felnőttek nem tudtak
egy ágra vergődni.
Patakokkal gomolygott a tenger,
s a londoniak smogriadót fújtak...
Csak egy néma, árva kisfiúval
nem törődött az Isten se.
Hitte, tudta, tette, - egyszer
rámosolyog a szerencse...
Aludt, kelt, s tette: teremő tett lett.
Tíz eseménytelen tele
havat olvasztott a szívekben.
Kisütött a Nap, s tavasz lett.

A tavasznak hatalmas kertje.
Cigánykereket vetett a világ.
De hogy igazán miként, senki
se tudja, de a gyermek nevetett.
Szája sarkából búzalepkék áradtak elő.
Így lett nyár. Lesz majd ősz.
Legény lett a kisfiúcska,
közeledett felé egy fruska.
A többi kitalálható.

2010.11.29.

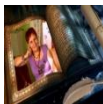
Hozzászólás küldése: 4

#3

ronika - 2012. december 09. 20:14:26

Kedves Fecó!
Tetszik, örömmel olvastam.
Üdv. Veronika

#2

kandracs roza - 2012. december 08. 20:09:49

Kedves Fecó!! tetszik verses
meséd..Kitaláltam...Lexirózsa

#1

mami - 2012. december 08. 10:41:21

Kedves Vasi Ferenc Zoltán!

Történet-mesédet, mese-történetedet, érdeklődéssel olvastam, és nem csalódtam. Téged olvasva Ady Endre egy kevésbé ismert, de annál igazabb mese-története jutott eszembe:

" Megszereti egymást, ifjú és leányka, Tündérmókokat szőnek, Sírnak is utána.... " Örömmel olvastalak.

Szeretettel: Jártó Róza

lambrozett - 2013. január 04. 00:33:04

Én zöldágra-vergődést ismerek. 😊

A többi kitaláltam. 😊

14. Vasi Ferenc Zoltán: Végtelen-végesül

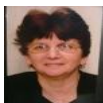
- 07 dec 2012
- 198 megnyitás
- 7 hozzászólás

VÉGTELEN-VÉGESÜL

Úgy mérem a napok telését
mint a tenger képi a felhők hosszát,

hegyekre enged, síkokra ejteti, s
mint a könny cserren alá az arcon,
olyan fürgén, hogy' viszi a szarkamadár
a bánat benső tájaiból előlopott
szenvadás ékköves gyűrűaranyát.
2010. 11. 30.

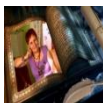
Hozzászólás küldése: 6+1

#7

ronika - 2012. december 09. 20:06:02

Kedves Fecó!
Hát sikerült jól összesűríteni az eseményt.
Jó ez a sms-vers.
Üdv. Veronika

#6

kandracs roza - 2012. december 08. 20:07:27

Kedves Fecó!! érdekes a versed...többször is
elolvastam,hogy mit is akarsz mondani
nekünk...Szeretettel Lexirózsa

#5

PeterCz - 2012. december 08. 16:10:21

Szép "bakugrás", ahogy írtad 😊, és jó vers lehetne 😊

Ha mondjuk *..ahogy* a könny.. lenne, és *..mint*
szarkamadár, oly fürgén viszi.., és a végén a szenvedés és
bánat az ékköves gyűrűaranyok elvesztésének lenne
következménye, nem maga az arany, akkor azt hiszem,
nagyon jó vers volna 😊

Ez nem kritikai észrevétel, remélem megfelelő
öniróniával velem nevetsz logikai ide-oda ugrásaidon 😊

Gyúrd újra a halmazt. És fogadd szeretettel
észrevételeimet, én például alig-alig lennék képes ennyi
információt ilyen csodásan egybesűríteni 😊 Sms
versnek szerintem tökéletes.
Péter

#4

margitszabokila - 2012. december 08. 15:51:35

Kedves Fecó!
Túl rövid a versed. Hosszabban kifejtetted volna a napok
múlását történésekkel.
És azt írod, hogy
"a könny cserren alá az arcon," --- Én a "cserren!-helyett--
csöppen-vagy csurog szavat használtam volna.
Üdv: Margit

#3

rozsaschvalm - 2012. december 08. 15:48:32

Nagyon szép vers.
"a bánat benső tájaiból előlopott
szenvedés ékköves gyűrűaranyát."

Csodálatosan gyönyörű költői képek.

#2

vasifeco - 2012. december 08. 06:27:44

Önértelmezés: sms-vers, rögtönzés, logikai bakugrás:
tenger-szarkamadár. Átirata, hogyan veszítettem el a
várbástyáról nagyapám pecsétgyűrűjét, s utána a nagy
bánkódás. Köszönöm, lambrozett!

#1

lambrozett - 2012. december 07. 20:23:15

Szépen szól. Magamban mondogattam párszor. 😊

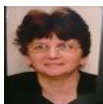
15. Vasi Ferenc Zoltán: Gyermek

- 10 dec 2012
- 169 megnyitás
- 4 hozzászólás

GYERMEK

A nő dönt:
megfogan.
Mákszemből
nevelek
új világrendeket.

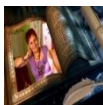
Hozzászólás küldése: 4

#4

ronika - 2012. december 13. 14:57:04

Való igaz!
Üdv. Veronika

#3

kandracs roza - 2012. december 11. 09:30:49

Gratulálok...Lexirózsa

#2

mami - 2012. december 10. 21:33:55

Ez tényleg jó!!!! Gratulálok!
Szeretettel: Jártó Róza

#1

lambrozett - 2012. december 10. 21:16:59

Ez jó! Kicsit rövid 😊 , de hosszú "tartalommal" bír. 😊
Éva

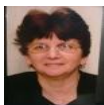
16. Vasi Ferenc Zoltán: Szentjánosbogár

- 13 dec 2012
- 186 megnyitás
- 4 hozzászólás

SZENTJÁNOSBOGÁR

Bogár-mécs,
hová mégy?
Megyek ragyogni,
csillagom!

Hozzászólás küldése: 4

#4

ronika - 2012. december 15. 10:56:52

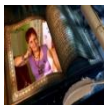
Egyszerűen aranyos!
Üdv: Veronika

#3

lambrozett - 2012. december 14. 20:13:18

Nagyon édes. 😊

#2

kandracs roza - 2012. december 14. 14:38:22

Na ez jó rövid volt...Lexirózsa

#1

rozsaschvalm - 2012. december 13. 22:25:30

Kedves Ferenc!
Jó kérdés és bölcs válasz.
Gratulálok! Rózsa

17. Vasi Ferenc Zoltán: SZERESSE!

- 17 dec 2012
- Versek 2012
- 211 megnyitás
- 1 hozzászólás

SZERESSE!

Jaj-anyám, jaj-apám,
ilyenek formáltatok,
itt van már Karácsony
s róráték nélkül
bíz nem harmatozok.

Elapadt kút a könny,
kövek a könyvek,
olvashatatlanul
magamban heverészek.

A céltudatlansága
példás! – szólna az iskolanapló,
észjárása fenemód bicebóca,
éhségtűrése kiváló –
s ha jól tudom,
erős volt tudásszomja.

Felkelhet – nem hallja?
- talán a fia várja!
Ha magától nem telik ki,
hát a csodát tőle várja?

- Nem hallom! Hogy szereti!
S ezt ő honnan tudja?
Talán vallott érzelmeiről?
Akkor cselekedeteit ahhoz igazítsa.

... Azazhog: gátolt! Értem.
Javítószándékot, kérem!
Az a gyermek egészen felnőtt -
ne félelem, a szeretet

hatalmasodjon el benne.
Igen, igen, vegye tudomásul:
Ő – a maga Egyetlenje.
Végre-valahára is: Szeresse!

Hozzászólás küldése: 1

#1

rozsaschvalm - 2012. december 18. 14:22:48

Kedves Ferenc!
Elgondolkodtató a mondanivaló. Szép vers.
Gratulálok! Rózsa

18. Vasi Ferenc Zoltán: Verés után, csak magam

- 20 dec 2012
- 215 megnyitás
- 1 hozzászólás

VERÉS UTÁN. CSAK MAGAM

Az út kifut. Magával terhelt lélek!
Az ég bezárul. Bennhelyt tévelyegsz.
Mi felé mozdult akkor a kézfej,
talán a tollvonás könnyítene?

Álomórákból felrebbensz újra.
Tartalmaid nem értelmezheted –
mert bágyadság van elég. Tudásra
mégsem telik: szellős emlékezet.

Tanútlan-kietlen lett az éjjel.
Hosszú napmenet – és végül setét!
Kendőzetlen hiábavalóság! –
s a tanulság ennyi: „üsd, ahol éred”.

És ki lépett a tudatmezőbe?
Az árnyköreim miféle lénye?
És merre óvatolsz, ha erélye -,
s azon-át tested erőtlensége?

Hogy'hát a cél, emelni kart-kezet
munkára! Vagy alkalmasos tetterre.
Mord arcomat színe-változásra -
lelkiismeretével ki érli meg?

Hozzászólás küldése: 1

#1

rozsaschvalm - 2012. december 21. 11:25:21

Kedves Ferenc!
Mély gondolatok. Álom és valóság küzdelme.
Szeretettel: Rózsa

19. Vasi Ferenc Zoltán: Angyaldal

- 24 dec 2012
- 481 megnyitás
- 7 hozzászólás

ANGYALDAL

Kicsi fiam, megtermettél,
szívből testté elegyedtél.
Édesanyád gyöngye lettél,
kicsi fiam, sziklám, szirtem.

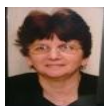
Cipelem a vállamra vett
eltékozolt édent – emlék -,
hiszed-e, hogy a kő nehéz,
földhöz lapít az Ég súlya.

Azt vallom az Isten felé:
mennyi eltékozolt reggel!
Messzi hegyeken túl, folyón
érted himbált meg a ladik.

Arcomon az eső cseppje,
életvízzé kigörgedett.
Bánatom fűzlevelei
élesen szívembe döfnek.

A Hold magához ragadja,
emeli a lelkem súlyát,
könnyek harmatozó sóját
szertehinti csillagokká.

Hozzászólás küldése: 6+1

#7

ronika - 2012. december 30. 19:13:36

Kedves Ferenc!
Szép! Gratulálok!
Üdvözlettel: Veronika
B.Ú.É.K.

#6

Feher Angela - 2012. december 27. 18:51:43

Kedves Ferenc! Nagyon Szép vers, érzelemmel
megtöltve! Lassan begyógyul a seb,s remélem sok ilyen
szép vers lesz a terméke! Sok szeretettel Angéla!

#5

Dorottya Dora - 2012. december 27. 11:03:08

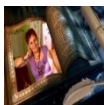
Kedves Ferenc! Nagyon szép, mély gondolatok.

#4

rozsaschvalm - 2012. december 26. 16:58:50

Kedves Ferenc!
Nagyon szép vers. Lélek mély sóhaja fakasztotta
könnyek, csillagként fénylenek.
Szeretettel: Rózsa

#3

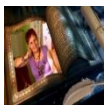
kandracs roza - 2012. december 26. 12:03:54

Szeretettel írtam-fogad így...nincs vigasz ezekre a
dolgokra...Lexirózsa

#2

vasifeco - 2012. december 26. 11:23:44

Kedves Katalin és Róza! Két hölgy száringatja kiapadt
könnyeim egy - bevallom - sikerületlen vers kapcsán.
Fiammal tehetetlen vagyok, kiszáradt. Ha Édesanyám
halálát nézem, az lenne az angyal-szemlélet, rázkódott ég
és föld. Nem kristallizálódik át a vers, sebzett vagyok,
döccennek a sorok ritmusa. Leírásnak maradt meg. Így a
honlapról nézve döbbsentem rá. De a hozzászólásoknak
csendes hálával, nagyon örülök. Ferenc

#1

kandracs roza - 2012. december 26. 10:14:11

Sósak vagy édesek-könnyek. Az érzélem
gyöngyei...gratulálok..Lexirózsa

20. Vasi Ferenc Zoltán: Fohász

- 27 dec 2012
- Versek 2012
- 472 megnyitás
- 3 hozzászólás

FOHÁSZ

Világegyetem Ura, szólni készülök,
bár fogságban a hangom -,
mozdulni igyekszem, és megrekedek -,
jelképekben szeretnék -,
s mégsem nyilvánulok.

Tégy engem hát
munkád eszközévé -,
legyek Békéd hűséges tárgya -,
szorgos szolgatársad.
Hűdő ereim, satnya képzeletem
cselekedje többé-jobbá-hasznossá,
mit a Lélek rendeltetett
a Világ árnykörei és az emberteremtés
szűkösön keskeny, de elégségesen hibátlan,
testre méretezett mesgyehatárán -,
ügyeljek rendre-rangra-tekintélyre -,
tiszteljem összes neveidet és címeid -,
parányítsam, elegyítsem s visszavonzzam
elvetett súlykjaim -,
Világegyetem Ura! –
hadd legyek műremekre kész
síríg fáradt céhlegény -,
ki nem hiába emésztí
az Atyamester házának kenyérét.

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

vasifeco - 2012. december 31. 16:19:28

Kedves Hölgyeim, költőtársnők! Köszönöm meleg szavú
hozzászólásaikat, de mindig a megjelenés pillanatában
jövök rá verseim végességére, hogy megint
félrebeszéltem, hol meg összezagyválódok, az ember
tökélyre tör, s ecsete a porba hullik. Most hogy az elejére
kerültem "Fohász"-ommal, nem szálltam alá mások

kincseihez, épp ez az, érzelmi hullámvás, jóeső érzések
nélkül. A női lélek elfogadóbb, engedékenyebb,
megbocsátóbb. Én kínszódom. Magamtól. Remélem a
rövidebb fohász is közlésre kerül, az szimbolikusabb, de
az is olyan juhászferenci ars poetica-kísérlet. Vallásos
köntösben. vagy köntőrfalazásban. Se a világot, se
magam nem tudom megváltani. Ezer köszönet újra.
Hódolat a versművelő hölgyeknek. És eredményes, bő
termésű új évet. Mindannyiuk olyan biedermeier lélek,
szindbádi attitűdök. Etűdek csemballó-dallamok.

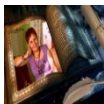
Hódolattal Ferenc

#2

rozsaschvalm - 2012. december 28. 12:55:17

"Tégy engem hát
munkád eszközévé -,
legyek Békéd hűséges tárgya -,
szorgos szolgatársad."
Szép " FOHÁSZ" Meghallgatásra talál.
Üdv. Rózsa

#1

kandracs roza - 2012. december 28. 11:19:25

Gratulálok.BUÉK..Lexirózsa

21. Vasi Ferenc Zoltán: Formák szerveződése

- 31 dec 2012
- 388 megnyitás
- 2 hozzászólás

FORMÁK SZERVEZŐDÉSE

A csönd laza: a lélek.
A fű nyújtózva neszez.
A szellőezüstje:nyugalom.
A fák kiáltozása: alkony.

Soha senkit se egyedül.
Sűrű fény vakon menekül.
Első lélegzet a világból,
ha az elv magányba kerekül.

Majd, viszonyt kezdenek az arcok.
Egymásért tesznek, mert a létezősmód –
általunk önálló formákba bomolt:
Éljünk teljességet – árnyak:
ének!

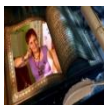
Hozzászólás küldése: 2

#2

lambrozett - 2013. január 01. 18:53:19

Eolvastam. 😊

#1

kandracs roza - 2013. január 01. 16:29:20

Gratulálok...Lexirózsa

2013.

22. Vasi Ferenc Zoltán: Hit, veszélyek közepette

- 03 jan 2013
- 323 megnyitás

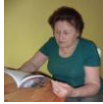
6 hozzászólás

HIT, VESZÉLYEK KÖZEPETTE

Tátong a mély,
átjár a nagy szakadék szédülete,
s én ezen a pillésúlyon röptömben élem
a világ kavalkádját,
a távlattalan űrhöz képest
parány-magam álmaim kergetem,
reménye nélkül –
hogyan hangom
gyóntatót talál –
s kórusi ének felzengve
egybeterelné az univerzum Te Deum-ját

2011. XII. 16.

Hozzászólás küldése: 6

#6

Oroszlan08 - 2013. január 06. 21:06:08

Mély értelmű, szép versedhez gratulálok: Ica

#5

angyalka - 2013. január 06. 20:53:24

Kedves Ferenc!

"átjár a nagy szakadék szédülete"..tetszett nekem

versed 😊

szeretettel:

Rozálka

#4

rozsaschvalm - 2013. január 06. 20:21:47

Mély gondolatok, gratulálok! Rózsa

#3

lambrozett - 2013. január 05. 13:06:31

Kell még ahhoz kevéske idő. 😊

#2

paltetel - 2013. január 05. 11:37:53

" parány-magam álmaid kergetem,"... kergesd, amíg
lehet!
Gratulálok, Etel

#1

kandracs roza - 2013. január 03. 19:49:10

Gratulálok..Lexirózsa

23. Vasi Ferenc Zoltán: Karácsony közelében

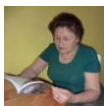
- 07 jan 2013
- 248 megnyitás
- 2 hozzászólás

KARÁCSONY KÖZELÉBEN

Nézd a csenden,
nézd az álmon,

jön-jön,
közelg
szent Karácsony...
Mikor itt van,
végre mára,
mi az ára?
Isten-varázs,
mécses-parázs!
Még van anyám,
még van apám,
de ha nem lesz
egyike se,
másika se,
kire cseng
a mosolyod?
Lesz-e másik,
lesz, ki lénye:
tündérlényeg!
Majd az a lány
benned talán
kedvest, aztán
gondos apát:
Karácsonyt lel?
Az lesz talán az igazi
Boldogság!

Hozzászólás küldése: 2

#2

Oroszlan08 - 2014. november 26. 10:59:07

#1

Janna - 2014. november 26. 09:50:57

..." közelg
szent Karácsony..."

24. Vasi Ferenc Zoltán: A megváltás előestéjén...

- 10 jan 2013
- 238 megnyitás
- 2 hozzászólás

A MEGVÁLTÁS ELŐESTÉJÉN...

Mária, szenttűz,
liliomzápor,
József Isten-
csiholója...
Öledbe enyésznek
ősök és temetők;
a magos egekből
hitek harmatoznak...

Sejtjük mi igen jól,
kimeríthetetlen vagy;
tenlelked

tentested
igaz hitű
kútja:
vized etet
búzád itat
szivárvány-ágyadból
angyalok szálldosnak
madárposta hírel
a Napról társalognak:

„a Tejútnak lesz bizony
nagyon hamarost
csillag-szuszogású
bársony kisbáránya.”
S gyűlnek azonmód
meddők és asszonyok;
holtak és hősök
- folytatni az álmot...

Én magam hiányzok...
(Törődöm, száradok):
Mért ver engem átok!
Nem ér kegyelem;
kenyér és szerelem

- vak, fekete tulkot!

Hozzászólás küldése: 1+1

#2

vasifeco - 2013. január 12. 02:20:48

Kedves Katalin! Köszönöm hozzászólását, bár nemigen értem. Az Antikrisztus-ság korszaka Jézus életében már létező, a történelem korszakai folyamán követőit üldözték. A szeretet és szabadság kérdését feszegeti. Az 56-os népfelkelés-szabadságharc nem csak vallási háború. Édesapám kiskatona volt akkor, megütköztek a szovjetekkel (a letartóztatott kormányküldöttség konvojára lőttek - a sors fintora, hadosztály-parancsnokuk is ott volt), 92-ben megkapta a Magyar Köztársaság Bronz Érdemkeresztjét, előléptették egészen főhadnagyi fokozatúvá, de köztörvényesként leültették, hét társát felakasztották, hadosztály-parancsnokukat is, Mecséri János ezredest, apám kárpótlása börtönévei alapján névértékben 363 ezer forintban ellensúlyozták, ügyvédek gazdagodtak meg országosan, mert 50-60%-ban felvásárolták, apám tőzsdézett, 20 ezer forintot ha kapott hozamként, még úgy se érte el a névértéket, engem is meghurcoltak, elvették nagyszülői házam, összetörték bútorokat, mindent, mondjuk úgy deportáltak. Viselem apám sorsát. A kitüntetéseiért pénzt soha se kapott. Az ateisták léptek fel a rendszerváltáskor vallási köntösben, szektarianizmus, a jog nőpárti, rám szervezték a nőt, aki gyermeket szült (apás szülés volt - a gyerekágyban kinyögte, hogy ő nem szüli meg, itt abba hagyja, meg mért vagyok ott), elvált asszony volt, a rokonaim nyakig benne voltak ebben a galibában, fojtogattak, megvertek, egy éves házasság után perbe fogott, 6 milliót vitt el tőlem, nekem egy wc-kefét hagyott hátra. Az abortuszi előélet jól fizet, ügyvédje bábáskodásával. Összedobáltam a sorseseményeimet, ne haragudjon, Katalin, hogy így panaszkodom, a politika a haszonhúzója 56-nak, a nagy

farsangi mulatságnak. Örültem,hogy szeretettel olvasta
versem, van megvolt rég,én nagyjából jónak éreztem,a
főszerkesztő úrnak hála, mint Rózsa asszonynak és
magácskának,mint befogadó olvasónak. Kézcsókom,
kedves Katalin, és köszönöm,bocsánat kifakadásomért.
Ferenc

#1

rozsaschvalm - 2013. január 10. 18:01:08

Kedves Ferenc!
Nagyon szép vers.
Gratulálok! Rózsa

25. Vasi Ferenc Zoltán: Csak egy lépés a béke

- 14 jan 2013
- 168 megnyitás
- 2 hozzászólás

CSAK EGY LÉPÉS A BÉKE

Álmodjad vissza arcod a forrásba,
én vérlak mélyén, kezemben rózsával.
haragból raktál félelmes bástyákat,
s vívód ellenem értetlen csatádat.

Vegyed ki tehát kezemből rózsádat.
Fakadj forrásból újfent napvilágra.

Roskadnak rögtön bástyáid romokká,
s harmat-szép szíveddel felém indulj már!

Hozzászólás küldése: 2

#2

lambrozett - 2013. január 15. 18:36:21

Szia. 😊

Talán inkább: várlak (2.sor) és vívod (4.sor).
Számomra kissé kusza a tartalom és a szerkezet is, ne
haragudj. De tudod...a hiba biztosan az én

készülékemben van. 😊 Szia. Éva

#1

kandracs roza - 2013. január 15. 11:01:53

Szép...gratulálok.Lexirózsa

26. Vasi Ferenc Zoltán: Elmaradt dal

- 17 jan 2013
- 115 megnyitás
- 1 hozzászólás

ELMARADT DAL

Szentjeiddel ügyelj rendet.
Angyal tartsa a falat.
Belakható vers-lakásban
könyvekből építsd magad.

Tárva-nyitva már a mennybolt,
álmodj tiszta éveket, -
ne számodra, csak kit szeretsz,
s áldja meg az Istened.

Hozzászólás küldése: 1

#1

kandracs roza - 2013. január 18. 13:04:58

Jó...Lexirózsa

27.-28. Vasi Ferenc Zoltán: Rövidebb fohász
Ámen!

- 21 jan 2013
- 118 megnyitás

RÖVIDEBB FOHÁSZ

Világegyetem Ura, Apostoli Mátka -,
Költők nagy Sorsfogoltja, Égből alászálltak

Ízzás-Fehér Rózsalángja –,
Eleven Tűz Imazuhataga és –
Kora-alkonyi Bárka –,
sziklákat Kristályosító s Embert
szikrázó Hatalmas Lény –,
csontot kelesztő Édeni Kalács –,
és Szivárvány Hétfokúság –,

- engedj Jót teremnem
- s a Teremtésben
meg nem állni -,
folyvást tenni,tenni,tenni!
Eredményesnek lenni.

ÁMEN!

Holtak ereje – gyermeki Tisztaság,
legyetek velem ma a Szent Ostyában!

Hozzászólás küldése: 0

29. Vasi Ferenc Zoltán: Jász Attila

- 24 jan 2013
- 121 megnyitás

JÁSZ ATTILA

Konok végtelen ostora –
angyalhegedűk vonója,
s a szavak igazgyöngysora
felékesíti a kardot!

2002. IX. 30.

Hozzászólás küldése: 0

30. Vasi Ferenc Zoltán: Istenkeresésben

- 28 jan 2013
- 103 megnyitás

ISTENKERESÉSBEN

Átrezeg a csönden a hárs.
Szóaltat: Ostyafelmutatás.
Angyali őrzők szárnya alatt
tenger. Szembeszelek huzatában
kiönt az álmok Nílusa.
Homérosz, a vak, eposzán
végigiramlanak a jambusok.
Gyalogjárók leleménye szerint
a templomtorony felé biccentek
megint, hol áldoznak erényből,
büntől óvó jóakarattól -
Befelé fordulok, alvásom
ájtatossága kegyet termő jutalom.
A reggel sziréneinek sikolya
starthoz állít, itt az óra.
Versre áll s fél kiló cipóra.
Coppola Magánbeszélgetései
átfordulnak monológba,
a hárs rezeget, anyám holt.
Hagyott itt magáról képeket,
s ha róla álmodok, kisfiú vagyok,

ki indul ministrálni, de az oltár
 csak otthoni asztal, 500 forintért elkelt
 s hagyott itt kirabolt házat, tegnapot.
 Ólmot a fülbe, viasz a szemre,
 engem a házasság bebalzsamozott,
 s vagyok a lég mauzóleumában...
 Bőröm alatt hordok 2o egész 12-ed századot -
 Rezeg a hárs: Ostyafelmutatás!
 Valahol a világ titkos szegletén
 valaki most mondja ki az Ámen-t.
 Monoton moirák rebegik a morát.
 S Halak vetik fel magukat
 a festett üvegablakok féldelejében.
 Leírom a szót: Isten! És nem történik semmi.
 Leírom még egyszer. Isten! Gyónnék, áldoznék.
 Bűnnel teli minden. Isten, teremj magadból!
 Jézusisten! Megint karácsony közeleg.
 „Égi magasok, harmatozzatok”!
 Hisz’ én már az első hópehelyre is sírva fakadok.

2012. 11. 30.

Hozzászólás küldése: 0

31. Vasi Ferenc Zoltán: Édesapám mondta...

- 31 jan 2013
- 124 megnyitás
- 1 hozzászólás

**ÉDESAPÁM MONDTA, TUDJA, KI LŐTTE EL
AZ ESZTERGOMI BAZILIKA TETEJÉT '56-BAN,
DIREKT**

1.

Elment az égbe.
Kupola üszke tátong:
Csillag a célpont.

2.

Dördült az ágyú.
Rettenve nézte apám,
látta, ki volt.

3.

Istentől fordult!
Sorsát hogy' éli az,
mint lett ildomos.

4.

Szentséggyalázás!
Isten nem retten, de fáj
e lándzsadöfés.

5.

Apám tudása
„holdhaladta mederben”
hitben összefog.

6.

Idegen gócok.
Ötvenhat ez is. Sötét-
kapu. Sortüzek.

7.

Csillagok lelke.
Kihunytt mécsesek fényle,
fel, fel, az Égbe.

8.

Tatarozandó!
Lett ima fluiduma
teremtő erő.

9.

A rézlemezek
patinája fürgeteg
után pártkönyvek.

10.

Új lyuk az égbolt.
Rakéta órák járnak:
zöld fűszál-szobák.

11.

Sugárzik műhold.
Isten csendje: temető –
és tévéadás.

12.

Hol, hol a Minden?
Semmiség közt a Semmi?
Álmok helyén: arc?

13.

Nézi apám a
túllét határaiból -:
vak földet lát.

14.

Ha lenézek én
is , - s bár nem vagyok Isten,
a földbe látok.

15.

Boltozatában
apámnak plantáció.
A műtét foltja.

16.

Lyuk a kupolán.
Lyuk apám koponyáján!
Mindez fájdalom.

17.

Látni és tudni.
Évtizedeket hallgatni
Istennek csak perc.

18.

Maradék vagyok.
Létek rózsaláncában
pokoli rőzse.

19.

Odapörköltek.
Magas'bra is aljasul
a tett. Orion!

20.

Holdon a bolha,
elefántháton a Föld –
már technicizált.

21.

Át az éteren,
hat rám őrangyalom.
Versecske: egyke.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. február 02. 11:10:19

A 15.-nél kicsit elfáradtam, de nem adtam fel 😊 😊
Mint ahogy Te sem. Éva

32. Vasi Ferenc Zoltán: Fekete anyám (2013. február)

- 01 febr 2013
- Archív pályázati versek
 - 223 megnyitás
 - 5 hozzászólás

FEKETE ANYÁM

Fekete szívvel létezem
fekete színben álom
fekete tükörben
fekete lélegzet
fekete árbóc
hófehér zászló
fekete hajózáton
fekete mérleg
antik kereszten
fekete évszám
fekete tetemen
bükszusbokor
éj ereszkedett rá
temető kapujában
fekete égből
életjel-sms
egy fekete fényképen
berlini lány üzen
fekete csókkal

búcsúztunk délben
fekete vonat
fekete repülő
holló szárnya csattog
a halotti csendben
ma mindenszentek napján
fekete alakban
komor bikával
viaskodom
anyám arany arca
világít: hold
megmetszett séta
sötét égbolt íve alatt:
FELTÁMADUNK?
fekete táncunk
korom ritmusa
lassúbbad
méláztat
árnyat vet a szóra
HAZA FELÉ VISZ EGY ÚT
érkezek maradra
bút bánatot farigcsálni
a halál angyala suhan
suhan suhan suhan
fekete nevem
egy táblán készülget
A JÓISTEN VIGYÁZZON
ÉJJEL-NAPPAL –
egy suhanc kívánta
fekete bicskával
feneketlen zsebében
gödör-hangon -

letakarunk nemzetiségi térképpel
beburkolunk feketével
barna vastag vak földdel
be ám
be bizony
kegyúri bizomány
HIT REMÉNY VÉDTELENSÉG
KI ITT BELÉPSZ
VISSZA IS TÉRSZ
visszatérsz (pont)
mélyre téve súlypontodat
űrmagasezüst
űrhajók alá

Hozzászólás küldése: 3+2

#5

ErikaGyorgyi - 2013. február 24. 14:09:36

Nekem tetszik az elsőprő lendülete! 😊 (is)

#4

vasifeco - 2013. február 06. 05:08:10

Igazad van, Éva! A rövid versből lett egy agymenés.
Elvesztettem az önkontrollt, és mindent egybepakoltam.
Hálásan köszönöm, fáradozásod a véleményalkotásra.
Pár versem elment hozzászólás nélkül. Üdvözöllek
Ferenc

#3

lambrozett - 2013. február 05. 18:15:12

Szia. 😊 Természetesen azt (szinte) sosem tudhatjuk, hogy mi készíttet valakit írásra. Olykor egy-egy történés, néhány csodás virág, pár tűnékeny érzés, talán harag valaki iránt. Netán csalódás, szomorúság, gyász. 😞 De olyan is előfordul (nálam biztosan), hogy az égvilágon semmi különös, csak...jól esik ezt és azt megfogalmazni. Ne haragudj, ha nyers voltam és azért sem, ha nekem másképp jött le, mint ahogyan szántad vagy remélted. 😊 Ha kissé rövidítéd és egyértelműbbé teszed, akkor (szerintem) élvezhetőbbé válik. Üdvözlettel: Éva

#2

vasifeco - 2013. február 05. 16:37:01

Kedves Éva! Nagyon örültem, hogy véleményezted ezt az egymásra tornyozott "építményt", de annyira nehéz gyászokon és pokoljáráson mentem keresztül, hogy csak raktam a dumát, s már az értelme is veszett. Bolond vers. De csak így menekülhettem élményeimtől. Belátom, bicsaklik jó párszor, de ez már ez marad. Képződmény. Szeretettel fogadtalak, mindig rátapintasz a lényegi hibákra. Ferenc

#1

lambrozett - 2013. február 03. 13:09:20

Végig-olvastam. 😊 Szerintem az én agyam befogadóképessége túl kicsi ezekhez a modern-magasztos gondolat-darabokhoz. Biztosan akadnak elmék, akik tudnak vele mit kezdeni. 😊 Éva

33. Vasi Ferenc Zoltán: Introvertált

- 04 febr 2013
- 112 megnyitás

INTROVERTÁLT

Duruzsolt a levegő szemhéjamon,
cikázó szűrős pontok: darazsak.
Méz-sűrű üvegcsengőn a mellkas,
tar koponya szolgál a kaptárnak.

Mély infra-színekbe öltözködöm,
tág határok között lüktetek.
Kabátárnyas sétákon – tudatom.
Merülnek a szavak – nesztelen.

Csöndet csobban a megérkezés.
Mozdulatok – önmaguk vetkezik.
Fénykard lobban a gerincemben,
csillagokra pajzsaként ráfeszít.

Gravitációs erő az álom.
Felfelé zuhanva ébredek.
Hatalmas! – az idő múlt-kereszt.
Kaporszakáll! – sorold a vétkeket.

Mindenhez közel: belülré érkezem.
Jelentés: túlrad némaságán.
Csillagszórón sistergő tengelyek.
Forrás gyanánt buzdulj fel, szeretet!

Hozzászólás küldése: 0

34. Vasi Ferenc Zoltán: Anyám néember álma jósolt

- 07 febr 2013
- 108 megnyitás
- 3 hozzászólás

ANYÁM NÉMBER ÁLMA JÓSOLT

Erika! –
neved megríkat.
Hold-sugárzással
a tulipánt-mezőkkel,
tükör-szavakkal
ezt suttogom:
Nevet adhatsz
a holnaputának,
csak bírjam! – szaporázzad;
hagyd magad mögött
a hazugság hideg szobrát,

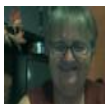
házasságod ügyvédnőjét,
tündérkeresztanyád,
vagy Havas Adél apáca
porcelán-Madonnáját,
kérd el és rejts kukába,
váltogasd a férfiakat,
hagyd oda a fafűtésű cserépkályhát,
ingyen adták,
tavaszig ki ne lakjad,
inkább gyerünk,
fogózz belém a gázkonvektoros
szülői kisszobánkba –
a nyomorult ágak,kezek
cigánykerekezzenek.
Lendüljünk neki
a kényszerű mának,
mamádtól örökölt
kékcsíkos pizsamában
apasszuk-dagasszuk
a téboly tavát,
csak a könny sós,
aggasszuk agancsot
háromkirály-kódolattal
a kényszermagány
gyémánthomlokára,
aludjunk egyé
a szitárhúr-szakadásba,
játsszuk el ájulatban,
rajta, belakni az egész házat,
mutassuk fennen
bibírcsókákra,
dobogjuk el az ezredvég

szerelem-taktusát,
oszt' szedelőzködünk külön
hívséges szeretőkkel,
de lakjunk egy tető alatt,
és tovább, még tovább,
antológia-avatás és cserepezik
Molnár Miklós a padlás felett,
ahová a mosónő: Anyám - és én,
teregetni megyek...
Túl a csecsemősírásba
oltott tejesember-isten őszön;
lándzsa-napsugár
nyáron át az oroszlán
újparancsolat-ikonú
kapd-ki! vedd- el!-játékban
keresztgyönyörűséges
álmok fénylenek,
bandzsa bendzsós Sophia-!
Na, ez azé, aki a csali-mesét mondja,
három a lány!-maszti-szoba!
Bátor a legény, marokra torka.
Ez nem semmi, nem piskóta,
azé a homokvár, aki hypózza.
Csepergő ereszt: szivárvány,
a hazatelepült szomszéd lány,
és a féltékeny orosz lány.
Ki eljövend – Fiú lesz(?)
Szabolcs!

1999. XII. 23/2000 verskezdemény reálirata
(Hol az anyám horgolta fehér pulóver?
- Miért, volt? Ja, kidobtam!

Hol volt, hol nem volt!
Mese-mese, mátká,
Gazdag Erzsi könyvének bolti ára.
Annyit ért, fél hónap villanyszámla.

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

Clarisz - 2013. február 09. 21:22:20

egy mosoly az ára 😊:Clarisz

#2

kandracs roza - 2013. február 08. 10:03:56

Kedves Ferenc!! ugye ne írkak semmit...szeretettel
Lexirózsa

#1

vasifeco - 2013. február 08. 00:07:50

Tudom, kedves szerzőtársak, ez maga az örület, de még
ilyenebbeket éltünk át, nincs benne rendszer, egy
normálisnak tűnő vágyversnek átírata. Most ilyen
verseményekkel rukkolok elő, bocsánat. "Nem
mondhatom el senkinek, elmondom hát mindenkinek" -

ahogy Karinthy írja. Hú, de rémisztő volt és megalázó.
Ferenc

35. Vasi Ferenc Zoltán: Vers a tökéletesről

- 11 febr 2013
- 142 megnyitás
- 1 hozzászólás

VERS A TÖKÉLETESRŐL

Légy az Éden-fa tövében kéklő világ
amit erekből szőtt nekünk a pók:
e nyolc álmon bírt Okosság!
Minden ág: madár; - és virágot énekel;
és minden ének földközelen: szárny!
És minden ember egy-egy színesedő Lélek,
ami a Teremtés útjaira Vágy'.
Íránytűje fénynek, - mutat erre s kutat arra,
mígnem szitárhúrba éjt peng, - Siva játszadozgat.
Szemével érint is harmatos fű-valót,
tágra nyílt lótusza zengzetes csillag-Tó,
- kontya közt hordja a tündöklő Hold-csatot –

kérd akár tőlem is
s ajándékba kapod
az éteri Létben lelt
csodás összhangzatot

Hozzászólás küldése: 1

#1

kandracs roza - 2013. február 12. 12:02:20

Olvastam..gratulálok..Lexirózsa

36. Vasi Ferenc Zoltán: Osztályrészem - Ostyafelmutatás

- 14 febr 2013
- 109 megnyitás

OSZTÁLYRÉSZEM: OSTYAFELMUTATÁS

*(Asztalodon üvegróka – Egyedül alkotócsoport, Magyar
Napló, 2001.)*

Hét házban heten ébredünk,
nyolcadikunk sírba merült.
Hét költő hány verse ér hazát:
harangot, felkelést, népharagot, békét.
Egyetemes csend szítál ég alatt
szilaj esők ménese vágat
a történelem korszakain át.
A vegyülő vagy kiérdemesült magány
kezet ráz, beszél, vagy zárványba zár.
A felköhögött reggel szolidál
hét felkötött katonával,
kik hont védtek, s majd a többi

gubbant kádári börtönökben.
Engem is megcsapott a Halál,
előbb az élők, majd a szülői ház
ment rá, tébolyba-borba veszett utak
után 28 négyzetméterre zsúfolok
össze mindent, mi maradt dúlt hitemből,
s míg felkél, halad, nyugszik a Nap,
senkiről nem tudok semmi biztosat,
él-e, holt-e, költőget? Ötletével
megváltja még reményben világát,
vagy mindőjüket forgatja a szél,
eszik-iszik, ürít, úri pasziánszozik
Budapesten vagy országszerte.
Légvonalban nincs találkozás, telefonszámhiány!
Sajgó csontok az Egyedül alkotói,
egzisztenciákban külön-külön...
Hét plusz egyet játszott az isten,
ismeretlen ismeretségek voltunk,
enyvvel cérnával kötetbe kötve,
ki nyitja ki a könyvet, vagy
kire zárul rá a fedél.
Utcanevek, városok, parcellák...
mártírkatonák! Anyaföldünk mélye
sokasodik tovább, de
útra indul új s újabb nemzedék,
a sors kereke perdül, az Ige teremt.
A Liszt Ferenc repülőtérrel
indul a járat, s átzúg a Hold
utca és a 301-es felett.
Már nem indul lábam tisztelettevésre,
koszorúba fonom össze ujjaim,
és szól hol a Kossuth,

hol a Mária Rádió.
Ámen. Ahogy lehet. Életigen. Isten!
2012. IX. 11.

37. Vasi Ferenc Zoltán: VALENTIN-NAPI

- 18 febr 2013
- 93 megnyitás
- 1 hozzászólás

VALENTIN-NAPI

Tankcsapdába esett a rőfögés,
és olyan édesnek találtatott a hús,
hogy Gadara mellett kiszáradt a tó.

Hordom a pálmaágot öled pohara felé,
és a kehelybe összegyűl' a bánat.

Egy óriás tördeli erdejében a fákat;
úgy esőzik a lomb, mint a Bor
telíti a vágyat.

Arcomat formázd kezedre!
Simogasd ezer-reményű szerelemmel.

A gyémánt Isten homlokában él.

Félelembe estél. Mint a konda,
mely széttúrja a kukoricaföldet,
ahova engem temetsz,

az a sír

felszárítja a könnyed, ha könnyed
kézmozdulattal ráhinted a hantot,
mint ördögeire a virágot
ama Megszállott.

Hozzászólás küldése: 1

#1

kandracs roza - 2013. február 19. 13:10:05

Ne neked Valentin...Lexirózsa

38. Vasi Ferenc Zoltán: Csillagvályak hajnallatig

- 21 febr 2013
- 89 megnyitás
- 1 hozzászólás

CSILLAGVÁGYAK HAJNALLATIG

Nyereg alá kerülsz!
Villám-kéjem beűz
emlők tavaszába –
szirmok havazása!
Kanca-nyihos hangod:
holdam; - meglovaglom...
Csillagok nyilaznak,
szitok rántja ajkam;

fejem kopaszítva;
parázs értem szítva;
álmot fogan benned:
Édes, adjál ennem!
Ágyék láb villája,
tűzköd vacsorának!
- s hullok nyugalomba
zablás tenyeredben;
- Kötöny eltemetve...
Nézz ki, épp hajnallott!
- s újra én lovaglok;
kantár után kapkodszt,
méned megiramlott...
Lovam legelője –
ott, a hegytetőn, fenn...
Tiszta levegőben –
szemed tóvizében –
ismét talpra állok...
Horkantok a Napra,
szívünk felmutatva.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. február 21. 20:41:36

Talán egy betűhiba: kötöny helyett közöny volna? 😊

Az elsőnek nem lelem értelmét.

Bár, jó lovas vagy ilyesmi, de nagyon elfeledett szó.

Amúgy...nekem kedvemre való volt. Éva

39. Vasi Ferenc Zoltán: Isten csendje

- 25 febr 2013
- 76 megnyitás
- 1 hozzászólás

ISTEN CSENDJE

A rózsá: Isten beszéde.
Szirmai: puha szótagok.
Virág-fején varázs csendül...
s pille is száll –
hallgatok.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Gabriella 36 - 2013. február 26. 09:54:39

Varázslatos...

40. Vasi Ferenc Zoltán: Túlvilági kristálypalota

- 28 febr 2013
- 117 megnyitás
- 1 hozzászólás

TÚLVILÁGI KRISTÁLYPALOTA

Álmokban levés: egyenként-külön

Ház csendjében nevelt szívem
átvérző lélekkötésében
lélegzetteddel hiányzol
kedves érinthetőségeddel
összes hajnaloddal
Tét nélküli estjeim
felgyűlt avarillata
okos és szép mondatok felé sodorna
ha volnál szemedtől ágyékidig jelenvalóan
- mondhatón-mondhatatlanul –
EGY VERSBEN EGY MESÉBEN
VALAMIKOR ELINDULTAM MÁR FELÉD
A LERÓTT TÁVOLSÁGHOZ MÉRTEM CSEKÉLY
HITEM
hogymaholnap mégis Rád találjak
Gyötörnélek üznélek hajtanálak
virágszirmokból teremteném valódi arcodat
Folyóvízbe veszejtenélek – hogy kintől fuldokolva
a hullámsírból visszavágyjalak –
Szavakra serkentenélek s elhallgattatnálak
ecetért-mézért álmaidba járva
temetném magam aztán kőbe fémbe fába
s fájnék örökvalóan kincsek tékozló őszén
érzéseim anyai aranyhold világával
a szívvidékem télmenetét az értő csöndek
jövendőn látnám szemeid gyönyörűségül
forró könnyek között a hideg szobamélyben
hallgatag fogadnám Karácsony virradó hajnalát
Boldogság-palotádul szolgálnám angyalát
s örült-ihletetten rágyújtanám a városra
az opálszín-hályogosra befagyott tavakat

tapostatván csillagménessel múló hamuvá
különös-koloncos világ-árva árnyak-szánt isten-magam

Hozzászólás küldése: 1

#1

vorosemilne - 2013. március 02. 17:29:42

Szomorúan szép érzelmektől fűtöttek soraid...Gratulálok
versedhez, Judit

41. Vasi Ferenc Zoltán: Lisztláng

- 01 márc 2013
- Archív pályázati versek
- 189 megnyitás

LISZTLÁNG

A szakrális térben rózsák nyiladoznak, fiam,
és a szerelem arcán odahegesztett a bánat;
el nem lehelt csókjaim fémszobrok
a múlt tanult roncstelepén.
Utazzál Te is vasutakon,
bár szig-szalagozott mobiltelefonokon
felhívhatatlannak tűnhet az Éden,
egymáson hevernek a szavak,
és túlharsognák az ujjbegyem,
mikor anyám csecséhez értem.
Most még takaró terít Rád országot,

**(2. osztály, 2002. iksz, iksz
Kalausz: 4826
74 Ft)**

A holtak könnye könnyebb
holtjainknak,
s úgy ver vasra az ima,
ha élők szíve lepkebáb;
táncatárban táncba vágy’.

Napút, 2006. június
Hozzászólás küldése: 0

42. Vasi Ferenc Zoltán: ÁRNY-ÖRÖKSÉG I.

- 04 márc 2013
- 123 megnyitás
- 2 hozzászólás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG I.

A kerti füre bolygó neszül
harmatcsepp ül mályva rezdül
gyerekkori otthonomnak
Nagyszombatján
meghalt Anyám

S nem sírtam én –
fel-alá fel-alá –
nem zokogtam
csak később
csak később

nagyon
Anyám

Két évre rá
nehéz évek
s két hónap
rá néhány nap
leomlottak
a börtönfalak
éjfél körül éjfél előtt
Úrnapján
a mécses lángja
elhanyatlott
s Utánad ment
Jóapám (is)

A kerti gazra Nap nehezült
A kerti kút kiapadt
Csikorog a hang
üres vödör üres vagy

A kerti fűre – fű a szél -
árnyékom fennakad
beszakadt a föld
S csak a Sarkcsillag
csak a Sarkcsillag
mi velünk maradt!

Hozzászólás küldése: 2

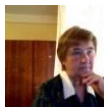
#2

Torma Zsuzsanna - 2013. március 06. 17:09:45

Kedves Zoltán!

Nagyon szépen megfogalmazott versben emlékeztél meg édesanyád, majd édesapád haláláról. Az emlékek mindvégig velünk élnek, amíg csak élünk.

Szeretettel olvastalak: Zsuzsa

#1

vorosemilne - 2013. március 06. 14:04:05

Gyönyörű a versed, mély érzelmekről tanúskodik...
Talán azért is érzem át ennyire, mert az én anyám is
Húsvét előtt pár nappal hagyott itt bennünket.
Gratulálok, Judit

43. Vasi Ferenc Zoltán: Panaszos felhanggal

- 12 márc 2013
- 79 megnyitás

PANASZOS FELHANGGAL

Órnagy úr, az Isten áldja meg,

ez ugyanaz a Magyarország?
Mert én bizony olyannyira félek,
mint Ön a sötétzárkán
vagy a hadszíntéren.
Az egzisztenciám ugyanúgy szétdobták,
ahogy rokonai, s ugyanúgy kitagadtak.
Mesélte a tatai vasútállomáson.
Hazabotorkáltam. Akkor még volt otthonom,
aztán az Egyedül alkotócsoport kisajátította,
aztán rám telepedett egy elvált asszony,
felcsináltatta magát, befektette pénzét,
fiával megveretett, fojtogattatott,
aztán ráment a kert, egy telekspekuláns
épített egy Canada-i faházat, majd annak
eladásának kereszthuzatában rám szabadultak
mások, diktátumszerződésük sirva írtam alá,
már levágták csonkra a gáz, és jött a tél,
kitelepítettek cigányok közé, akik
megvágtak, értékeimet elszedték,
futhattam Budára, méregdrága albérletbe,
de a városom és fiam utáni honvágy
visszahozott, panziókba vettem be magam,
majd az albérletezés után – kérve gondnokságom –
lett egy 28 négyzetméteres kalyibám.
Ez hát Magyarország! Valaki mindig
megszalad, a többségi ítélet a döntő.
Őrnagy úr, az Isten áldja, nemzedékem is
kivetett, élek csontig magányosan ---
Vonatra kéne szállnom nekem is,
át a Karácsonyon-Újévköszöntőn,
minél több temető mellett robogjak,
de ugyan hova. Kimegyek a sírkertbe,

szüleim testének örök hona,
s majd talán nekem is ott lesz
öröklakásom, egyetemes halott leszek,
s csak a csillagok földje alatt leszek: magyar! –
holtszakállasan, körmösen és gondolattalan,
vagy imatelten s tán üdvözülten,
verem-mélyben, lebegve szüleim teste felett.

Hozzászólás küldése: 0

44. Vasi Ferenc Zoltán: Köszönettel

- 14 márc 2013
- 185 megnyitás

KÖSZÖNETTEL

özv. H. Túri Klárának

Fény atya! Hold anya! –
kozmikus éjszaka,
halál tava,élet hava,
hegyek csúcsa, gyalogséta,
százbillió levelek parkja
közt, csapáson átrezeg
a csodaszarvas ágagancsa,
koldustallérok ezüst mezeje,
hol lélegzetet ingyen vehetek.
Felsóhajt a termékeny humusz.
Jobb volt-etavaly? Sok gond,
sok baj! Piros gyöngyeivel a málna,

jövőre talán alárántja a temetőnek,
e sorvadt anyaföldnek, vajh,
ha a Szent Kereszt fejünk felett
felmagasztaltatik, s a ráülő virágok
illatát a madár röpte viszi messze...
A közelgő gyász, mindennapos álmok
esőznek alá az élőkre. Holtak sereglenek
fel a fejbe, az örökvilághoz képest fiatalon,
emberi mérték szerint öregén úgy adom
e verset – ha én halok meg, Klára asszony,
ne sirasson, szenvedtem eleget, s netán,
ha Ön, mert gondolni kell reá:
a milyenen, ahogyan, a csak-ne-kellene! -,
de a születés-halál nászába egyszer
belekerül az ember, ha nő, ha férfi, gyerek,
Hinni vélem az Istent és félem!
Ha írok, mondom, - szívből teszem:
hajdani Assiss-i Szent Klára, s Isten
szegénykéje, ama Ferenc, s a rend
misztikus barátsága – az özvegy
és a középkorú férfiú versírása –
maradjunk közös nevezőn:
Rozgics Mária Világ Magyarsága-közlések
és a Mária Rádió hullámhossz-szomszédsága.

Hozzászólás küldése: 0

45. Vasi Ferenc Zoltán: Árný-örökség II.

- 18 márc 2013
- 86 megnyitás
- 1 hozzászólás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG II.

'Az emlékezetben a helyén maradtak a tárgyak',
pontosan úgy, ahogy ott hagytam – új tulajdonosának.

Nem ott hagytam, legyek pontosabb!

Kilakoltattak, udvarra dobálták holmijaimat,
egy 'Kapu bezár! Kulcs elvét'-szerződés értelmében.
Az ügyvédnök egyike szerint jogos, azonban kárvallott
vagyok. „- Na, mit fáj úgy a nagyszülői ház!

Nem is szerette annyira, nem ügyelte rendjét,
az ingóság azé, akié! –ezért lett végül minden szanaszét.”

Hogy meglopták itt is, ott is, amott is,
alig maradt valami, csak mi magánál –
bennem épek és készen hagyattak a tárgyak!

Csak az otthoni táj mozdult ki, s
jobbára a személyek mindenütt kihasználtak.
Volt ilyen? Nem egyszer, de mindig. Rá se ránts!

Ez a világtörténelem kereke! Itt ládd,
a nemzetiségi Kárpát-tájon.

Nincs jogorvoslat. Kaphatsz fűhöz, fához...
Kiírjuk a rémmese sablonos menetére a beteljesítő
megszokott fordulatot: Vége (Bevégeztetett!)

Tedd szívedre a kezed és légy őszinte:

Megérte ráállni mások tanácsára?

Mondd csak, megérte?

Világ Magyarsága, 2012. április 5.

Hozzászólás küldése: 1
#1
angyalka - 2013. március 21. 11:02:02

Kedves Ferenc!
Hát?
Fene tudja megérte?
Van rá válasz...
Szeretettel
Rozálka

46. Vasi Ferenc Zoltán: Siralom árka

- 22 márc 201
- 128 megnyitás
- 3 hozzászólás

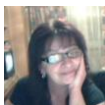
SIRALOM ÁRKA
ezt tedd helyettem.

Üsd sírkőhöz arcom,
ezüst!
Félek.
Verd hátamra a poncot,
nevem!
Kösd össze szüleim fejfáját,
Vasik!
Sírkő hűse,
korhadt Kereszt!
Bukszus bokra,

kígyó-levelek,
elmondatlan Miatyánk!

túlcsordult Tejút.

Hozzászólás küldése: 3

#3

gyöngy - 2013. március 25. 09:14:50

Mint Zsuzsanna is írta, a sorok között van a lényeg és a
lélek!

Bizonyára mindenki más- és mást olvas bele, de ez nem
is baj!

Nekem ez kemény lett, de mégis nagyon gratula! Van
továbbcsengése szavaidnak! Üvd.: gyöngy

#2

Torma Zsuzsanna - 2013. március 22. 10:34:19

Kedves Zoltán!

Rövidke vers, néhol tömondatokba írt mondanivaló, amit
valóban a sorok közt kell keresni!

Az első sorról ez jutott eszembe: "Ezt cselekedjétek az én
nevemben..."

Szeretettel: Zsuzsa

#1

egkek - 2013. március 22. 08:09:34

Kedves Zoltán !

Szép vers, elgondoltató!
Gratulálok: Égkek

47. Vasi Ferenc Zoltán: ÁRNY-ÖRÖKSÉG III.

- 25 márc 2013
- 135 megnyitás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG III.

Az emlékezet jóserejével élek.
Szüleim szavai fűlemben-szívemben,
hogy Te is járhatsz ugyanúgy, mint
bárki – nyakára marok szorul,
arcára ököl puffan, kezére bilincszár,
s vagyona pusztul, vagy egészen odavész.
A zártosztályon felemás a kilincs,
s nincs imaáldott kenyér.
S van olyan út is, ahonnét
nincsen visszatérés, végleg
múlt lesz,, belőled is majd
elszáll az utolsó ének,
s rothadni sülyyed a gödörbe.

Van, kinek kedvét szegi a törvény,
van, ki élesre kifeni eszét és törét,
s üzni tanul – s kérdéseit odaszegzi
hol sose vonult őzsapat a ritkásban,
bolondra vesz, álszelíden és idillien.

Hézagos a lélek határtudata.

Sok rom, törmelék, vagy szemre formás
ósvi edény folytatja át-s-tova
évszázadok szennyét vagy tiszta vizét.
Koholt önmutatás lehet az öntelt vers,
izzad inkább, mint felelve érteti félre,
magával ugyan meg mi történt,
szavait mért félti, életét éli
vagy csak reméli? Tályogos az ég,
vagy kimart seb! A történelmi hiéna
pofája bűzös, eleven vad zsákmánya
volt a vacsorája! Míg míglen hogy
az éji hold fenn! holdasan ragyog.
Árny-örökségben maradék vagyok.

Hozzászólás küldése: 0

48. Vasi Ferenc Zoltán: **ÁRNY-ÖRÖKSÉG IV.**

- 28 márc 2013
- 107 megnyitás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG IV.

Nincs más próba, hogy hited hit legyen,
hitetlenkedve kell eltűnnöd, s tényként tenned,

előrelépni a büntudatban! Lesz önismereted,
hogy átlényegítsed sok gonosz gondolatod.
Mert Isten a törvény szálát szötte a világ
szőnyegébe, hogy lábunk járja a fej ideáját,
gyakorlatban mutatva nyilvánvalónak mértékhatárát.

Isten - az embert teremtmény szintjén érti,
s ítéli is meg. Mert mérce nélkül nem cselekszel,
mint s hogy – gazul vagy gazdagul! Ösztönözni kell!
Igével, fohással, égi látomással a valóság
arra alakul, hol nem a tömeg, hanem a helyes
jóakarát az Úr. A család csak úgy gyarapul,
ahogy eső áldja a termőréteget, legyen szélesebb,
s újra úri magasságba emelkedjék vissza.
Hisz éteri mérték az erkölcsi rend, olyan folyam,
hová csillagrendszerek ömledeznek egybe.
Fény Atya, dicsértessél,
üdvözíts jobb kegyeletre!

Hozzászólás küldése: 0

49. Vasi Ferenc Zoltán: ÁRNY-ÖRÖKSÉG V.

- 01 ápr 2013
- 118 megnyitás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG V.

Az apám – az Apám.
Holta után is, az újságképen,
vonásai rendezettségében

szemüvegszár nélkül
félrebillenten ülve,
fehéringben mandzsettával,
ujjai kosarában cigarettával -
túl a fénykép szélein, az űrben –
az apám – az Atyám.

Fiamnak ismeretlen!
Magyarnak: holt katona.
Postásként alakja hűségeskü –
családunkra szellemet vet.

+

Minden elszállt halálával?

+

Örömei-mérgei
gondolataimban
ott motoszkálnak,
s félek – tudom! –,
nem állnék meg
tekintetében:
nagyszülői házunkat,
s Anyaszentegyházunkat
nem úgy vigyáztam,
mint a szentek s küszöbörzők.

Az lépcsőn is botlana lábam –
mert kihullottam az örömsnek tűnő,
fészkül szolgáló kotlóskosárból.
Földön ténfergő giliszta vagyok, -
ahogy egy néni nevezett...
meg meg egymásnak.
Én áltatva, kábán

a felnőttkori árvaságára fogja,
hogy rosszul áll szénája
s kifordult a útra,
akinek sorsa esze rúdját
lejtmenetre
állította---

+

Ki vétlen? Én bizony nem!
Ki tékozolt hiába?
Viselte mások uralmát,
s magára maradva
túrte, hogy feszül nyakára
a „Sas” katonai derékszíja---

+

Veszteségek árán,
sűrű grimaszokkal
félelem bénított –

+

Szeretetlenül jegyzett
álmaim vázlatfüzetei
tűzre vettettek---
(tette, mert tehette,
volt rá ösztöne, érve,
kakukkmód a házunk
kitúrta magának,
kicsínyesítette
az újdonsült gazda
saját családjának,
s a berendezést szétzúzta)

+

Legyen aztán vége!
Hallgass! Apád képe előtt –

mondaná nagyanyám –
mint Szent Imre-oltár
felé hajolva térden kőig---
Tiszteld az isteni akaratot,
talán ez rendeltetett!
Tiszteld az élhetőt,
maradt még élető kedv,
vesztesként viszed tovább,
míg szemeid függőnye
le nem szakad, szét nem fut,
el nem lebeg.
Úgyis azt mondják hátad megett:
Hagyd, ez olyan elvont,
de inkább hasadt, mint az atom!
Elmekórtani eset!
És közönyös!
Az élete és mindene csupa szenny.
Putriba vele! Ámen.

Hozzászólás küldése: 0

50. Vasi Ferenc Zoltán: Száj

- 02 ápr 2013
- Archív pályázati versek
 - 151 megnyitás
 - 1 hozzászólás

SZÁJ

Szobatiszta vagyok – és szabadúszó,
de nincsen kád, medence,

hogy előmerüljek
egy kötött versformában valakiért.
Egyénileg vállalkozik a pennám,
levelekbe fogja az üledék-agy
paszomántját, csizmacsikorgását.
Delel a Tél, a címzett remél:
Magasságos Úr!
- s túl az óragongokon
megbicsakló a szív, melyen a perc
már sebet ejtend:
Jézusom,
ez a csend
számlaköteles; hát befelé figyelek,
s morajlik a mondanivaló,
ám
nincsen szó. Vagyok szabad dülő,
s talán szóba tiszta maradok kandúr-
vénségemre... Ha nem, a pelenka
lesz öt-hat évtizednyi kézirat-összkomfort.
Kiadatlan mulasztások! -és zsineggel
jól egybefoghatók.
Napút, 2002./1.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. április 07. 22:41:40

Kedvemre való önvallomás és stílus. 😊

Bár 11 éves, de...nem poros. 😊 Éva

51. Vasi Ferenc Zoltán: ÁRNY-ÖRÖKSÉG VI.

- 05 ápr 2013
- 99 megnyitás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG VI.

Temetők, ti nyugodalmas kertek! –
nehéz-szagú kemény területek
árny-mosó esők utáni
felparcellált csend-övezetek.

Égi béke szigetei,
partjaitok, sírkövetek
angyalköntös-tisztaságú
levegőég mossa, mossa.

Lelkek lelkekben fénylenek,
Isten orcája elé fűzfaágak ereszkednek, -
hogyan ki bűnös,
hogyan ki vétlen
nem szenved már,
túlvilági sorsát éli.

Temető, te, vakföld-ostor! –
tornácbú és csillagvárta,
múlott idők óraműve, -
tömegszállás, árvaotthon,
hagyatékok kezdősúlya.

Szél, ha támad -,
sír, ha roskad -,

úgy tűnünk el
sorról sorra,
mint a hóban
cipőtalpnyom,
vagy mint séta
könny-medermély
ráncos arcon,
s arc az arccal,
fentről mélybe,
mélyből égbe.

Temetők! Temetők!
Emberhumusz anyaföld.
Jövő magvát nevelők.
Aratók!
Születők.

Hozzászólás küldése: 0

52. Vasi Ferenc Zoltán: KAVICSOK

- 08 ápr 2013
- 84 megnyitás
- 2 hozzászólás

KAVICSOK
Hókristály. Kavics.
Megdermedt érzeményben
ott az öröklét.
+

Tegnap. Ma. Holnap.
Nincs az időnek partja,
kavicson kereszt.

+

Bent fázik! Tóban
halszáj ér kavicsokat.
Csók. Reszket az íny.

+

Lenni kavicsá.
Gyermek ejt vízbe egyet.
Örökre elvesz!

+

Magamban: magam.
Kavicsokat görget a víz.
Kinek kellenék?

+

Kavicsok. Sziklák.
Isten mormol imákat,
szünettelenül.

+

Elmorzsolts könnyek.
A lány rózsát nevetne;
kavicsot hajnall.

+

Gömbölydeden kell
vízbe simítani. Tündér
kezében kavics.

+

Nem írok hajkut.
Egy kavics többet mond el...
Mily tökéletes!

+

Egymásba fájdul
a táj. Majd szanaszét hull.
Kavicsos partszél...

+

Kavics a neve.
Vajda fia. Ószeres.
Marihuanós.

+

Koldustallérok
s Szent László pénze: Egy kun
lány hozománya.

+

Kavicsok. Angyal!
Röppen messze magasba...
Zutty! Hova lettek?

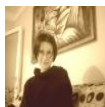
Hozzászólás küldése: 2

#2

rozsaschvalm - 2013. április 10. 18:45:54

"Magamban: magam.
Kavicsokat görget a víz.
Kinek kellenék?"
Tetszenek a Haikuid kedves Ferenc. Kavicsot egyes
számban jó. Gratulálok! Rózsa

#1

johann borsi - 2013. április 10. 08:33:14

én hozzáolvastam a megeket valahogy úgy adta 😊
tetszett... zutty 😊

53. Vasi Ferenc Zoltán: ÁRNY-ÖRÖKSÉG VII.

- 11 ápr 2013
- 61 megnyitás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG VII.

Édesanyám, édes hazám!
Búbánatban csatakosan,
szilaj égi vágójában
bokrosodott árva lovam:

De nehéz is! Pataverte,
erős, novemberi fáknak
árny-alakos hét ágáról
hét bakának lóg a lába.

Olyanok, mint hét szent mécses.
Olyanok, mint hét szent pettyes –
olyan piros, olyan bogár! –
majd mi sírotra leszállt.

Édesanyám katicája,
meddig röpül garaboncod!
Kutya vonít, hold ha ragyog –
farkas bére mécsét oltja.

Majd kilobban, mérgét hányja
édesapám rózsalángja.
Szüleimnek temetője –
házunk siralom hazája.

Mert mi érték, másnak jutott.
A fiatalok hajótörött.
Édesapám sírgödrében
civille vált, bábkatona.

Hadbírói ítéletek:
zubzony helyett kölcsönzakó.
Édesanyám, édes hazám
ruhát váltok! Szívet soha.

Hozzászólás küldése: 0

54. Vasi Ferenc Zoltán: ÁRNY-ÖRÖKSÉG IX.

- 07 márc 2013
- 157 megnyitás
- 2 hozzászólás
- 15 ápr 2013
- 96 megnyitás

- 2 hozzászólás

ÁRNY-ÖRÖKSÉG IX.

Ha boncmester lennék, sem érthetném meg,
hol székel az emberben, mit léleknek neveznek.

Se a szívben, se a fejben, se a vesében,
se semmi szervben, de mindnek elegyében.

Hogy fogékonyabb legyek a szépre-jóra,
s miként is neveltek a szeretet szóra
s egyképp lettem okos és balgatatag,
ki Istenre tolja az érveket:

Élet Ura, másvilágok Ítésze! – hova
száll a teremtményből, honnan leend
halála? – Hogyan higgyek elevenben,
tudásban, győzelemben és feltámadásban,
ha úgy tudom, a vér áramlása a tüdőben –
Léleket! – az erkölcs diadala a létezésben.

Léleknek neveztetik. Ám hogy' hat a világ
az eredetre-végre, erről szólnak oly gazdagon
a teremtsésmítoszok? A tulajdonságom –
a tulajdonom? Vagy nevembe zár a kényszer?

A vagyoni viszony a világban van, s mint
érdem juttat jellememhez? Vagy látva láss,
a szem mint metafora igazít kérdésfeltevésre?

Ha boncmester lennék, a testet kutatnám
tudatosan.

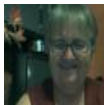
Ha pszichiáter, akkor a szellem és bűn törvényét,
amit érinthetnék, érthetnék, tudhatnék.

Ha pszichiáter lennék, átkomponált is volnék,
a titkokról döntenék és tisztelném a végsőt,
az egyéni sérelmet nem bolygatnám annyira,
mint embermagam. Lélekként szólnék s
hallgatnék,

a szerelmet megélném mint teljességet,
hiányaimból táplálnám istenhitű színeimet.
Irizálnám: a Lélekkel törődöm, halállal nem
foglalkozom, a testet tenném Góliátnak:
Őseim erejét – a türeshatáron – Isten-parittyának!
Ujjaim árnyjátékát végső imára kulcsolom.
Nem mondok semmit sem. Fekszem és hallgatok.

2009. V. 23.

Hozzászólás küldése: 2

#2

Clarisz - 2013. március 11. 08:31:20

Igen Zoltán veled együtt mi is kerestük azt amit te is a
versedben. Nekem tetszik. Köszönöm.Clarisz

#1

kandracs roza - 2013. március 08. 12:05:10

Gratulálok..Lexirózsa

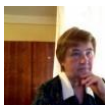
Hozzászólás küldése: 2

#2

Lelekdonor - 2013. április 18. 14:40:27

Kedves Zoltán !

"Ha boncmester lennék, sem érthetném meg,
hol székel az emberben, mit léleknek neveznek.'
A lélek az agyban dől el, az agyat a szív élteni... én így
érezem 😊 S mindened kell, hogy a lelked éljen 😊
Érdekes és szép vers.
Gratulálok szeretettel: Lélekdonor

#1

vorosemilne - 2013. április 16. 16:07:53

"...Lélekként szólnék s hallgatnék,
a szerelmet megélném mint teljességet,
hiányaimból táplálnám istenhitű színeimet."
Nagyon szép gondolatok!
Gratulálok, Judit

A/. Bakos József ajánlás Vasi Ferenc Zoltán: Érdemkeresztek c. verseskötetéhez

A kortárs költészet napjainkban, mostohagyerekként
növekszik közöttünk. Sokszor falba ütköznek a mai
költők, írók. A régi hagyományokhoz ragaszkodók
igyekeznek letörni az új irányzatok és a hagyományos
költészet mai követőinek törekvéseit. Az irodalom

azonban nem adja meg magát, helyet követel a XXI. Században is, új utakat keresve a régi ösvények mellett.

Vasi Ferenc Zoltán költő versei sajátos világot terítenek elénk, amelyben felfedezhetjük a nagy elődök tiszteletét, de egy egyéni vonulatot is. Költői képei maiak, kifejezőek és elgondolkodtatásra készítetik az olvasókat, akik ha kezükbe veszik a szerző két eddig megjelent kötetét, bizonyosságot találnak a sorok között arra, hogy a költészet él, fejlődik és őrzi az értékeket, amelyekre a világnak és minden embernek szüksége van, szüksége lenne!

A versek felfedik a költő életének apró mozdulatait is és arról árulkodnak, hogy nem volt könnyű élete, de kellő hittel és kitartással haladt előre és ma is köztünk él, alkot. Soraival a világba kiáltja gondolatait, fájdalmait, hogy tanuljunk belőle, átérezzük a pillanatok örömeinek fontosságát is és erőt merítsünk a keserőségekből is.

Ady, József Attila és sok más költő gondolatvilágához hasonlóan a mai világot formálja meg verseiben, átadva az utókornak keserédes tapasztalatait.

Ajánlom új kötetét is minden olvasónak, aki igazi, értékes gondolatokkal és élményekkel szeretne gazdagodni.

2013. Április 04. Székesfehérvár.

Bakos József Zoltán

Író – Holnap Magazin Főszerkesztője

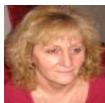
55. Vasi Ferenc Zoltán: MEGRENDÜLTEN

- 19 ápr 2013
- 152 megnyitás
- 1 hozzászólás

MEGRENDÜLTEN

Dobom a hantot, szelem a kenyeret,
nemsír a szemem, borult az ég,
szól a takarodó, temetjük apám
anyám után, nagyanyám után.
Bérmálkoztam. Nem tudom felfogni,
mi az hogy feltámadás?

Hozzászólás küldése: 1

#1

Ligeti Eva - 2013. április 19. 11:07:17

Nem könnyű feldolgozni, ha valakit, akit szerettünk,
elveszítünk. Olyan értelmetlen és felfoghatatlan az
egész...

Szomorú soraidban a fájdalomad érzem, átadod a jelen
hahangulatod.

Szeretettel, együttérzéssel: Éva

56. Vasi Ferenc Zoltán: GYÓNÁSI VÍZTÜKÖR

- 22 ápr 2013
- 159 megnyitás

GYÓNÁSI VÍZTÜKÖR

(az Egyedül alkotócsoporthoz tagjainak)

Szenteltvíz-csobaj.
A lelkem élettükre
gyónásra indít.

+

Szentelt homlokom
templomkapu-szélben! Bűn:
tört víztükör-könny.

+

Nem! Nincs bocsánat.
Ennyi az ember. Tükre -:
levél-víz-levél.

+

Sok a bűn. Magány, -
vízbe merülve. Tükre
a ringató szél.

+

Nincsen bánata.
Korhad az arcom. Árnya:
tükrökben rozsda.

+

Szentelj meg, Atyám!
Pohárban álmod' a víz.
Tükör a fenn-lét.

+
Vihar hanyatlik.
Víz tükröz. Felhő vonul.
Táltosparázs: Hit.

+
Zúdul alá. Könny
átváltozása – borok.
Zöld rém íz-tükre.

+
Est ágyaz alá.
Bennem az élet: jégzajl'.
Víz: nyolc tükört áll.

Hozzászólás küldése: 0

57. Vasi Ferenc Zoltán: A CSÓKOK SZOMJÁRÓL

- 25 ápr 2013
- 113 megnyitás
- 1 hozzászólás

A CSÓKOK SZOMJÁRÓL

Ajkaidról fakassza
az éneklés forrását;
újítsd velem gyökerét a Fának
s röppents rügyeket ágaira.
Óhajtás tart fenn –
(Nap zeng fülemben):
Madár-hiteddel hirdesd hát kegyelmem;
Szent Ferenc csukjad be a Bibliádat.

Eltékozoltam rengeteg szerelmet,
segítsd meg sorsom illatos imáddal...

Messze a kezem még a virágtól?
Fut, fut az álom, kergeti szél...
Messzire szálldos még a madár most,
örömet trillázni ám visszatér.
Itt van, s már ébred, ha Téged remélhet,
járjad át titkos zezugait,

ismerlek régről,
TE is tudsz RÓLAM,
Gyógyulás kertje,
rejts forrásodba...

Hozzászólás küldése: 1

#1

Lelekdonor - 2013. április 27. 11:31:10

Szép vers!
Gratulálok szeretettel: Lélekdonor

58. Vasi Ferenc Zoltán: ABBAMARADÁS

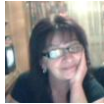
- 29 ápr 2013
- 111 megnyitás
- 1 hozzászólás

ABBAMARADÁS
A könnyű gyertyaláng

itt vigyáz, tétováz,
ajtó nyílik, kéz legyint,
panaszok forrása,
Krisztus kehelysebe,
felzeng a harangvirág,
a vers agonizál és zúg,
s a tollvég abbahagyja.

1994.

Hozzászólás küldése: 1

#1

gyongy - 2013. április 30. 21:03:20

Rövid, tömör, de nagyon hatásos sorok. Olyan
pillanatkép szavakba bújtatva. Tetszett, üdv.: gyöngy 🤔

59. Vasi Ferenc Zoltán: KIETLENÜL

- 01 máj 2013
- Archív pályázati versek
 - 105 megnyitás

KIETLENÜL

Szerintem megírtak már mindent,
és nincsen utókor – mondtam.
S a szülői ház felett
megnyílt az ég,

angyal-létrákon mászkáltak
az ördögök,
hát nem lett élelem,
csak kínzás és félelem.
És akkor átbukott
a csatorna mélye...
Azóta térvessztve gravitálnak
az összesereglett patkányok.

Hozzászólás küldése: 0

60. Vasi Ferenc Zoltán: Csömör

- 02 máj 2013
- 101 megnyitás
- 2 hozzászólás

Csömör

Az est méla halat fogott.
Nincs semmi – de azért én várok.
A csömör lecsendez, s én lassan
átélem e stílustalan kort.

Hozzászólás küldése: 1+1

#2

vasifeco - 2013. május 05. 03:59:09

Éva! Így személytelenebb, állapotrajz. Ahogy a folyam
vize csuszamlík tovább, s a lírai én marad. Köszönöm,
hogy olvastál, és hogy hozzászóltál. Párbeszéd-elemre

nagy szükségem van. Már a téma okán is. Üdvözöllek
szeretettel F.

#1

lambrozett - 2013. május 04. 19:36:55

A lecsendez helyett inkább csendre int...talán. 😊
De (gondolom) így biztosan hatásosabb. Éva

61. Vasi Ferenc Zoltán: Anyám kegyképe előtt

- 06 máj 2013
- 110 megnyitás
- 1 hozzászólás

Anyám kegyképe előtt

Holdat cipelő Édesanyám
sírrá nehezült emlék-virágom
fátyolos lepel vagy az Ország-testen
úttalan múlt
öröm-zöld helyetti moha-erdőn
Ostorozott kolostori szentély
ahol a dormitoriumig szétdúltak
az álmok
ahol nincs egyetlen épkézláb gondolat
csak az elveszett érzemények

A bársonysűrű sötétben a szentképek
utánad delejeznek szent zengzeményeket
Égcsőndben fúlok szüntelen
Nem értem az Istent
Nem fogadom el halálod
Nem ismerem el teremtéstörténetem

Elmetszve szememben az ág
Nincs égboltozat
Nincsen világ
Hóra havat nyelek
úgy senyvedek

Dobogtass vigaszt Jóanyám
onnan a mélytelen mélyből
Zubogtass rám úrszéli vihart
villámok szaggassák arcomat
Hisz Utánad készülök én is
halálostól-életestől
reményesülve az eggyé-porladásra

2009. 02. 14.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. május 07. 18:17:30

Huh, ez most picit nagy falat nekem. Hétvégén
elmélyedek benne, mert érdekel. Üdv. Éva

62. Vasi Ferenc Zoltán: Nagyanyám ravatala

- 09 máj 2013
- 137 megnyitás

Nagyanyám ravatala

I.

Tonnányi álmok alól
kiszabadult gyermekkor.
Hollóhajú cigányleány
tolláskodik a lombból.

II.

Így fekszem. Az égboltnak
nincsen Holdja, Napja, csillaga.
Körmöm alatt rózsabokor.
Föld-mélybe szökken az őz.
Dobajlik az elhullt hant.

Hozzászólás küldése: 0

63. Vasi Ferenc Zoltán: Angyal duma?

- 14 máj 2013
- 72 megnyitás

ANGYAL DUMA?

Tenger zúgásából érted-e nyelvüket
semmi-azúr hullámok rendezik ajkuk

kagyló gondolatok közé hull le szavuk
s hogy bölcssek ügye Térdepelj csak a partra!

Időtlenül hosszúk az angyali léptek
Bírnád-e mondani: golgotahíd!
A CÉH 2004/6.

64. Vasi Ferenc Zoltán: NYILVÁNVALÓ GYÓNÁS

- 16 máj 2013
- 117 megnyitás

NYILVÁNVALÓ GYÓNÁS

Az itteni kertekbe
hiába szólítna bárki
a lét töredelme
már nem evilági
S ha néha torpansz
törpe-igazad elé
egy asszony keze von
fátylat – a
titkaid fölé
És lehet ekkortól
a töről metszett
rózsa: szerelem
költészet
Isten-ségesség
az arc jármával
csók leledz: Könyv! -
(csepp idegenség).

S a könnyet már nem
feledheted,
mert neved s szíved
alatt
viseled
a megszenvedettet
hisz felfeküdt ellened
a betű-rácsra
a Művészet
ótvaros Múzsája
avagy: Kerted
szent kurtizánja
: a Szórend
Szőrös Kő, 2004./3. szám

Hozzászólás küldése: 0

65. Vasi Ferenc Zoltán: A Mester ostobája

- 20 máj 2013
- 86 megnyitás
- 1 hozzászólás

A MESTER OSTOBÁJA

(tanítványi hittel Kovács Tádé hittanárnak)

Első szabály:

a Mester tudja mi a kutya, ki az eb,
mi a tudja s mi a szebb,
esetleg még meg is sejti semmitet,

ahogy nincs is egyebed ---

Második szabály:
a Mester tudja, kutya lehetsz, róka soha,
mostoha a szarvas sorsa,
liba tolla, liba hája, -
jártál volna iskolába.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. május 21. 19:11:20

Ez jó. 😊 Üdv. Éva

66. Vasi Ferenc Zoltán: A GYÖNYÖRŰSÉG DALAINAK KEZDETE

- 23 máj 2013
- 120 megnyitás
- 2 hozzászólás

A GYÖNYÖRŰSÉG DALAINAK KEZDETE

KIHÚZZA SZEMED
A VÁGY CERUZÁJA
BEÉRNEK HIRTELEN
GYEREKKOR-ÁLMAID

ARCODAT NE MOSD MOST
TÜKÖR KÉK VIZÉBEN
MÁRTÓZZ MEG FIVÉREK
TÚZ TEKINTETÉBEN

Hozzászólás küldése: 2

#2

angyalka - 2013. május 25. 22:05:39

Kedves Ferenc!
Szeretettel olvastam versedet.
Rozálka

#1

ancica1 - 2013. május 25. 12:42:21

Tetszik! Szeretettel: Anni 🤗

67. Vasi Ferenc Zoltán: NYÁR JÖVEND

- 27 máj 2013
- 118 megnyitás
- 1 hozzászólás

NYÁR JÖVEND
Ahogy nevezlek búzavetésnek

úgy a madárnak a fészek
Ahogy ezer ajkú a kalász
úgy repteti tollát a kéz
Mint templomtorony a fényben
oltárig sétálva feketében
csakúgy az éjjel –zászlótélben

Mint tébolyult verebek
kapdosok porból szemeket
melyek Téged tekintenek –
kiemelkedsz
zöldellsz

majd

szél-derekún
készen

aratásnyi aranymezőm
aranymezőnyi aratás!

Lyukasóra, 2007. november-december

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. június 02. 12:55:33

A közepétől inkább vélem érteni. 😊 A tébolyult verebek
utáni pár sor nagyon tetszett. Üdv. Éva

68. Vasi Ferenc Zoltán: Álmodó

- 30 máj 2013
- 108 megnyitás

Álmodó

A város labirintusában
bolyongva lerogyva
göcsörtös fák tövénél
kimerülten várom
az álom griffmadarát
könnyű szárnyzuhogását
nyugodt lélegzetem
S álmodom más életek
hömpölygő valóságát
erőtéljes árapályát
szemem s nevem alatt

Hozzászólás küldése: 0

69. Vasi Ferenc Zoltán: A nevetés-lepke szeret már
minket

- 01 jún 2013
- Archív pályázati versek
 - 126 megnyitás

A NEVETÉS-LEPKE SZERET MÁR MINKET

Egy pillangóról álmodok,
mely fürgébb minden hóesésnél
és nem pusztává fagyott virág,
az a hegyorom, ahova száll.
És az ébredésben tej-íz napsütés lesz
és mézzé fényesíti a rétet a nyár.
Zsondulj és lebbenj, röppenj időben!
Kacaghatunk, ha szeretlek/szeretsz,
nehogy a tavaszt eltiporják.

Hozzászólás küldése: 0

70. Vasi Ferenc Zoltán: Aladdin mesétlen szerencséje

- 03 jún 2013
- 127 megnyitás
- 1 hozzászólás

ALADDIN MESÉTLÉN SZERENCSEJE

Aladdin jóllakott ruszlival,
éhes volt Aladdin, hiába, -

nej híján sajátját sikálta
'sz nincs gyűrű! sorvadt egymagában...

Hol vagy, csodalámpa?

Olcsó a konzervhal, vett egyet
s a címkén nem volt feltüntetve...-

s bár Jásmine-t kitartón kereste,
a gyűrűt tudatlan lenyelte...

Hol vagy, csodalámpa?

Így került Aladdin szőnyegre,
illetve bajba, hogy úgy mondjam;

Jásmine került egy hárembe
s egy pasa(s) teáját cukrozza...

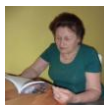
Hol vagy, csodalámpa?

Szerencse, Aladdin lottózott.
És egyszer egy nagyot szakajtott...

Azóta lett gyűrű, feleség –
ám Jásmine gyűlöli e mesét...

Hol vagy, csodalámpa?

Hozzászólás küldése: 1

#1

Oroszlan08 - 2013. június 03. 23:11:34

Nekem nagyon tetszett versedben a humor.

Barátsággal gratulálok: Ica

71. Vasi Ferenc Zoltán: Bú-támasztó

- 06 jún 2013
- 115 megnyitás

Bú-támasztó

I.

Tudsz-e szárnyalni a jeges úrben, hó-angyal!

Vagy karod kitárva, lábbal kalimpálva
tusakodsz életre-halálra Isten-termő fával?

Gúzsban a lélek, hosszan kifeszül a múlt,
de vissza nincs mód, csak kimondhatatlanul.

Ennyi! Halott arcodból kegyetlen nézed
ez égi-földi háborúból visszamaradt tájat.

Újat mondani nem tudok.

Visszaadtad

dermedt lelked a mennyei magasságnak.

Élek. Félttem. Nem kívántam halálod.

II.

Hó-angyal, de hát a gunyhód, -

nagy havazásból építetted,
kályha nélkül is elolvadt!

Miket hagytál az utókorra?

Apádat-anyádat gyászra?

Faluszélre erdőcsendet
mérték szerinti halálra?

Jégkunyhódat építetted.

Romboltad. S magad maradtál
az utolsó lakó. Lelked

elszállt, utánad küldöm a ---
verset, hogy minden probléma
ellenére megsajnáljalak.
Szeretni nem szerettelek.
Hiszen ütöttél ököllel, rúgtál bakancssal,
fenyegettél snitzlerrel.
De hogy felakaszdd magad? Akkor már régen,
a békülő kézszorítás után, bizony,
bizony! Megbocsátottam.
Halálhíred hallatára megrendültem,
s írom ezt a vigasztalan verset,
engeszteléseképpen.

Hozzászólás küldése: 0

72. Vasi Ferenc Zoltán: Korosodó

- 10 jún 2013
- 77 megnyitás

Korosodó

Szenvedélyes tudtál
lenni – szólt a lány.

Meghíztak a fák.
Pocakot eresztettek
a nagy szürke ég alatt.
Csapj rájuk!
Szállnak a madarak.

73. Vasi Ferenc Zoltán: Félálom-mise

- 13 jún 2013
- 99 megnyitás
- 1 hozzászólás

Félálom-mise

Kibontott
hajadnak csengőszavára

térdre esnek a szarvasok
az ordas Hold is szelídül

Járom álombéli tájam.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. június 14. 20:15:45

Olvastam. 😊 Üdv. Éva

74. Vasi Ferenc Zoltán: Haláltánc

- 17 jún 2013
- 118 megnyitás

Haláltánc

Poroszkál hat vándor
át a rekettyésen,
az egyik kelekótya,
a másik hézagos,
a harmadik haragos,
negyedikje homályos,
ötödikje tályogos,
hatodikként a sánta
belegyalogol a sárba -
S ki lesz a hetedik?
Ötöld ki tenmagad.
Mindenkinek halálútja –
a rekettyés megszaggat.

Hozzászólás küldése: 0

75. Vasi Ferenc Zoltán: Vérbecsület

- 20 jún 2013
- 103 megnyitás

Vérbecsület

A költő megbolygatja az igazságokat,
ha ugyan -,
az író rendet teremt.

Az államformák katarzisa:
istenségesség.

Ha az egyik a másikból
következik,
a sötét, sötét marad-e,
vagy alkotmányunkra
parizerileg,
ráül a penész?
A pénz szennycsatornáin
fennakad a személyes névmás.
A szó (hóhérkötél) – bennmarad:
„Áfa-igényét időben jelezze.”

Álom, Állam, Álladalom –
„Üljön le, mert fáradt!”

Hozzászólás küldése: 0

76. Vasi Ferenc Zoltán: „HASZONÉLVEZET”!

- 24 jún 2013
- 53 megnyitás

„HASZONÉLVEZET”
Szabó Mária Magdolnának

Tévtettekből tévigazságok keletkeznek.
Ha ilyen szerződéseket nyomnak szüntelen
az orrom alá, ugyan mit cselekedjek.

Aláírom. Tudom, hogy én leszek a vesztes ---.
De nem tehetek mást. Tévbecsületre
aláírom, és elszenvedem a következményeket ---.
Mert meglátásom szerint a jogász hiteles,
pártatlan személy. Pedig dehogy'! Lefizetett.
A szerződő felecske, az ács, lepottyan a pincemélybe.
De, lelke rá, onnan is kivetik. Nem övé a ház.

Hozzászólás küldése: 0

77. Vasi Ferenc Zoltán: Pokolélmény

- 27 jún 2013
- 84 megnyitás

Pokolélmény

Szivárványról zuhantomban
'pokol-éjjel'
belülről rothadó emberekkel
találkoztam -
vérük szurok volt,
szájuk
gennyet rózsállott,
és
eltűnt ideikbe plántálódtak
a borzadályok.
Kezük dzsungeléből majmok
terjesztették a vírust,
de fogákat szilánkokra
harapta a Hold
'sehol és semmikor' –

a mindent tűrő éghatáron
szivárványról zuhantomban
kilenc imát kiabálok, -
ezer nyelven énekel(1)ek
a mocskába visszahulló Halálról.

Hozzászólás küldése: 0

78. Vasi Ferenc Zoltán: AKÁCSOR

- 01 júl 2013
- Archív pályázati versek
- 138 megnyitás 22 júl 2013
- 114 megnyitás
- 5 hozzászólás

AKÁCSOR

Itt egy fát megsimogatok.
Akkor nehogy belékapjon
gyermekem hajába ága,
mikor indul az iskolába...

Hozzászólás küldése: 4+1

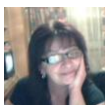
kandracs roza - 2013. július 25. 22:35:38

Kedves vers...szép tartalom...gratulálok. Lexirózsa

#4

vasifeco - 2013. július 25. 17:06:52

Köszönöm, Hölgyeim, hozzászólásukat, sajnos, a tüskéket nem tudom elszedni fiam útjából. A biztatás jólesett. Hódolattal: Ferenc

#3

gyongy - 2013. július 24. 18:46:55

Érdekes gondolat. Üdv.: gyöngy 😊

#2

tatos - 2013. július 23. 17:22:15

KedvesFerenc.

Négy sor és micsoda természet és szülői szeretet árad ki belőle. Nagyon tetszett. Ezért szépek és élők a versek, mert annyi mindent tudnak elmondani egy pár betűsorról. Gratulálok sok sikert,Szeretettel Gyöngyi

#1

lambrozett - 2013. július 22. 23:30:57

Ez nagyon kedves. 😊

79. Vasi Ferenc Zoltán: AXIÓMA

- 01 júl 2013
- 75 megnyitás
- 1 hozzászólás

AXIÓMA

A nő szeret szeretni.
Szeretve szeret
lenni.
Szeretve szeret
szeretni.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Torma Zsuzsanna - 2013. július 04. 17:25:07

Kedves Zoltán!

Ez mind így igaz!

Szeretettel: Zsuzsa

80. Vasi Ferenc Zoltán: Dalocska

- 04 júl 2013
- 81 megnyitás
- 1 hozzászólás

DALOCSKA

Felcsillan a fény
fű a szél
Ezüst hold ragyog
szép lettél

Fűszálon a gyöngy
óhajtsepp
Tüzes a szívem
Tiéd lett!

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. július 06. 10:37:30

Nekem nagyon tetszik. 😊 Bájos, játszi, kedves.
Csak...rövid. 😊 Üdv. Éva

81. Vasi Ferenc Zoltán: SELLŐ

- 08 júl 2013
- 115 megnyitás
- 2 hozzászólás

SELLŐ

Vergődő sellő!
Cselló-halk szellő szalad
süllő-telt tavon.
2013. hamvazószerda

Hozzászólás küldése: 2

#2

tatos - 2013. július 11. 11:54:05

Kedves Zoltán!

Gratulálok ehhez a háromsorba sűrített gondolatsorhoz.
Végre egy igazi haikú, mert sokan nem ismerik fel az
igazi haikut. Ugyanis csakis a természet dolgait lehet
áthelyezni a történésekbe. Sok sikert kívánok szeretettel
Gyöngyi.

#1

lambrozett - 2013. július 09. 19:05:40

De kedves! 😊

Üdv. Éva

82. Vasi Ferenc Zoltán: Tavasz jele

- 11 júl 2013
- 109 megnyitás
- 1 hozzászólás

TAVASZ JELE

Szólok a szóról.
Cseresznyevirág szállong.
Nyár hite érint.

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2013. július 11. 23:23:27

83. Vasi Ferenc Zoltán: A RÓZSA-HUSZÁR

- 15 júl 2013
- 95 megnyitás
- 1 hozzászólás
- **A RÓZSA-HUSZÁR**
Kiss Virágnak

Miért beteg a rózsza?
Tán mert kezéd megszurta?
talán nem is akarta! –
s azért folyik az orra.

Még hogy folyik az orra!
Talán bizony köhög is?
Talán bajszot pödör is? –
úgy van, huszár a rózsza.

Kardja lendül, szeli épp
A cipóból szeletét...
S éhezel? - eléd teszi,
s vajjal vastagon keni.

Ne féljél, bárhol is vagy,
vigyáz Rád, országa nagy,
s Te állsz annak közepén,
nővő hajnal, teli-fény.
Anyá szereti dolgát,
s feldíszíti a vázát...

Hozzászólás küldése: 1

lambrozett - 2013. július 15. 22:00:34

Macska legyek, ha értem. 😊 Bocsáss meg érte. Üdv.
Éva

84. Vasi Ferenc Zoltán: 12 ÁLOM

- 18 júl 2013
- 69 megnyitás

12 ÁLOM

/Kiss Virágnak/

Csillag-hintán száll egy álom,
nagyot huppanna párnádon.
Hiszen puffan, mi az hogy!
- zuhan, zuhan, kapaszkodj.

Kapaszkodtál, felébredtél,
és egy széleset neveltél.
Jót kacagtál, akkorát!
- papucsodban szál virág.

A vázában még további
tizenegy szál ott Virág-zik.
Jaj, a rózsza szelíden
emlékeztet,- de mire?

Te, te, csalfa! Nem egyébre,
ma töltöd be tized-élted.
Miképp is köszöntselek!
- megcibálom füledet.

Élj tehát úgy százhusz évet,
száznyc álom hintáz még fenn...
Mind huppanjon párnádra!
- s a Teremtőnk áldása...

Hozzászólás küldése: 0

85. Vasi Ferenc Zoltán: ENIKŐ-ZET

- 25 júl 2013
- 115 megnyitás

ENIKŐ-ZET

Lepkeláng-szemű szép, TE,
múltadból suttogó
messzire gyönyörült leánykodás!
Hajnalaid zuhatagában
fűzfaágakban táncoló
homlokodra éklő
zöldellő égkoszorús
nádas erdő rét fölé növő
mítoszi szelidség
őz-riadt jóság
légy bátran olyan

Megváltozhatatlanságom:

angyalhang
hangvilla-érzékeny
múltamban s most
- húsz éve már –
más Felesége
Anya
Fennebbvalóság! -
én az maradok
tarisznyában hordott
partról megmaradt
földdarab fücsomó
tehetetlenre ítélt
hitvány
múltba néző
aggasztó árnyalak
Isten szánalmasa
gyötrődő költőieskedés
kit forgószél hevít
forró fagy lankaszt
életkedvet játszó
bú-sárga fenyőág!
Jártamban-
(érkezhetetlenségemben)
év-émlékezet éh-fohász
életemmel
túlkapott dekadencia
a sors elodázottja.
Magam.

2012. 10. 02.

Hozzászólás küldése: 0

86. Vasi Ferenc Zoltán: Erikának

- 30 júl 2013
- 109 megnyitás

ERIKÁNAK

A nők attól nők, hogy virágok...
Ha szőlőhegy felé zihálok – pipacsok;
ha kerti útra állok – tulipánok.

Az Ég vizéből meríthettek kúttá:
Hány csapodár életre hívás ösztökélve ágast
szomjazta volna ajkam, földem vágy-glóbuszát.

Arany hajnalok tépik le áldón
szemhéjamról a lidérces ósdi álmot,
csakúgy,
ahogy
ezer szerelmespár gyökerezteti
a túlélőbb valóságot.

Magunk fele az Egészé,
s egyé adott felünk újra csak része,
de már most egész reménye a kiteljesedésnek.

Így leltem otthont a testházában! –
s talán nem téveszt fészket a szó:
Szerelmesem,

- e bemetszett világszemérem-résben.

87. Vasi Ferenc Zoltán: ÖLELKEZÉS

- 01 aug 2013
- Archív pályázati versek
 - 154 megnyitás

ÖLELKEZÉS

Mária, Marika, Marcsa,
reménység májusi karja.

Meglopnam nevedet százszor,
esernyő nélkül megázol,
Mária, liliumzápor.

Marika ,illatos eső.
Ne ázz már, minek az ernyő? –
napsütést küld a Teremtő.

Ne fázz hát, lopj Te is arcon;
ajkadtól édesül sarcom,
Marcsa, szíromzuhatag!

Borulok megadón térdre,
tested dús keleti szőnyeg;
tekintlek virágmezőnek;
bokádtól hajadig szépnek...

Melled is gyönyörű ékszer,
születnék érte én hétszer.

mesébe illő az erdő:

elejtett hófehér kendő.
Piros az álmok orcája,
legyél csókos vacsorám ma.

Hívjál húsos lakomára,
sóvár eggyé aluvásba.
Mostoha sorsunk a szégyen,
kóstoljunk egymásba ébren.

Kényszer cipel e vágóhidra,
s dobálja össze tagjainkat.

Mária, Marika, Marcsa,
boldogság májusi karja.

Hozzászólás küldése: 0

B/. Könyvkritika: Vasi Ferenc Zoltán: Érdemkeresztek

A XXI. században ismét divattá vált a versírás, és „hála” az internet elterjedésének, a sok önjelölt költő között nehezebb megtalálni az igazi, értékes alkotásokat. Érdeemes azonban kutakodni, mert a mai, kissé eldeformálódott, látszatértékekkel teli világban nagy szükség van arra, hogy igazi kulturális élményt csepegtessünk a fejekbe. A „kortárs költészet” képviselői, az írás és az önkifejezés vágyától hajtva meg is próbálkoznak ezzel, kisebb-nagyobb sikerrel.

Közéjük tartozik Vasi Ferenc Zoltán is, akinek a nevét talán még nem sokan ismerik, de érdemes megjegyezni, mert ő azok közé tartozik, akik a mi századunk irodalom könyvét írják. Ezt bizonyítja a 2013-ban megjelent *Érdemkeresztek* címet viselő kis kötet is, amely kivitelezését látva kissé jellegtelen, de ha belelapozunk, egy sajátságos világba csöppenünk.

A költő – mert nála joggal és határozott bizonyossággal mondhatom ki ezt a szót –, tudatosan, vagy tehetségéből fakadóan ösztönösen, minden költői eszközt jókor, jó helyen használ verseiben, kiegészítve új formákkal is, mert a költészetben nincsenek kőbe vésett szabályok. Ma egy olyan társadalomban élünk, ahol a kifejezési forma, a szókészlet és a gondolatvilág is más, mint évszázadokkal ezelőtt, tehát ugyanazt elvárni a mai alkotóktól értelmetlen butaság lenne.

Hagyni kell kiforrni a XXI. századi költészetet, saját utakat keresve.

Vasi elindult ezen az úton, jellegzetesen egyedi hangvételű verseivel végig vezeti az olvasóit ezen a ma még szűk ösvényen és megmutatja, hogy van élet Radnóti, Petőfi, Ady után is.

A szerző szembesít minket a kor emberében élő lelki kettősséggel. Az egyén lázadása tükröződik benne, amely a történelmi „vétkek” súlyos páncélját hordva, szabadulni próbál és egyszerűen „csak” élni szeretne. A tudat szorongó szabadsága küzd a megszokottsággal, a kiutat keresve. Érződik a sorokban a szabadulás vágya, a

berögződött, beszűkült tudatból, monoton életből való kitörés vágya.

A kötet versei kissé komor képet rajzolnak elénk a mai társadalomról, de nyomokban a remény és a humor is megtalálható a sorokban, fojtott bizakodás és szolid, finom irónia kíséretében.

„Hatalmas az idő -, múlt kereszt/Kaporszakáll! – Sorold a véteket!”

Vasi megalkotta a saját versvilágát, amelyben nem másol senkit. Nem akar megfelelni a sztereotípiáknak, nem ragaszkodik görcsösen a rímek halmozásához. Versei éppen ettől lesznek őszinték, jók és egyediek. Nem szájbarágósan próbálja az olvasóval érzékeltetni a gondolatait, hanem mint egy jó apa, kézen fog minket és végig vezet egy olyan ösvényen, amit mi magunktól, talán nem is látnánk meg, vagy nem mernénk elindulni rajta.

Álomhold-valóság című verse e mellett arra figyelmeztet, hogy a ma eseményei közben múltunkról sem szabad megfeledkezni: *„Mező a fenn lét./Kortyol tegnapi álmunk/Harmat-teájából.”*

Olyan költői képek jelennek meg verseiben, amelyek saját gondjainkat is másképp láttatják. A szavak közül kilép a költő, és mellénk szegődve utat keres, és talán támaszt is az olvasóban, mert érezni engedi azt, hogy szenved. Segítséget, megértést vár tőlünk, akik társául szegődünk a kötet olvasásának ideje alatt.

Vasi, ember, mint mi. Hibákkal, keserű múlttal, csüggedő reménnyel, melynek talán már csak apró szikrái vannak – de még vannak! Felsorakoznak az emlékek: a gyerekkor világa és a régi elődökhöz hasonló keserű évek képei. Elvesztett szülők, kisemmizett élet, elvett önbecsülés, megtépett emberi méltóság, fájdalom, kínzó magány és kiéhezett, számító emberektől elszenvedett kínsások.

Mert a mai kor egyszerű hétköznapijai is lehetnek húsba és lélekbe maróan kízóak, ha magányosan és számkivetetten él valaki. A kötet nagy részét az Árny-örökség versciklus alkotja, a legteljesebben bemutatva mindezt. Részletesen, lépésről-lépésre haladva a gyermekkortól, egészen a mai napig, a visszahúzódó idős kor fájdalmáig. Saját sorsának bemutatása mellett, figyelmeztet is minket, hogy legyünk óvatosak, ne higgyünk el mindent, amit látunk, érzünk, mert a világ tele van csapdákkal.

Vasi megjárta életében a poklok-poklát. Bízott, reménykedett, szeretett és mégis vesztett az élettől folytatott küzdelemben – legalábbis eddig úgy tűnik. Ő is így érzi ezt és az olvasó is, akit bevezet ebbe a zárt világba, az emlékeibe.

*„Tályogos az ég, vagy kimart seb!/A történelmi hiéna
pofája bűzös,/Eleven vad zsákmánya volt a
vacsorája/Árny-örökségben maradék vagyok.”*

A versciklus azonban továbblép az önsajnáltnál, és feleleveníti azokat a fontos momentumokat, amelyek az élet igazi értelmét adják: Hit Istenben, családban, szeretetben, emlékekben. Meg kell őrizni az elménkben,

akiket már elvesztettünk és szeretni, becsülni kell a köztünk élőket. Egyetemes értékrendre hívja fel az olvasó figyelmét, amelyek a sarkából kifordult mai világban, kezdenek megkopni.

A kemény, keserű szavak között megcsillanó boldogság is feltűnik a versekben. A költőnek nem az a célja, hogy teljes letargiába taszítsa az olvasót. Bemutatja azon kevés pillanatok világát is, amelyek örömteli időszakot hoztak számára. Ezek a költői képek felszínre hozzák Vasi, romantikát szerető, szerelmes emlékeket idéző boldog énjét is. A feltörekvő pozitív emlékek adnak neki erőt a további élethez. Ez jól tükröződik a kötet verseiben is.

A személyes érzések, fájdalom, boldogság és a múlt emlékei: háború, szenvedés mellett, olyan filozofikus gondolatok is megjelennek verseiben, mint a lélek keresése. Sajátságos képpen mutatja be, hogy a lélek, a test összhangját, egészét jelenti. Nem lehet elkülöníteni. Az olvasó talán megkérdezheti, hogy miért fontos ez?

A válasz is ott van a versek soraiban összegezve: e nélkül, nem lennénk emberek.

Vasi Ferenc Zoltán verseivel is tanít. Soraiban emléket állít szeretteinek, az élet veszteseinek, talán még önmagának is, de emberségre biztatja az olvasóit. Arra, hogy maradjunk meg akkor is reményekkel teli, szerető, gondoskodó gyerekek, felnőttek, amikor az élet játszik velünk, rugdos minket. Tenni kell mindig valamit és haladni előre, élni az életet, és túlélni mindent, ami rossz.

A versekből élénk táruló élet, nem igazán vidám, nem felhőtlenül boldog, de az az emberség és őszinteség, amely a sorokból árad, lebilincselő.

Aki belekezd az olvasásába, nem tudja abbahagyni. Az utolsó betűk után pedig tovább élnek az olvasóban az átértékelte gondolatok.

A vékony kis kötet nem cifra kivitelezésű és modern, csicsás kiadvány, mint amit ma sajnos sokan elvárnak, fontosnak tartanak. Viszont a könyvbe zárt világ olyan értékeket képvisel, amely méltán kíván magának egy kis figyelmet, és egy fejezetet a jövő irodalom könyveiben is.

Vasi Ferenc Zoltán a XXI. században, megőrizve költő elődei hagyományait, egy olyan igazi, mai, köztünk élő kortárs alkotó, aki segít kivezetni a tétova olvasót a látszatértékek homályos világából, visszaterelve az igazi életbe, ahol nem a pénz, a törtetés, hanem maga az Ember a fontos!

Bakos József

88. Vasi Ferenc Zoltán: NIKI BABA

- 05 aug 2013
- 104 megnyitás
- 1 hozzászólás

NIKI BABA

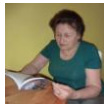
*„A gyermek csak kézen fog,
hogyan tanítson” Györe Balázs*

A karmazsin ég vászna előtt
csecsemő pillantások a lepkék.
A szemöldök vékony szárnyai
legyeznek a gyúló napfelkeltét.

Mélységes-messzi tág tavak
ámulják majdani sorsodat,
rugalmas-csöndes izmaiddal
megindítod bennem a tavaszt.

Oly könnyű-kicsi bársony a bőr,
mint a leggyöngéd' szélfuvallat?
csordul a nyál, száll az idő
s az érintések megszólalnak.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Oroszlan08 - 2013. augusztus 08. 08:53:11

Gratulálok! Szép ez a vers!

Üdvözöllek: Ica

89. Vasi Ferenc Zoltán: Szellők a fűzfák felől

- 08 aug 2013
- 95 megnyitás

SZELLŐK A FŰZFÁK FELŐL

(Blackmoore-parafrázis)

Egy kora-tavaszi reggel, a séta
utamba sodort néhány utazót,
épp, mikor kitaposott ösvényre léptem.
Az első vándor élemedett, bölcs ember
volt, másikuk egy szűzen szép leány,
a harmadik pelyhedző fiatal fiú,
ki mosolya alatt csak annyit szólt:
Van kenyerünk, halunk, gyöngy vörösborunk,
hogy megosszuk Véled s az emberi fajjal,
lényeink legbelsőbb találkozásából.

Kérdeztem nevüket, honnan is jöttek,
sosem felejthető készség volt modoruk.
Átváltoztak, s egyszerű nevüket szólták.
- Ülj mellénk bátran, töltünk borunkból ! –
s én letelepedtem a virágos réten,
étküket fogyasztván köpönyegükön.
Ők prófétálni kezdtek, jósbeszédük
egy Királyt emlegetett, ki tud mindenről...
_ Mi átutaztunk Glaston-tól, a zöld vadon
Angliába, ismervén az emberek bú-baját,
tudván mekkora fájdalom az embermagány.

Úton vagyunk, csatangolunk széles e világott,

szántásokon át, hajón tengerrengés felett...
Add tovább mindenkinek, hogy tudhatsz,
s lehettek szabadok, - ha majd elválunk
Tőled.

Szomorúság csüggött le rám,
mert mondták: Nem leszünk Veled, nem
láthatjuk többet egymást. Az egyik öreg volt,
a másikuk Szűzen szép leány, a harmadik
egy kedves fiú, ki mosolyogva mondta:

A fűzfából fakadt szellők hoztak
Szíved a borunktól melegszik át,
könny, ha éri szemed, ne szégyelljed,
a Nagy Király vigaszt is ad, meglásd!
Utunk a végtelent célozza, vár a part,
hol vitorlásunk óceánja vágtat tova,
emlékül hagyva Neked az alkony bíborát...
Gondolj ránk s a fűzfából üzenő Nagy Királyra...
A fűzfák gallya a levelek zászlaja – üzeni mindig:
Szeress!

Hozzászólás küldése: 0

90. Vasi Ferenc Zoltán: Ő A HÁZ KINCSE. NAGY
ÜDV!

- 12 aug 2013
- 83 megnyitás

Ő A HÁZ KINCSE. NAGY ÜDV!
Örömöm aranyeső virága;

hajad bondor szála
záporozik szájam
termékeny talajára.
Sétálsz ujjaim hegyéig,
én kézfejedet vissza,
majd lassan előre
az életvonal-árkon;
örökké hazaérkezésedet várom,
fulladjak bele hónaljad
erdőillatába,
táncolok ájult arcod avartüzében
- hasáb-szív,
kályha -,
simogatom melledet, hátad;
forró mámor vagyok,
ahogy nyakadba csókolom
mélyülő szuszogásod.
Neked létezem itt –
álomhitt csípőd labda,
bársony takaróban telihold,
ágyamban játszunk
fároszi magányával...

Hozzászólás küldése: 0

91. Vasi Ferenc Zoltán: Amikor

- 15 aug 2013
- 97 megnyitás

AMIKOR

MI: - az TE vagyunk!

Amikor az atyai szellem

elhagyja a fiúi lelket,

zavaros szemekbe nézel,

lehet,hogy két flaska must.

Amikor az anyai ágyéket

felemeli a Nap,

kezedben pacsirta a nő.

Ha már egekbe is szálltál, poklokra is hullattál

s látod a fákon – tartóoszlopok;

s mikor már szivárvány a fehér kendő,

ölelés, s máris magzatburok,

- mi sejtenként építi fel az álmodást -,

majd feltépsz újra ezer sebet sírva

és akkor mozdulsz, ha állsz –

már tudhatod,

életté forrta ki magát a gyónás...

A vers –

Ostyafelmutatás!

Lakodalmi Tánc!

Hozzászólás küldése: 0

92. Vasi Ferenc Zoltán: Mianyánk

- 19 aug 2013
- 114 megnyitás
- 1 hozzászólás

MIANYÁNK

Ébredtél? Álmodtál?

Kitárult az ajtó,
a Lét-kapukon át
végigcsoszogtál
a hűvös verandán,
aztán eltűntél
a késő-délelőttben.

Hol vagy?

Hol keresselek?

Mért vetkezed le
csontjaidról

árva szeretetem?

Milyen virágot
tűzzek gomblyukadba,
hisz az sem mindegy
sírodhoz mikorra vársz.

Koponyarejteken –
bujdoklok feleletlen
versben: Hiányom vagy!

--- a gyász.

E megbecstelenült
házban ---:

Egyedül vagyok! – egyedül:
Kietlen Miatyánkban.

Hozzászólás küldése: 1

#1

zsubanya - 2013. augusztus 21. 11:08:05

Szívet hasító soraid itt marasztottak! Éreztem, amit Te, és
ezt köszönöm!
Szeretettel gratulálok: Zsuzsa

93. Vasi Ferenc Zoltán: ÉRINTÉS

- 22 aug 2013
- 89 megnyitás

ÉRINTÉS

Z.I.-nak

Ha a teremtettségek
a megszólítottakban
feldobog
az ösztön-park árnyék-fái
megremegnek
törzsükhöz ér a hold

Hozzászólás küldése: 0

94. Vasi Ferenc Zoltán: HAJSA

- 01 szept 2013
- Archív pályázati versek
 - 131 megnyitás

HAJSZA

P. ZS.-nak

Szegény, te, szegény!

Látom ezüstrókád
vérét csepegni szűzhavon,
ahogy menekül a
városból haza –
meglőtt-idegenül.
Nyomába önző férfiak
szegődnek, pálinkát isznak,
úgy elszántak, úgy erősek...

Ne higgy igaz szerelemben!
-mondtad. Ehhez még a falu
bábaasszonya sem értett soha...
Soha!

Hozzászólás küldése: 0

95. Vasi Ferenc Zoltán: IGÉZET

- 18 nov 2013
- 78 megnyitás
- 1 hozzászólás

IGÉZET

Rózsák hívnak haza.
Illat és emlék nélkül
érkezem szobámba.
Tündökölnék a szirmok:
Gyűrű hull álmaimba.
1994.

Hozzászólás küldése: 1

#1

titus56 - 2013. november 21. 20:56:49

Hát barátom, nagyon elgondolkodtattál és ráéreztem e
pár sor hangulatára. Egyszerűen lecsordult a betűkről és
"illattalanul" is körbelengte a szobát.
titus56

96. Vasi Ferenc Zoltán: KÖNYÖRLÉLEK

- 25 nov 2013
- 68 megnyitás
- 1 hozzászólás

KÖNYÖRLÉLEK

Az élet nem szerencsejáték.
Póri passzió inkább.
A nép azon mulat,
akit megaláznak.
Háza vész, tulajdona szerteszalad,
az út – út továbbra is,
de még a letett kő sem marad.
Egyszerre mindenki pöffeteg,
s te a cigit rágod, s hozzá magad.
Nyűtt-ruhás senki vagy –
anyád kötötte holmijaid elszedik,
s helyettük levedlett, zsírpecsétes ingeket adnak.

Szokd meg a képtelent!
Tegnap egy egész légió helyett
voltál éhes, éjre álomsorozat.
Szótlán, mérget! – mi az, paranoiás vagy?
Az étel szellemi érték, s no, és zsozsetta!
Adni nem adtál semmit cserébe –
tehát kuss! Kívül tágasabb!
adós vagy.

Hozzászólás küldése: 1

Zsermen - 2013. november 27. 14:10:51

megdöbbentő képek a realitás világából,
kiábrándultsággal vegyes iróniával.
kemény

nagyon hatásosan, mégis a prózát már elhagyva,
elemelten próbáltad megfogalmazni a mázsás súlyt.
üdvözzel: Germain

97. Vasi Ferenc Zoltán: Láger-angyal

- 28 nov 201
- 70 megnyitás
- 1 hozzászólás

Láger-angyal

A poklot megjártak emlényéül

Angyalként véreztél

a szögesdrótokon,
s alábukdácsoltál
szellemgrádicsokon.

Kínzatott lényed lett
a lelkiismeret:
köpdöstek, ordítottak,
verték – majd nyüsztve

öledbe enyésztek
teleholt alakok –
vakálmuk Rád lelten
mindegyik ott-hagyott.

Kevéske kis remény! –
erős a Napsugár,
szerelem hitében
csalóka héthatár.

Te vagy hát ölelni
leprást és pestisest,
- frigy-gyarapítandón
az emberiséget.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2013. december 01. 18:17:59

szép megemlékezés, különösen az első vsz. nagyon
hatásos.

Tudom, pokoli nehéz erről írni, meg a légerek után már
nem is lehet, de próbálkoztam már hasonlóval "
...szélfűtta noteszlap..." címmel.
örülök, hogy nem igazán "divatos", nehéz témával
próbálkoztál, mindenképpen elismerésre méltó

üdvözlettel: Germain

98. Vasi Ferenc Zoltán: SZENDERÜLET

- 01 dec 2013
- Archív pályázati versek
 - 98 megnyitás

SZENDERÜLET

Elrejtettem arcom a falak mögé.
Isten olvasott valaha a szobában.
Én voltam a könyv, némelykor kinyílt:
lázás molylepkék, pókok szerte-szerte.
Álomba ejtőzésed mozdulatát óvjad!

2001. január 15.

Hozzászólás küldése: 0

99. Vasi Ferenc Zoltán: VALLOMÁS REMÉNYÉBEN

- 02 dec 2013
- 43 megnyitás

VALLOMÁS REMÉNYÉBEN

Ébrenlétből locsognak az álmok,
könnyű léptekkel előszökő lányok.

A tenger tágasult szabadság,
mélyén fickándó delfinek.

Ultrahang-csendben üzenet,
megfejttem egyszer, megfejttem.

1994.

Hozzászólás küldése: 0

100. Vasi Ferenc Zoltán: SZABI-BABA SZÜLETÉSE

- 09 dec 2013
- 83 megnyitás

SZABI-BABA SZÜLETÉSE

Rányomja Isten
súlyát az árnyékra –
lepkerezgés
: embrió

Ránehezül arcom a
hófehér házfalra –
alkonyizzás
: imágó

Elszürkül a fájdalom –
belereszketek
Pókfonál-gyűrű
a kilincsen

Megreked a reggel –
libeg a cérnaszál
Sírásba süllyed
a hang

Hozzászólás küldése: 0

101. Vasi Ferenc Zoltán: Amorf családtörténet

- 13 dec 2013
- 231 megnyitás
- 5 hozzászólás

AMORF CSALÁDTÖRTÉNET

Nem fogna rajtatok se könny, se átok,
ha felgyújtanám is a csendőrládátok.
Nagyanyám mellét rágták mohó telek;
csecsemők lángokban, bölcsőjük hamu lett.
Fej felett kard suhog, anyám még álmokban –
megfogan, serkenj, nép, forradalom volt/van.
Szemekben sírgödör, pestisrác-tetemek,
ajkamra biggyesztem karmos-szép szívetek.
Hallom, mit suttogtok; imára két kezem...
Sírok? – nem tudom, alszom hát boldogul,
hitem parázsfény, kedves vállakra simul.

Így leszek egy velük, múlt árnyaival:
bakacsin, frigyláda, eltitkolt legenda.
Hej, fel, magasba, látás misztériuma;
zuhanok, kábulok, tollakból ólomlant.
Fúlok a sötétbe, markomba obulust,
géppisztolysorozat szaggat fel sárhattyút.
Ájultan nevetek, kéjekben megfürdök,
kavicsot görgetget végtelen forrás-seb.
Eltorlaszt barlangot tömérdek hordalék;
nyugágyak, kelyhek! Megterítetlen az Ég.

Hozzászólás küldése: 3+2

#5

Zsermen - 2013. december 15. 13:54:50

ez nagyon komoly, nagyon mély, sokatmondó vers,
benne a XX. asz. kiismerhetetlenségével,
kibeszéletlenségével, ami napjainkra is átvetül. /
Holokausz, '56 /
egy olyan érzékeny lélek szólal meg itt, aki átlátja ezt,
kavargó jelképekkel, számtalan, mélyen rejtett utalással
próbálja feldolgozni, magára venni, megoldást találni-
kínálni, sokfélét is. nagyon nehéz, egyúttal nagyon
komoly, nemes feladat, nem kevésbé ennek ábrázolása is,
mert vagy értetlenséget szül, vagy felkavaró érzelmeket.
bennem az utóbbit.
Hihetetlen sok minden van itt elrejtve, de lávaként fel-
felfröccsenve. Érteni vélem, mert magam is hasonló
érzésekkel küszködöm olykor.
A 2. rész átmege gyorsított, felsorolásszerű

álomszerűségbe, enyhe misztikába-ez természetes, ha a
ráció nem mutat kiutat. Döbbenetes az utolsó két sor is.
no meg ennek aktualitása:

" Fej felett kard suhog, anyám még álmokban –
megfogan, serkenj, nép, forradalom volt/van."

hatalmas gratulám: Zsermen

#4

vasifeco - 2013. december 15. 10:16:49

Kedves Mamuszka és Katalin! Köszönöm hozzám
szólásokat, semmi sértődöttség nincs bennem,
megtisztelve érzem magam, ha a teljesítmény súlyokkal
terhelt is. Az érző női szívek értők is, mert van
szépérzékük, otthonteremtő, létbe rántó készségük. A
ritka szóolás igazmondás. A versem nem tudok
változtatni, nem is érdemes, de igazán átmelegszik az
ember szíve, hogy a rosszból is jó szavakat kaptam. Hála
és hódolat. Ferenc

#3

mamuszka - 2013. december 14. 09:46:46

Nem akartalak megbántani - én csak a verset
minősítettem saját mércém szerint. Túlságosan tömör és
személyes.

Egy vers - nekem - akkor jó, akkor tetszik , - ha

megtanulható, ha sokan maguknak érzik, és idő múltával,
idegenek is idéznek belőle. Ez a vers nem ilyen.
lelkedet vetköztetted mezítelenre benne - fájó számodra,
de nem publikus - szerintem, jóllehet tudom, hogy
általában minden költő főként saját magáról ír - ahhoz
zseninek kell lenni, hogy magától, személyes bánatától,
örömetől a közösség nevében elszakadni tudjon.
A zenit két dolog jellemzi: a lényeglátás és a szellemi
eredetiség - legyen bár művész vagy tudós.
A sok amatőr - akik ontják a verseket messze vannak
ettől - /beleértve magamat is természetesen/, - meglepő
számomra, hogy az idősödő férfiak mennyire hiúk, a
legcsekélyebb bírálatot sem viselik el sértődés nélkül.
Megértem, hogy nem esett jól, amit versedről írtam és
köszönöm, hogy elegánsan fejezted ki
megbántottságodat.
Ritkán reagálok mások írásaira, mert, ha nem
magasztalom, mindig sértődés a vége. Ezentúl egyáltalán
nem szólok semmit, ígérem.
Bocsánat a hosszú szövegért - többé nem zavarlak vele.
Ha versedet az írószövetség nagyra tartotta, akkor az is.

üdv. mamuszka

#2

vasifeco - 2013. december 13. 17:01:34

Kedves Mamuszka! Köszönöm észrevételed, nagyon
morbid. Apám kínhalála után megszállt egy
alkotócsoport, nagy adag dekadenciával (antológiánk
címe: Asztalodon üvegróka), egy pokol-házasság
közepette, fiam apás születése után, tényleg elmezavart

tükröz, de rajta vannak a történelmi súlyok is. Az ilyen verseket hangütésében modernnek szokták fitogtatni. Nekem se tetszik, se a vers (kötetben megjelent hivatalos kiadónál, az Írószövetség mai elnöke szerkesztette), se az akkori s azóta átélt életkorszakom. Köszönöm, hogy kiírtad véleményed, becsben tartom, koordináta-rendszerként. Hódolattal: Ferenc

#1

mamuszka - 2013. december 13. 13:02:12

Nem is amorf, inkább morbid.

a végére belefáradtál, elveszett a logikája és a rímek
összekuszálódtak egy kissé.
Mintha pillanatnyi elmezavarban született volna
üdv. mamuszka

102. Vasi Ferenc Zoltán: ADVENT A HITTANTEREMBEN

- 16 dec 2013
- 165 megnyitás
- 2 hozzászólás

ADVENT A HITTANTEREMBEN

A DNS-csigalépcsőn
feltöretlen titkot őriz
grádicsonként egy szem dió

jussunk fel a csillagokig
majd a Holdról leszáncózzunk
minden évben Karácsonykor!
A könny Csillag is...
1999.

Hozzászólás küldése: 1+1

#2

vasifeco - 2013. december 18. 04:42:47

Kedves Zsermen! Köszönöm a méltatást, én a
főszerkesztő úrral le akartam szedetni a honlapról,
rossznak véelve, mert azért bárgyú megoldások is vannak
benne. Ennél sokkal,de sokkal jobban kell megvalósulni.
Szépen kielemezted, élményszerűen, esszéisztikusan.
Hála és üdv:Ferenc

#1

Zsermen - 2013. december 17. 21:30:41

hát ez jobb lett, mint, amit a címe ígért. Semmi hamis
pátosz, csurgó-burgó angyalhaj...ez bizony okos, mélyen
rejett, sok olvasatú, melyben tudomány és hit úgy
kanyarog egymás körül a bázispárok által
összekapcsolva, mint a " DNS-csigalépcső".
szép a szánkózás utáni lezárás is

gratulám: Zsermen

2014.

103. Vasi Ferenc Zoltán: Alkonyodóban

- 01 jan 2014
- 183 megnyitás
- 1 hozzászólás

ALKONYODÓBAN

Csillagocskám, édes szentem,
virágzó és tiszta lelkem –
én nővérem, rózsá-lányka,
sziromhavam! – s Te is árva.

Gyászbársonyos éjszakáknak
hold-övezett derekára
apánk adta, anyánk hordta:
tarsolytartó s tüzes kova.

Istállónknak trágyás széna
s születésünk izzadt lova –
előbbeden csikók vagyunk,
parazsunkból fellángolunk.

Isten szégyenei lettünk,
mert hát arra nevelődtünk,
hant alá rakjuk azokat,
kik minket a fényre toltak.

Nem számít már, nagyon fájjon
ezen a kerek világon –
nekem inkább, Neked jobban

Isten álmunk hogy' almozza.

Nap szállt a város felett,
szívünk egén csillag remeg.
Éheztek az égi szalmát,
gyermekünk szív-hatalmát.

Kolett, Kitti, Szabolcs! – szebben
szól a világegyetemben:
kötelesség – szülők gyásza –
jogos élet könnyforrása.

Így leszünk mi öregebbek,
holdsugaras rejtekekbe'
kenyér, kalács – egyre egyek:
Istennek szánt eledelnek.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Sheldon - 2014. január 04. 13:54:36

Kedves Ferenc!

"Isten álmunk hogy' almozza." - szükséges ide aposztróf?

Versed furcsa nyelvezetű, az én fülemnek néhol
magyartalan. Ennek ellenére tetszik, még akkor is, ha túl
személyessé tetted a tartalmát a nevek említésével.

"Így leszünk mi öregebbek,
holdsugaras rejtekekbe'
kenyér, kalács - egyre egyek:

Istennek szánt eledelnek."

Lehet, hogy bennem van a hiba, vagy túl sokat olvastam... de ez nekem magas. Jól hangzik, de nem igazán értem.

104. Vasi Ferenc Zoltán: Gyónom barátságban

- 02 jan 2014
- 216 megnyitás

GYÓNOM BARÁTSÁGBAN

Kantár Csabának

Fogjatok kézen! – vízen állni.
Könnyekkel maszatolt arcom kék,
sárga, - (bíbor?-talanságos).
Értsetek színeimre választ.
Zúgjatok, erdők, hétébredés-gallyat! –
mert a csend, mert a gond, mert
(a néma theorema) sok ---
kevés. Mindennapos választások
„fekete-fehér” dilemmása,
dicsőítést szólnék (konokon)
a tegnapelőtti tegnap tegnaputánján,
de az éjféli Bor-garat
újra-csak harangzengést arat.
Rajta, még! – rajta!

- fény-tiszta a kezem! –
nyújsátok parolátok,
- vízen, hiten, Reményen,
holnapelőtt, mégis-még! –
(mezőn felejtett havas búza)
Együtt vagyunk Egyedül.

Hozzászólás küldése: 0

105. Vasi Ferenc Zoltán: Szerzetmagány

- 06 jan 2014
- 189 megnyitás
- 1 hozzászólás

SZERZETMAGÁNY

Temploma lázcsöndjét
fájdallón felhegyli
Szenteltvíz-csobogás
kristályfény
! zárvány-hit
Viaszos magány-ok
túlcsordul zene ring
Könny-rózsák tenyerén
Álmodók /:
--- angyalszív

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2014. január 08. 13:41:45

" Szenteltvíz-csobogás" - erre felcsillantam, meg a
rengeteg, számomra érthetetlen írásjelre.

de ez csak szakmai ártalma egy szimbólumkutatónak 🤪
megyek, s osonok ki halkan ebből a rejtélyes
szentélyesből, de azért visszaintek halkan

106. Vasi Ferenc Zoltán: SZÍV: HOLDÁRNYÉKBAN

- 09 jan 2014
- 141 megnyitás

SZÍV: HOLDÁRNYÉKBAN

Meggyökereztem tétova fának,
a temetőföldi sudár nyárnak...
kiben lángoltam visszfény-találynak:
másoknak öröm, nekem bánat.

Dideregtess meg szív mélyi szívtél,
utáltasd meg velem álmaimat.
Hóka holdak legelnek a réten;
homlokom hordom, s
agancsnak --- magam.

Ha tenyerére venne a hajnal,
gyerekkor lennék e létpataokban;

- vágára fogva a gondolat-Nap,
hogy a belbecsből kulcsínyt mutassak.

Úgy halnék már én, tétova árnyék,
veszettfejszenyel emberévek,
tékozolv e ragadvány-tavaszbba;
- mily érdem e világ? – féltérdre esem,

s zokogok félébren, rügyező vő,
önmaga mélyére letaszítva.

Hozzászólás küldése: 0

107. Vasi Ferenc Zoltán: AZ URADALOM ÁRA - A TUDÁS

- 13 jan 2014
- Versek 2014
- 77 megnyitás

AZ URADALOM ÁRA –A TUDÁS (Előhang)

Arcomra sül a korom,
kiszabadítom magam
a kézfogások ágbogából –
itt! – szívem csataterén: lovak;
patajlik az apokalipszis-roham...

I.

(Betyárős)

Zúgatod az értelem-erdő

betyárlegendáit,
talpadig érint a kegyelem
s meggyökereztet.
A végtelenbe száműz
fal, fa, idelét,
mert lelkeddel
tengerlened kell
a jövő felé...

II.

(Gróf)
Zászlóselymektől fosztotta meg
magát a világ;
(Ájult pózban hevernek a nők,
meddők lesznek és agg kesergők...)
Zúdítsd aranyzsákod
a koldusokra,
ha napfénynek tudod magad –
vagy omlasz magad ellen
fokozott dekadenciát; -
de ne légy vigasztalan állat,
akit először lőnek,
s csak aztán vigyáznak.

III.

(Bölcs)
Rádiósugárzással terelgetett
majmok!
Akad torkukon az akarat,
de hogy éljenek vele,
meg kéne tanulni
költő-nyelvekül

IV.
(Költő)

Szivárványon gyalogol az ember... -
nem múltó erénnyel, kedvvel; -
legyőzhetetlen frekvencia bár
az árulás –
szir-szar erkölcsök reagálnak
a kozmikus felelősség
tudatára!

(Utóhang)

Meggyóntat a mikrofon,
arcomon verdes a reggel...
Ha átkozottul magad vagy,
csendre int majd az éber!

Hozzászólás küldése: 0

108. Vasi Ferenc Zoltán: TEJRÓZSA ÓCEÁN

- 16 jan 2014
- 59 megnyitás

TEJRÓZSA ÓCEÁN

CS. R.-nak

Táj rózsáll az éjszaka
tej-üveg ablaka mögött
úgy fejt le láncait
a Nap mint

kísértett
toronymászó
fekete lovag
ki ide-oda ügetget
túlnanságról
olvasmány: gyerekkor!
zizeg-zörög
erszénye
az írás esélye
vallomás Peer Gyntje
Csipke-Hó meseklip
pókszoba
rokk'ba font jó/
rossz hérosa
ébredés Só-hajh!
sors-hold ring
a tavakban
folyókban ---

Hozzászólás küldése: 0

109. Vasi Ferenc Zoltán: ÖRÖK HATTYÚ -
ANGYALÁVAL

- 20 jan 2014
- 68 megnyitás

ÖRÖK HATTYÚ – ANGYALÁVAL

tóba fojtja angyalát a képzelet

álomhold-világnál gyönyörül ki lelke
mely – hogy felmerül bennem arcod visszfénye:
nem is tudom már múlté-e jövőé-e? –
hangod-hasonlóan kezdi énekeit el

Hozzászólás küldése: 0

110. Vasi Ferenc Zoltán: Az égi ménes alászáll

- 27 jan 2014
- 91 megnyitás
- 1 hozzászólás

AZ ÉGI MÉNES ALÁSZÁLL

Égi ménes ereszkedik
a hegytetőn a városokra;
nyihogásuk felveri az utcacsendekeket
- az alvók arcán eső permetez.
Garabonciás-gúnyáikat szélnek
eresztik a fák, a hamuezüst paták
leverik a madáréneket. Ősi, titkos
rekesz lehet ez a tél, porló kő
az áhítat, ahogy a néma hívőt
imára, igazhallásra tanítja.
Belülről rothad az avar, s az álló
cipőtalp harangzúgástól spiccvasalt.
Magába néz a templomtorony, s a horgony
kalózhajót ringat a felhőn, s a kapitány
mormonul tanul. A lovak egyre lovabbak,
smíg az oltár eléjük kerül – gyönyörű
karám -, ők bentréjükön száguldoznak,

hogy majd pipacsszoknyák alatt heverten
aludjanak,álmodjanak: Földi méneseek!

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2014. január 29. 18:00:56

de jó kép! Amolyan félig-meddig mai magyar jelenések
könyve. A helyesírási hibák sem zavartak
amolyan garabonciás, ősi időket idéző, szürreális
látomással kacérkodó sorok.

" a spiccvasalt" és a "mormonul tanul" biztos igaz, de
szerintem itt picit kilóg a lóláb, viszont az egész ménes
nagyon szépen trappol. Remek a cím is.

gratum: Zsermen

111. Vasi Ferenc Zoltán: VACSORAKÁVÉ

- 30 jan 2014
- 72 megnyitás
- 1 hozzászólás

VACSORAKÁVÉ

Nem jön a szörny.
Nekem kéne lemenni érte?
kés-villa kezemben... Nézek
a tükörbe, s nem jön a szörny.

Szólítom. Megáll a villa nyele –
üres sikoltást nyelek vissza vele.
Nem hallom! nem látom! Kés-villa
kezemben? s nem jön a szörny.

Félek (bújok odvas fogamba), - de!
ragadnám grabancát? nyelvem akadgat:
Szörny, ki! – kiáltok. – Fel, a felszínig?
tejszínhab-léted legpereméig!

Fekete mámor, engem ímel-hámol,
de csak a csengő ébresztheti?
álmából újjáélesztheti
a parázna kísértetet,

aki én lettem. (Na!)... Tükörben:
párnán: - vendégem kábán?
dohos szárazmalomban,
kábé a sötét középkorban.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2014. február 02. 18:36:51

de jó lett ez!
nagy feszültség, erős, különleges kifejezések, ha a
mesteri csattanó szemszögéből nézzük, amúgy szellemes.
Hogy lehet egyszerre két olvasatra írni? ráadásul az
egymástól igencsak messze levőkre? úgy, hogy mégsem
tragikomédia!

hát így!
nagyszerű, mondom én! Üdv: Zsermen

112. Vasi Ferenc Zoltán: Ág és gyümölcs

- 02 febr 2014
- 189 megnyitás
- 1 hozzászólás

Ág és gyümölcs

Kintről az álmod
bolondnak látod
Bentről a tetted
miért is tetted?

Bented és kinted
ez minden kincsed
hunyd le a pillád
álmodban villám:

s lőn világosság

Hol van a Minden
határa nincsen
mit gondol(t) Isten
teremjen az ág

álmodban álom
azt kiabálsz
itt van a bánat

már kitaláltad

múlton és ágyon
túl a magányon
voltam már minden:
ember és Isten
halálom nincsen
alszom a kincsen

Túl a világon
túl a zenén is
meglelem én is
táncomat járom

már befogadtam
nem bitoroltam
ajtót nyitottam

túl a tudáson
síromat ásom
meglelem Istent
belép a szívbe

és teremt megint

Bentről az álmot
fényesnek látod
Kintről a tetted
nem rosszul tetted

lenni szeretünk
azért születünk

ettünk szerettünk
lenni lehattunk

mert gyümölcsöt ér-
lelt nekünk az ág

Hozzászólás küldése: 1

#1

Szollosi David - 2014. március 01. 05:51:56

Messze gurult nagyon a gyümölcs az ágtól...
Lettünk, ettünk, tettünk, szerettünk, feledtünk, elestünk,
sírhelyet vettünk, belefeküdtünk - erre születtünk...

113. Vasi Ferenc Zoltán: TÓPARTI CSEND

- 03 febr 2014
- 82 megnyitás
- 1 hozzászólás

TÓPARTI CSEND

Tükörben ...
néztem ...
milyen ...
... vagyok ...
Kő ...
egy ...
loccsanás ...

Vízben ...
kő ...
vagyok

Hozzászólás küldése: 1

#1

lambrozett - 2014. február 06. 18:37:54

Ez jó. 😊 Üdv. Éva

114. Vasi Ferenc Zoltán: VAKFOLT

- 06 febr 2014
- 81 megnyitás
- 1 hozzászólás

VAKFOLT

Színes ceruzákról
álmodsz-e mostanában
félés
föltés
föltékenység
kenyér és ég
kedvére
kényére
Kedves
szívre

vesére
vére s színére
Melyik éjszakában
roskad
falak falában
hallók szemhatárában
áll a csend
Tükörben
tükrök tükörhűvösében
vízzé hömpölygetett
tisza arcok
iszamos szemgödrében
vélni látni
a megbocsátás
reszketeg Pilinszkyjét
felette madár
idegen azúr szárnycsapások
megmerül a könyvben
majd
tollat ragad a szél
Egyet lépek
ötöt értek
válaszra
változol
örök Léthe mélyében
idők burkában
a holtak szívtere
„szürke égbolt ablaka”
kérdés – versmező
gyöngyeinket visszük a Nap felé
láng nélküli táncon barátságok
a legény-ség kora

1M: homlokomon
kellem hárma:
tekintetek viaszmagánya
ötlött 6 torok
csütörtökön
(álmodsz-e mostanában)
kivel találkozom?)

Hozzászólás küldése: 1

#1

titus56 - 2014. február 07. 08:29:03

Kedves "fecó"!

Bár minden versedet elolvasom, már rég volt, hogy
"belém találtál" volna, ám ez a vers kifejezetten
gondolatokba kúszó. Ha nem említetted volna is rögtön
Pilinszky zaklatottságában rejlő nagyszerűsége ugrott
volna be. Remekbe szabott, ebben a stílusban számomra
kiemelkedő munka. Gratulálok.

titus56

115. Vasi Ferenc Zoltán: JÓLÉT-LÉLEK

- 10 febr 2014
- 66 megnyitás

JÓLÉT-LÉLEK

Állam bácsi a legnagyobb jögi.
Keresztbe vetett lábai közt
felgyülemli a csöndet,
fejtető-rét alatt számsorok
röfögnek dagonyázva,
míg a bozót-kutyák
kergetik az értelem-őzek
gyötört lelkiismeretű csekkjeit.
Agyarnak lenni,
ma – vadkankorban.
S a vadászok kérdőívet
töltögettetnek.
Sosem-volt Rózsák (segélyek:
kit tesz a Végzet!) kerülnek
puskájuk csöve elé?
Szerelem? – szép.
Meg lehet belőle élni?
Ráfizetéses minden ügylete!
Üzletembernek rossz.
Elmebeteg, csöves?
Furcsa! – híresztelje el
a gyerekek között,
az anyanyelv gyönyörű,
de a költészeti igénye alapján
(számítson rá!) –
ez az éve is nyereség nélküli lesz.

Utolsó mentsvára a NYUFIG,
addig-ameddig - vissza nem veszik.
Kötött a metrum, zordulnak a részletek.
Jótéti tett az Államtól
az elátkozott költő,
ezen Edgar Allen Poe
a maga korában nem nevetett.
De magán mindenki egyfolytában.
He-he-he!
Hem-hem-hem!
Hö-höm!

Hozzászólás küldése: 0

116. Vasi Ferenc Zoltán: MEGFULLASZT A VAKSÖTÉT

- 13 febr 2014
- 77 megnyitás

MEGFULLASZT A VAKSÖTÉT **in memoriam Holló(Kovács)András**

*„Horatio, halott vagyok, te élsz,
Győzd meg felőlem és igaz ügyemről
A kétkedőket.”(Shakespeare)*
Behódoltat, Anyám, sírásod,
Megyek Veled az Őrületnek
Hamletvilágába vaknak...
Anyám, itt Téged nem bánthatnak!

A fabula hollótól kibe-
Szélt titkát is elszerzem Neked –
Félhod-világnál terítek meg,
És nem kell, hogy köszönjed mindezt.

A bántást tűröm erősödként,
Mit, voltaképpen, nem Te mérsz
Rám -...
S mert fordul az idő, midőn, bambán,
Lesem -... Mit mást! –
A nők csörgő-táncát.

És hiábavaló kalandok
Után –
Visszaköltözöm hozzátok, -
Álmok szorulnak szobák során –
(Mikor teljesedett vége lenni?)

Hozzászólás küldése: 0

117. Vasi Ferenc Zoltán: BETEGEK KENETE

- 17 febr 2014
- 87 megnyitás
- 2 hozzászólás

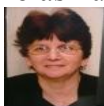
BETEGEK KENETE

Mária, Szent Tűz,
Mária, Szent Szűz,
Titkoknak liliomzápóra –

s József Istencsiholója!
Öltre vitt temetők örökzöld reménye,
megalázottak Felvigyázója!
Búzád etet, léleksúllyal -.
Vized itat, imatiszta -.
Glóriás Patróna,
gyermekgyámola! –
betegek gondnoka,
túlvilágra mentek utat mutatója!
Csillagos zengzemények alatt
Szüleim álm-felhozója –

rendeld el sorsomat,
kenettesd homlokom
gyémántos olajjal
- méltó halálra
- tömjéntelt imára
- gabona-fájdalmú feltámadásra

Hozzászólás küldése: 2

#2

ronika - 2014. február 18. 14:31:35

Kedves Ferenc!
Ámen
Üdv : Veronika

#1

titus56 - 2014. február 18. 09:42:24

Ferenc!

Ez imádságszerűen gyönyörű.

titus56

118. Vasi Ferenc Zoltán: OLDHATATLAN ÁMEN

- 02 márc 2014
- Archív pályázati versek
 - 236 megnyitás
 - 4 hozzászólás

OLDHATATLAN ÁMEN

Egy halott ütésével élek tovább.

Az izomreflex megkövült
s Ő agyonzúzta önmagát.

A félelem az arcomon,
a visszamaradt rángás, -

hogy bosszút állj,
sose volt szándékom.,
hát mért öngyilkolta életét!

Ütni, halni jogtalan! –
a szíromvesztett zöld gyümölcs
megtermi anyád könnyeit;
nehéz az ég neki,
kemény a föld neki,
minden nyár örökre magtalan

- csak az üres űr
- - csak a fenekes gödörmély
telthangú harangcsöndje,
a tébolygócos magzatzsínór
most már feloldhatatlan,
hisz anyád kétszeresen árva
két gyermeke hitére
a talajt kétszer bezárta.
A létnyitó kapu rozsdamarta kulcsa
a boldogság ígéretét
százszorosan csukta.
Megverte az Isten
ezer-átkos szemmel,
mihaszna a szórend:
Isten! Dicsőség! Ámen!

Hozzászólás küldése: 4

#4

mami - 2014. március 24. 18:23:35

Kedves Ferenc!

Csak jelzem, hogy itt jártam. Jól fel is kavarták a lelkem
ezek a súlyos szavak. Szinte égettek. Pedig csak
olvastam, még Te, a pillanat hevében pappírra is veteted.

Szeretettel:Jártó Róza

#3

Florem Dolor - 2014. március 06. 09:34:18

Kedves Ferenc!

Mikor elkezdtem olvasni...nem igazán tetszett. Aztán,
ahogy haladtam vele...megfogott. Ezek a súlyos
szavak...az élet gonosz kis gyermekei, akik ott
csünghetnek a szíveden..s most már mint kövekből
hegyrakás lettek a Te a Golgotád ebben a versben.
(Isten áldjon meg Téged az Ő szeretetével).

#2

Zsermen - 2014. március 05. 17:27:39

Engem megfogtak az erős, gyorsan váltott képek.
nagyon komoly, odafigyelős vers, remek, mesteri lezárás.

8

#1

Hespera - 2014. március 02. 08:51:35

Súlyos ez a téma.Személyes érintettségem miatt itt és
most elhallgatok csupán.
Hespera

119. Vasi Ferenc Zoltán: MÍG NEM
MOBILTELEFONÓZOK EGYET

- 10 márc 2014
- 93 megnyitás
- 2 hozzászólás

MÍG NEM MOBILTELEFONÓZOK EGYET

Elszalad a hangom/ ezer utca-járó/ milljó esőbúza/ búra
lámpabúra/ éjszakai sárban cipősarok/ tolvajkulcsok
csókszerelme/ várba álmodott gyomor// neszek/ holdas
tekintetek meggyalázva/ temető fordul az időre/
csontkopogás/ baráttalan emlékek közt kézfogásba
bicsakló szív/ virrasztás/
vecsernye/ csillagráró/ fecskék: várótermek/ cikkcakkban
értelem/ gyűrűsfüvek/ és/ képzelet: elgondoltság/
utószava: nincsen közti lehetőség/ vagy bányatavak/ és/
Öreghegy/ mélységre tornyozó vallomások/ helyett/
angyalseregletek/ és törvetés/ és/ orgonasípok/ és/
virágköpenyes könnyek, melyben fölfakadnak szálfák/
gennyből szálkák széltükrös homálya/ s madárhurok/
tördelt ágak, -//

szélhárfa-tavon: rózsasóhajok
vagonba látó tenger
latba vett lép-telen ornamentikák
Zephyr Zeffirelli
északról délkelet
felett fölött
azúr

fakard/ fakorona//: ceruza

Hozzászólás küldése: 2

#2

Hespera - 2014. március 12. 18:19:06

A szókapcsolatok tetszettek, de eléggé megnehezítette az olvasást a perjelekkel tagolás.

Hespera

#1

Zsermen - 2014. március 12. 17:38:14

egy ilyen asszociációs sorozatot- melyet igyekeztem

követni, s mégsem sült ki a neuronjaim 😊 nehéz racionálisan értékelni, csak szubjektíven, de stílszerűen lehet: tetszett/ líra/ modern/ szép versek/ nehéz kötetek / nehéz idők/ nem rakhatók le/ sem kikapcsolhatók/ riadt

csörgés / SMS/ 😊 / szia / grat

120. Vasi Ferenc Zoltán: NAPÉJEGYENLŐSÉG

- 01 ápr 2014
- Archív pályázati versek
 - 194 megnyitás

NAPÉJEGYENLŐSÉG

Arcaink szeme:
Napéjegylenlőség a hold - **vagyunk.**
apám, anyám holt.

Fiam fürdetem,
nem kézzel, - gondolatban! **Helyzetünk**
Lélekvízgyöngyök.

A hajnal hibádz'.
Sóhaj vágyaszt csolnakot: **boldogságában**
Édenkert-asszony.

Virágkehelyből
évek éneke, oh, méh! **gyönyörük**
Méz. Ezüstkanál.

Titokló tenger.
Inni fényfolyóvizet - **elmossa**
Soós Lala: korty bor.

Bűnsuvickolás.
Gyóntat álmat a templom; a **bánatot:**
Násznép-muzsika.

Szemeink arca:
ó, Világegyetlenem, **Árnytestlünk.**
te, szívhajnalbecs!

Hozzászólásküldése: 0

121. Vasi Ferenc Zoltán: Alámerült álarc: álmok

- 17 ápr 2014
- Versek 2014
- 66 megnyitás

- 05 máj 2014
- Versek 2014
- 107 megnyitás

ALÁMERÜLT ÁLARC: ÁLMOK

I.

Búvár-madár,
szedj kavicsot
iszapba merült
maszkjuknak
réseiből,
s egyenkint
szabadítsd ki
szemükből
a tenger
vad kínjait.

II.

Formálódj,
búvármadár,
kő-cseppenként
aranyhallá,
s gyöngyöt/buborékot
daloljál.

III.

Víz-lét fölött
kék harang –
ép temploma
csillagzó látomást
ont-bong-ngggg...

IV.

Óhajtjuk, Aranyhal,
gyomrodban gyűrűnk,
változzál vissza
madár-magaddá,
madár-magadból
emberi arccá...

V.

Várnak a parton
kórusok, álmok,

távol a csöndben
- egyre csodálom –
merülsz a vízbe
s terem világod.

VI.

Teremsz világot!
Kavics-hitünkbe
belát az angyal,
röppen a kín;

VII.

... újult szavakkal

beszél a hajnal
- s álmunk gyöngyei
nyakék megint!

Hozzászólás küldése: 0

122. Vasi Ferenc Zoltán: DON JUAN TANÁCSA

- 28 ápr 2014
- Versek 2014
- 57 megnyitás
- 1 hozzászólás

DON JUAN TANÁCSA
két szüzet szeretek most
de hasonló mindahány.
úgy vigyázz minden CSÓK-ra
szűzként emlékszik minden
LÁNY

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2014. április 30. 16:21:52

nekem anno Don Juan a barátom volt. Valahogy szellemesebb, tartalmasabb, ízesebb, vértelibb, pezsdítőbb, cikornyásabb-indásabb mondataira

emlékezem. 😊
üdv: ál Saint-Germain

123. Vasi Ferenc Zoltán: Hitbéli számvetés

- 01 máj 2014
- Archív pályázati versek
 - 174 megnyitás
 - 1 hozzászólás

HITBÉLI SZÁMVETÉS

I.

Katolikus vagyok,
tehát a helytartó egyház tagja,
az, ki mégis elvesztette nagyszülői házát.
És ki asztaltól, ágytól különválik,
vagy méltatlanul házasodik: szörnyeteg (erkölcsi
értelemben).

Hisz ki hitét nem védte – parázna!
Rablóknak engedte át az oltárt:
a Lélek átlényegülését,
s eltékozolta álmai netovább-ját: az eszményt.
A férfi szerzett púpjából fényesen megélnek,
s sok mismás után, ha már megunták,
odább állnak, magukkal víve a zsákmányt.

Holott az élet teljességet akar.
Cserébe nem nyomort, de bátorságos, kölcsönös haszont.
Bizalmat! – megnyilatkozót

(a láthatatlan láthatatlan' épít vagy roncsol),
és bizton ítéltető jót (az igazság formákban újul).

Mert a hitnek érve és mértéke,
ha az életmód romokból újból épül
(a munka méltósága kiteljesül).

A moralizálhatatlan egzisztencia
megcsúfolja a szentségeket –
mint Vér és Bor és Tűz és Kenyér!
Az üdv s kegyelem magamaguknak
Istent szublimálnak.

II.

Ne a megnyomorítót, mindig a védtelent,
ki reszketni is fél, panasza elszorul,
éltebe-holtába hamis jog nyomul, és szétfeszíti
a megszokottat – rendből káosz! -,
míg csikorgó imamalmok darálnak
lisztet, ideget, túlélési-vágyat...

Őrült örömek öröltjei,
szenvedélyük füstje Sárkányt ereget,
ám a gyász nem múl', a hamut felszedi a szél,
s a Mindenség Fiát szófordulat idézi ismét:

Istenem, csak még ezt az egyet...!

Lettem a múltnak bírhatója,
viseltes emlékezetű, konok,
felejténém a sok sziluettelen gázságot,
s nem fejtem fel (nem is nagyon értem)
az igazságszolgáltatás gépezete földi,
de ott fenn a magasban a Szellem
égitest-vigasz megannyi lénye lényege,
felsejletlenül is tündököl.

III.

Nem lepődnék meg egyáltalán
(nem cselekszem meg a bűnbánat aktusát),
ha kitagadna az egyház,
mert ki kárvallott ugyan,
az nem elég tudatos hívő
(tehát hitetlenség áldozata),
bűnnel hasonult.
Azaz patológikus, az egyházközség átka,
sok benne az elvakult érzelem
és elvadult a eszmevilága.
A liturgiát félálomban éli,
s az átváltás szentsége nem járja át tudatát,
a rosszat jóra cserélni mélyhitből,
s a jót a rosszból kilomboztatni.
Vétkek csönd súlyának mulasztása,
a lelkiismeret darázsfészekbe nyúl.
Beismerem azért mégis kínból:
szétcsúszott az arcom – már nem
könnyesedem könnyen, kiszikkadtam,
s tudom, az Isten ezzel büntet,
hogyan nincs igazi érzemény.
Csak az anyám képe állandó,
néz rám – mint régen –
hallgatagon és megbocsátón.

IV.

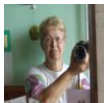
Három óriás halála nyomaszt,
Cirill atya után maradt mama holt teteme,
de ő legalább feloldoztatott.
Anyám esetében ez elmaradt,
morfiumozták, esztétét ette a rák,

engem elküldött boltba, tökfőzelékért,
mire hazaértem, nővéremékre leltem:
Bőgd ki magad, meghalt az anyád. úgy könnyebb!
Apámnál is elmaradt a kenet, pedig hosszan,
keserves szenvedéssel betegeskedett,
hosszan, s nővérem letekerte a kötést,
és megnézte a műtéti fejsebet.

V.

Vagyok vigasztalan árva,
ki a gyászt minden napra legyártja,
örömtelen apa, magába zártan.
Lezárult egy-két nemzedék.
Jöhetnek a gyötrött örömök.
Itt vannak bennem a temetők.
Halottak napja. Mécsesezek.
Nehezen pótolta lakásban élelem a kietlent.
Itt a régi fejfátok.
Az újan állított antik kereszt
vigyázza örök álmotok a sírkertben. És bukszusbokor.
Én meg, mint Hold bátyó, gyakran virrasztok.
Élve halódom a teleholtak után.
Mi vagyok hát? Én se értem.
Üdvözlégy, Fájdalmas Olvasó!
Ámen.

Hozzászólás küldése: 1

#1

vadvirag47 - 2014. május 31. 15:04:14

Hát, igen bőre eresztetted amúgy súlyos, és zömében
érdekes, értékes gondolataidat. Lehet, hogy csak én
vagyok így vele, de a túl hosszú "zsolozsma" fáraszt,
elkalandozik közben az olvasó érdeklődése, kioltja a
szikrát, ami tüzet csíholhatna a rímekből. Mit mondjak?

Tetszett, de tömörítve a lényegét, még ütősebb,
élvezhetőbb lett volna!

Szeretettel Vadvirág

124. Vasi Ferenc Zoltán: Idegen reggeli

- 02 máj 2014
- 62 megnyitás
- 1 hozzászólás

IDEGEN REGGELI

Belinszki Zoltánnal közösen

Betűmorzsalékok

vaj kenyér

őszinte zörgetés alulról fel

babonás konyhaasztalról száll

a szél

Felfogja szemem az újságpapír

embereket mutat, kik nem barátaim

az előfizetési díjjal

engedtem őket mostan asztalomhoz

és vesszük, írdatlan esszük

kiben kit:közösségeink

égbe emelik a vágyat,

most még vagy

most már
Két mutató reggeli szendvicsében

2002. július 31. Tatabánya, TONETT cukrászda

Hozzászólás küldése: 1

#1

Rzsike - 2014. május 02. 07:20:07

125. Vasi Ferenc Zoltán: MEGSZOLGÁLT FOGADALOM

- 09 máj 2014
- 57 megnyitás

MEGSZOLGÁLT FOGADALOM

Pollágh Péterrel közösen

A kő meztelenségét kerestem,
a fa bölcsességtudását,
lehorgonyzott hajóban
az új indulás izgalmát.

A lavórban matrózokdó gyermek
feltámadását,
az énből a mi felé vezető ösvényen
a tetten ért tanítvány
meghunyászkodását.

Otthonra lel a tékozló fiú,
ahogy a kertben áll Nap-ragyogásban,
és arcán fénylik az elszántság.
Találtam tüzet,
csikkről csikkre –
körbehordom a városon, a hazán
az öngyújtó-kattingatást,
bevilágíthatom, belakom tán egész Európát,
mert átjársz,
megszolgált fogadalom.
1999 ősze

Hozzászólás küldése: 0

126. Vasi Ferenc Zoltán: KIRÁLYNŐM (2014. július)

- 01 júl 2014
- Archív pályázati versek
 - 142 megnyitás

KIRÁLYNŐM
(sziluett-szonett)
Homlokodon Magyarország!
- hittel éld e szót...
Tenyeremen sírkeresztek
- kulcsold hát kezed.

Mellkasodból lépcsők futnak
toronyszoba-torkomig,

játszi rózsák szádon,
bíborpalást szirmaik.

Pupilláid fényharmatban,
táncotjárok hídjain
gyümölcsöstál-öledig:

vagy még tovább!
hercegi jussomért –
a koronáig.

Hozzászólás küldése: 0

127. Vasi Ferenc Zoltán: Apám halálos ágyon

- 12 szept 2014
- Versek 2014
- 124 megnyitás
- 5 hozzászólás

APÁM HALÁLOS ÁGYON

Apám látom meztelenül,
szégyenteljes látvány.
Szemérmes ember hírében állott.
Láttam apám meztelenül a halálos ágyon,
és nem tudtam tisztába tenni.
Nővérem munka mellett felvállalta,
nyugdíja, hűségutalvány ellenében

ott feküdt magára hagyva, piszkában,
sógorom borozott az alagsorban,
és unokái pofozták-csípték,
nővérem letekerte fejkötését,
és megnézte a műtét helyét.
Ezek a minimum tények,
hogyan értelmezed, nyájas olvasó?!

Hozzászólás küldése: 3+2

#5

lambrozett - 2014. szeptember 15. 20:29:09

Szomorú dolgok ezek, nehezen "emészthetőek". 🙄
Megértelek. Üdv. Éva

#4

vasifeco - 2014. szeptember 15. 19:32:35

Kedves Hespera! Igen, próbálom elfordítani a
gondolataimat. Megy is néha, a silentiumot használom,
hogy felerősödjének más élmények. De nehéz is, bizony,
nehéz! És mégis! És mégis! Köszönöm
hozzászólásod: Ferenc

#3

Hespera - 2014. szeptember 15. 14:18:47

Nem érzem magamag nyájas olvasónak egy ilyen szöveg
olvasása után.

A minimum tényekkel szembesülve minimum elszorul a
szívem, döbbenetemben nem találok szavakat, s közben
tudom, hogy ez a tragédia, sajnos, nem egyedi tragédia.

Én is álltam Apám betegágyánál tehetetlenül,
megrendülve. De nem így, de az se volt sokkal

könnyebb, mégha más okokból is.

A halott lelke már a legjobb helyen, az élő ittmaradónak
pedig dolga van a tapasztalatok feldolgozásával, a
megbocsájtással, az élet csakazértis igenlésével stb.

Az élő ember nem menekülhet el szülője halálos ágya
mellől, s Te sem emlékeid elől. Ezért kell kezdeni vele
valamit, valamit, ami építő.

Hespera

#2

vasifeco - 2014. szeptember 14. 08:58:43

Köszönöm,Éva, hogy hozzászóltál írásomhoz. Nekem
sem való ez a vers, 15 éve minden nap felötlik, aztán
hozzáadódik a többi halál, rettentő kínos, közreadni is.
Apám édesanyjának neve-napján került fel. "Megyek
vissza Édesanyámhoz." -mondogatta önkívületében.

Sokat halasztottam, szabad-e megosztanom. Én nem
tudom, de tüdőrákja volt,amivel nem kezelték,
agyműtétem esett át, hazaadta a kórház. Osztálytársam
műtötte. Szégyenletes, igazad van. Hódolattal: Ferenc

#1

lambrozett - 2014. szeptember 13. 17:42:30

Ha engem kérdezel...én inkább szégyenletest írnék
szégyenteljes helyett. Tudom, hogy szinte ugyanazt
jelenti és...mégis. A tartalomhoz: keveset "tudok" ahhoz,
hogy ehhez bármit szóljak. Én is láttam édesapámat "ott",
sok minden eszembe jutott, ettettem, itattam, amit kellett,
amit úgy éreztem, hogy tennem kell. Talán mégsem való
nekem ez a vers, ne haragudj. Attól még másoknak szíve-
joga. Üdv. Éva

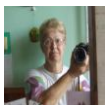
128. Vasi Ferenc Zoltán: Egzálás

- 16 szept 2014
- Versek 2014
- 76 megnyitás
- 2 hozzászólás

EGZÁLÁS

Ég alá törpülök
s torokhangon szólok
küszködöm a testtel
reszketek a csenddel
- először elvétem
lélekzetvételem
- utána dalolok
kőhögök sívítok
- s fejfa alatt porladón
görönggyé tapadok
- csontzenére síri szélre
feltámadandók

Hozzászólás küldése: 2

#2

vadvirag47 - 2014. szeptember 17. 09:05:42

...hát, van benne valami, de tetszésem nem igazán nyerte meg, mert inkább rideg, távolságtartó, mint megnyerő vagy megrázó.

Talán csak nekem nem sikerült lelked lakatját kinyitni, talán csak kevés volt az érző szó(?)

Értem, amit mondani akarsz, csak nem érzem...lehet ez az én hibámból, másságomból adódik.

Vadvirág

#1

Rzsike - 2014. szeptember 17. 07:31:01

Tömören, de nagyon is érthetően.

129. Vasi Ferenc Zoltán: ESKÜVŐ-VŐFÉLY-
VERŐFIÚ: KINCSEIM?

- 18 szept 2014
- 94 megnyitás
- 2 hozzászólás

ESKÜVŐ-VŐFÉLY-VERŐFIÚ: KINCSEIM?

Minden kincsem, ' semmim nincsen.
Ajtón fél kilincs, csuklómon rabbilincs.
Örök pecsétgyűrű, bátyáról árokba,
ezüstóra láncostul a cigányé lett.
A szülői ház kirúgva alólam,
elveszett fiam a játékok között,
tűzoltóautó lett, azt hiszem.
Feleségem sose volt, csak papíron,
ajtóstul rontott a házba,
hozta „nuni”(?)-ját és fiának öklét!
Havi hétezerért csizmával rúgtak,
kint a kertben, a meggyfa alatt,
oszt vitte hatmilliómat, csak a –
csak a WC-kefét hagyta hátra.
Azt is jól meggondolta, érték az is.
Megszállta a Szentlélek,
egyszer ő is nagylelkűsködhetik.
Nem igaz? Nem? Nem? Nem?
Hm?!

Hozzászólás küldése: 1+1

#2

vasifeco - 2014. szeptember 19. 18:38:54

Kedves Hespera! Jól látod, ezek az élettényeim. Nem segít az írás kitétele sem, főleg közszemlére. Itt a városban már mondják, hogy nehezebb a sorsom József Attilánál. Izoláltan élek. Fiam fényképről nézegethetem.
13 Miatyánkra lakunk egymástól. Se ímél, se telefon.
Kibabráltak velem elég tisztességesen. Még az életemre

is törtek nem egyszer. Nem keserítlek. A vers az, ami, én
hálás vagyok Neked, hogy volt hozzáfűznivalód. Hála és
köszönet. Ferenc

#1

Hespera - 2014. szeptember 19. 12:54:02

Ez egy tragédiákkal teli életbe egy újabb bepillantás,
fájdalmasan sokkoló tények. Egyféle szemszög, a
szenvetű szemszöge. Nyilván ez a forma nem alkalmas
arra, hogy a témát rendre körüljárva bemutassa,
legfeljebb így apránként.

Nem mint vershez lehet hozzászólni, hanem a
tartalomhoz, az emberi, kibírhatatlan fájdalomhoz.
Jónak tartom azt, ha valaki ki bírja magából írni a gyötrő
múltat. Valahogy egyszer le kell tenni a terheket, ez egy
alkalmas módja, ha önmagában kevés is.

Hespera

130. Vasi Ferenc Zoltán: PERVERZ CSALÁDRAJZ

- 25 szept 2014
- 59 megnyitás

PERVERZ CSALÁDRAJZ

A meztelen kard tabu.
A meztelen kard szégyen.
Az időtlen alatt felfakad
a seb – elrettentő látvány.

Én túléltem még, de a vitéz
lefordul élete mélyébe
s a földön sírja el magát.
Tehetetlen, agóniás magány
s láthatatlan keselyűk serege
keringenek a falu, a ház,
az ágy felett... A falon
Sarlós Boldogasszony képe,
mélyre mérve a szikevágás
s csak az éjszaka tág,
mikor új létre támad a lét,
feledvén tengernyi sok baját...
Élte mérte sorscsapásait.
Lába felől írás születik,
a pótcselekvés kudarca...
Milyen perverz ápolás,
napszakok változnak át
megfeketült obulussá,
s jön a tepsis burgonya,
mert szomjas a föld hidege
- borra! halad a gyászmenet,
ezredtrombitás szól,
összesűrűllnek gödörré
a hangjegyek. Helyükre
települnek a sírok,
összemosva könny, gyolcs,
fekete zászlók sorfala
és zöld katonaköpenyek,
nehéz esők szaga, homálynap,
több szó nem hallik, - csend:
hatalmas hegynyi fájdalom,
sirokkói gondolatvihar,

a hűlődő test delfinporca
 ég felé tereli az átétet:
 marsallbotok éles hangja
 a kazán pléhlemezőre,
 majd az asztalra ejtve s
 sírva, kifordulva a hallba
 s a halálkeringő szégyentelje,
 a szálkás wc-deszka,
 a tartály tartama-bűze ---
 Az ember nem részletezi,
 ez épp elég, így is sok.
 Tompa mondat: Meghalt apád.
 Ennyi. Az éjjeliszekrény 7 százását
 elteszi. A többi most jön.
 Ugaron a kert, reped a ház.
 Eladjuk. – Nem. – Dehogynem.
 Az is úgy lett. Terv szerint.
 Bukott fiad vagyok, apám,
 kizsigereltetett félholt.
 Késői a döbbenet, de a
 halálad halálát haltad.
 Kegyetlen és hiábavaló volt.
 Vesztesnek születtem én (is).

Hozzászólás küldése: 0

131. Vasi Ferenc Zoltán: Tető alatt - védettségben?

- 29 szept 2014
- 51 megnyitás
- 1 hozzászólás

TETŐ ALATT – VÉDETTSÉGBEN?

Apám-anyám emléke helyén
Hiroshima és Nagaszaki
pusztító lángoszlopa:
„A néppel tűzön-vizen át”,
de kérdezem, kihez-hova?
Gyökértelenül, talajtalanul
másodlagos társadalmi egyén! –
ki a levelek papírján épült légvárakba
kapaszkodna a materializmus idején.
Az ötszáz forintos bankjegyek
rabszíja vagy lehetséges? – szabadságfoka,
mire telik!? A határ nélküli táj tájsebe vagyok,
s hogy mért is? Az összeállt felhők dóznijának
napóleoni időkből visszamaradt,
népmesébe illő, pózában tetszelgő névkatona
lennék, ki a „szuronyt szegezz!” vezényszóra
összecsuklik, mert üres a gyomra.
Baj van a hadtáp-utánpótlással, emberek!
Az égben kondul a kondér csillag helyett,
s én nem tudom, melyik vagyok, az adagadagoló
vagy az adományozott. Éhes? Ha a hit hegyeket emel,
megindul a lejtőin a hóförgeteg,
s azonmód torkomba fagy.
Így szólni se, tenni se tudok, pedig ha
utcára lépek, figyelnek: ennek útja merre áll,
esze túlke merre bolyong, felszarvazottsága után
mi az akaratja, ösztöne csak egyre készíti...
Hát csak fújja, eresse. Míg más békés ember
főtt ebédjét betermeli, ez csak egye a hideget
(zsíros kenyeret), oszt uccu, te, hajcsikázni!
Ugye, nem látni a Göncöl-szekeret!

Tudsz te tető alatt is fázni!
(Szeretkezni a barátoddal is tudott, a hátad mögött,
téged meg egyen meg a fene!) – mondja
fiad „áldott anyja”.

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2014. október 01. 22:24:20

9

Szerintem sokaknak értelmetlen.
nem mondom, hogy nem vesztettem el a fonalat, de
valahogy valami igenis összekötötte az egyébként
egyáltalán nem csapongó gondolatmenetet. Sok-sok
ismerős, mára már sajnos elfeledett szóra ismertem
örömmel, s hogy ezek nem tájszavak.
Engem a vers a 70-es években írt " Szép versek"
antológiakötetekben olvasható "modern" versekre
emlékeztet, szóval egyáltalán nem modern. 😊 de ó se!
😊

a szám is mutatja, hogy tetszett.
Sokszori olvasásra ajánlott, mert sok-sok megfontolandó,
okos gondolat lett ebben összesűrítve.
üdv: zsermen

132. Vasi Ferenc Zoltán: Lakodalom (2014. október)

- 02 okt 2014
- Archív pályázati versek
 - 149 megnyitás

LAKODALOM

Kondor Péterrel közösen

Szorít a mellkasom,
így tárom ki szívem,
s Te ezen a megnövekvő
támadási felületen sétálsz
bokáig szíromban,
tegnapi latyakban,
uszályod az erdő,
döfködnek a gallyak,
felröppensz magadba,
hajnallsz...

Hajnalljunk hát
az éjszaka szemrésein át,
bírjuk végre az eget,
gyökereztessek a földet
- tulipán lángol
a menyasszony haján.
Szoknyád hogy' perdül!
- agglegények remélik csókjaid,
s én talán!

Hány holdnyit gyarapszik
homlokom, míg áll e bál?

A tánc, a tánc, a tánc,
őzek, szarvasok tánca;

mamutok dübörgése
a hegy gyomrában...
Meddig, meddig, meddig
bőgésük, trombitájuk,
hol, hol, hol van a jég határa,
mit szememből zokogásod
hosszabbít? Gleccser ez,
hóember sírása.
Adjunk új nevet a tavasznak,
mi fölolvast.
Hitet, hírnevet kaphatunk,
közös nyelv az aranyunk,
vékával mérjük majd a fényt,
várnak, ha odatalálunk,
s odatalálunk.
Együtt-hallgatásaink
a stációk –most mint
dallamot sétáltatom ujjaim
a parázsig és vissza -,
temetőink a gyökerünk,
veszel tiszta kendőt;
érkezünk.
Kilométerkő
minden megszegett kenyerünk...

133. Vasi Ferenc Zoltán: SZÉLMÁGLYA

- 06 okt 2014
- 69 megnyitás
- 3 hozzászólás

SZÉLMÁGLYA

Szélárnyékban, sodrásvízben –
jegenyejában,
felhőpatakban!
Talpig-állig
avar parázslík,
kéve lángja,
rétek visszmagánya,
hol dús élet
bús határa
oldódik a fényben,
s belénk enyész’
sok keresetlen
szó-denevér.
Ott/ és
itt
a szív emel,
segít,
korbáccsal sírkőének,
közel-hellyel kínál –
közel térít
észre !–
egyszeregy-holnemvolt:
mese-mese-mátka!

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

Zsermen - 2014. október 09. 20:46:02

Kedves Ferenc!

Térj be máskor is! Én is örömmel vettem soraid.

barátsággal. zsermen

#2

vasifeco - 2014. október 09. 18:19:54

Kedves Zsermen! Én olyan be-betekintő vagyok, de olvastam néhány versedet, s azok nagy hozzáértéssel íródtak. Megtiszteltél, hogy véleményezted írásom, a fiók mélyéről való, komolykodó, de ezt nevezném hátrányának is, hiszen annyira szertevisz s egyben idegen dolgokat hord össze, hogy tényleg olyan, mint a Luca-széke. 13 különféle fából készül/ne, de inkább megmarad kísérletnek. Ez is olyan. No, azért jó, hogy valaki hozzám szólt ebben a süket csendben. Barátsággal: Ferenc

#1

Zsermen - 2014. október 07. 15:52:35

Tényleg, mintha lángnyelvek lobognának a szélben, szakadnának el, vetnének szikrákat, s jól meg lett rakva ez a máglya mindenféle fajtájú fából.

gratulám: zsermen

134. Vasi Ferenc Zoltán: ARANYPOR A ZONGORÁN

- 09 okt 2014
- Versek 2014
- 79 megnyitás
- 3 hozzászólás

ARANYPOR A ZONGORÁN

I.

Az elmeosztály szépeire gondolj,
az elnyűtt banyaruhákra!
Egyszer ágyukba
fészkelte a griff –
s most visszarepíti őket a mába!
Magtárat, sajtárt ismer,
a szántóföldeket megrágyázta,
de most föleszi a múltat
- gondolj a fullánkossal!
Az elmeosztály szépeire nézz!
Megbocsájtják, hogy nem szeretsz,
hogy félelemmel válaszolsz
a galambszárnysuhogásra...
Holtjaimat súlyozod rám!
(Megreccsentik gerincemet.)
Hallod?

II.

A kolostorok sükettségét is hallod? –
a holló-szöttek diadalt a vágyon.
Máshol harmathitét dajkálnak
a szempárok,
ők szent rózsákat imádkoznak

a világ hajnalának.
Az óceánt, színeket kívülebb ismerd,
énekelj, ha tulipán lángja táncol,
klampírozz boldogságot a zongorádon!
Az imazsámoly göcsörtjeit már érzed?
Varázsszót remélek, hogy szeretsz-e már!
Szemérmed messzi-zengő harangzúgásával
Adventra készül a fény;
arcom ragyog fel majd a fenyőágtól...
A gerlicéket a templomtéren
látod?

III.

A bordélyházak árváira nézdelj, -
a túljátszott mozdulatokra a párnán!
Valamikor megkötözte őket a kín
s most kapargatják magukról a mámort.
Tetvek zabálják a virágos tapétát,
húsukba ette magát a szextus –
én ellenedre utazom fel Pestre,
a bordélyházak kábái helyett
érkezem az elmeosztály szépeihez.
Tőled esdeklik grifftojásaikat –,
és nem a zárda-szüzek kebleire
keresztté élemedett Krisztus
térdeplő hatalmától...
Gyötress még – vagy áldj meg végre,
hogy testedre nehezkedhessek!
Érzed már? Érzed?

IV.

Hallod? Látod? Érted?

A holtponton kevés a kényelem,
az ízlésesen berendezett lakás.
Az álom nyaktörő dívány, -
és bekúszik homlokod mögé.
Én is láttam ezret és perceg,
ráncukból szövök selymet,
oltárkendőnek menyasszonyruhát;
végzetem teríti Rád,
és ájulj bele vakzón a gyönyörbe!
Halld!
Lásd!
Érezd!
- aranypor gyűlik a zongorán...

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

Zsermen - 2014. október 14. 15:43:02

kedves Fecó!

Én is köszönöm a soraid, bár tényleg nem vagyok
szakavatott, csak amolyan amatőr verselő és ugyanilyen
kritikus.

Számomra éppen azok a versek izgalmasak, és bár
ellentmondás, de tartalmasak, ahol sok a sejtetés. ami
gondolkodásra ösztönöz, előcsalogatja korábbi
olvasmányélményeinket.

Egy az egyben leírni a világot nem művészet.

üdvözlettel. zsermen

#2

vasifeco - 2014. október 14. 03:40:15

Kedves Gábor! Kellemetlenkedő vers ez nekem, de nagyon mélyen látod és árnyalod. Győri László is dicsérte-kritizálta, a Kilencek tagja. Tudod, amit mondasz a sejtetésről, az nem előnyöm, hiszen szegény olvasót mélybe bogarászni kényszeríteném, így inkább tovasiklik. Tehát nem sikerült megírni, nem pontos a vers, s mint írod, szét is esik. Egyébként fantasztikus lendülettel, hangnemmel szólsz hozzám, a többiekhez, nagyon értékes tulajdonság ez és szakavatottságra vall. Köszönöm. F.

#1

Zsermen - 2014. október 13. 20:54:14

kedves Fecó!

Azt érzem, hogy ez nagy vers, bár nem mindent értek belőle, de ez is a nagy versek sajátja. Az érthetlenség okát meg kell keresni, ez is a vers nagy rejtélye, erénye, mert annyira érezni itt az ódon-poros múltat, amolyan Szindbád-hangulatot, no meg Csáth Gézát, a "boldog békeidők" árnyoldalait, sok-sok régen olvasott, porlefűjt kifejezéssel.

Az első vsz. nálam tökéletes, tiszta, rímileg is, aztán válik a vége felé egyre mélyebbé, bonyolultabbá.

Valami nagy dolgot érzek a háttérből, elég fajsúlyosan. Érezhetően sejtetni szeretnél vele, ill. nagyon belső a világ, de számomra izgalmas, igényesen, szépen

megmunkált, a végén érezhető szétesettség ellenére is.
nálam:
gratum: zsermen

135. Vasi Ferenc Zoltán: Szónokias vak vezet üvöltözve -
világtalant

- 15 okt 2014
- 62 megnyitás
- 3 hozzászólás

**SZÓNOKIAS VAK VEZET ÜVÖLTÖZVE-
világtalant**

magyar beat-vers Allen Ginsbergnek

Rosszat tészel: pusztulsz. És nem lesz kikapsz.

I.

Dühöd fergetege üres hasú bárányok beleiben lappang
Közben nejlonzacskóknk kiszakadt ömlik ki a tej
Összevarrt zsák-testedből majd szétszisszen a fűrészipor-
cukor
valamikor
Nadrágzsebedben kornyadó mihaszna két kezéd majd
megragad meglóbál és eldob
valamikor
Porcelánkutyáid torkában sztálini az egymásnak
ugrasztott lihegés
Szobakórságban láz-árvák fetrengnek: elmebeteg eszmék
Az elföldelt félig-holt halott néha még szembeköp
néha még visszarí a tükörből

Állj hát távolast a meszesgödröktől
Ne közelíts visszhangos szakadékokat
Távozz minden áramlattól
Légy reteszelt hallgatás
Ne zabálj újsághírekkel töltött káposztát
Fend inkább élesre éhes késedet s a leghamarább
utadba kerülődisznót
öld le nyisd fel
puffatag boldotag hasát
Bezárkózz és szalonnázz
Nyögdécselj rontás-gondolaton
Jaj! – de ki ne mondd végig ne gondold véghez ne vidd
engedd az Idő behorpadt lábosát továbbcsörömpölni
Hagyd zuhanni
hagyd hisz' szenvedni
hogymindent összezúzhass
(Egyszer!)

II.

Tudod
rozsdás bádogdoboz-szájjal
túl sokatordibáltam
kínjuk kútjába bukott kiábrándultakkal
Messziről föl ismerem a mosdatlan szellemit
kényszeronániást
kinek homlok-erében szalad végig a gyönyörvadás
Láttam
lapos tetőkön elaggott
Semmi szarában ücsörgő élvezkedőket
kik vágyuk glóriás rosszfényét csókolgatták volt
esztelen
És felrepedt szemöldökű arcaikba nem ütöttem bele

És a sötétségkidülledt utcáinak tükreibe nem fértem bele
És a szín-gazdag bogarak kitinpáncéljáról is le kellett
csúsznom
hogy végül érzelmes nyöszörgéssé vakuljon összes
elhatározásom

III.

Lassan már illúziónak tűnt a változás
veszni az éltető Remény
mert addig nincs
a reménynek vérnarancs hajnala
míg adventjét nem éli a valaha ellobbant alkonyat

IV.

(Az éjszaka belakatolt gyúlandó istállójában
már föl-fölnyerítőznek a szépre vágyó vadlovak)

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

Zsermen - 2014. október 17. 20:34:59

kedves Ferenc!

Ilyen "formában" is nagyon megtisztelő a véleményed a
versemről...sőt!

köszönettel: Gábor

#2

vasifeco - 2014. október 17. 13:51:51

Kedves Zsermen (Gábor)! Elég görgeteg-förgeteg vers ez, de örülök hozzászólásodnak. A messzelátó c. versedet olvasva - na, szóval ilyen érzékenységgel kell írni. Az a líra lélekemelő, mint hozzászólóid is jelezték. Itt teszem tiszteletem, annyi lelkes kritikát hozz még az a vers, megérdemelten, hogy olyan légkörben nem tudok megszólalni. Itt a nehéz élményeim közt adom át dicséretem - jelképesen. Szeretettel: Ferenc

#1

Zsermen - 2014. október 16. 21:06:47

de jó, hogy idehoztad!
Bár nem igazán az én "műfajom", de igyekszem megérteni a "modern" amerikai lírát is.
Éppen egy másik beat költővel, Jim Morrisonnal (is) foglalkozom. Az Ő stílusában sokkal könnyebb verset írni, mint Ginsbergében. legalábbis számomra.

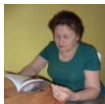
nagy gratum, mert nagy fa: zsermen

136.Vasi Ferenc Zoltán: JÓZSEF ÁLMA MÁRIÁVAL

- 16 okt 2014
- 58 megnyitás
- 2 hozzászólás

JÓZSEF ÁLMA MÁRIÁVAL

Szomorú Isten a hegyen,
belátná régen a lehetetlent, -
s most egy barlang-mély koponya
a teremtés hibáit szóba hozza:
„Zsellértenyerér ég zöld völgyed fölött;
ujjaid között szivárvány szökött ---
Gyengécske Ige a: Légy!
(fele-lőnség a : hogyan?)
- üvegkalitkában pókezüst-lét.”
Gyászkendő omlott a Nap tavára,
mederbe fulladt Angyal ruhája
védi a kéklő csólnakot
- - csecsemőhangon felsírok.
Boldog Isten a tejtükörben;
pászkát tör szemlehungya ---
Kereszt! – (a vágya dunyha):
Eleveníts Szóban-forgónak! –
(almot és álmot sosem hittem,
mégis egy pajtában megébredtem.)
Igyon a vérből az embergyarlóság:
- Ó, semmit tudó valóság ---!
A már és a még előtt/után
újabb pokol, menyegző-Ország ---?
(A Madonna-arcon verejtékgyöngy ragyog)
Hozzászólás küldése: 2

#2

Oroszlan08 - 2014. december 06. 14:05:43

Kedves Ferenc!

Nekem sem áll össze a vers mondanivalója, tényleg
kusza.

Nem kellene meggyomlálni!, átírni, mert találtam benne
remek sorokat:

"Gyászkendő omlott a Nap távára,
mederbe fulladt Angyal ruhája
védi a kéklő csólnakot"

Sajnos a többi nekem nem jön át. 😞

Üdv. Ica

#1

mamuszka - 2014. december 06. 09:45:37

Kusza, zavaros, mint az álmok.
Kinek írtad? nem véletlen, hogy nem szóltak hozzá.
Valahol - a rémálmok mélyén - felsejlik "az Ige testté
lőn"
karácsonyi vergődése, a valóság véres gonoszsága,
de érdemes lenne értelmesebben megformálni.

137. Vasi Ferenc Zoltán: HOLT ÖZVEGYSÉG

- 20 okt 2014
- 53 megnyitás
- 3 hozzászólás

HOLT ÖZVEGYSÉG

És felfénylenek a hallgatók veremek.
Foszforeszkáló csontok a csillagok.
Esők szerelmes ménese dübög át
a magukra maradt özvegy tájakon.

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

vasifeco - 2014. október 23. 07:11:06

Kedves Hespera, kedves Zsremnen! Telitalálat mindkét hozzászólás. A szikár PJ és a képgazdag NL. Áttűnés lenne, de a "hallgatók veremek" szó szerint PJ tollából vannak átvéve. Ezt most tudom már, az újsütető versekkel ez a bajom. Magammal. Most óvatolok vissza elfekvő kézírataimhoz, javítgatom,összelátom őket. A hozzászólásokat köszönöm nagy tisztelettel: F.

#2

Zsremnen - 2014. október 22. 17:43:27

Nekem is " a négysoros " jutott eszembe, de csak három sorig, no meg Nagy László.
Szép áttűnés.

üdvözléssel: zsermen

#1

Hespera - 2014. október 22. 16:26:40

Valahogy Pilinszky jut eszembe erről a 4 sorról.
Egyszerre láttatsz külső és belső tájat.
Szép is, félelmetes is, mindenképpen érzelmeket mozdit
meg az olvasóban, vagyis bennem.
Tetszéssel olvastam, és gratulálok!
Hespera

138. Vasi Ferenc Zoltán: JÓZSEF ATTILA

- 20 okt 2014
- 54 megnyitás
- 2 hozzászólás

JÓZSEF ATTILA

A szavak nélküli világrendben
áll a Fiú,
sírása görbületében.

Szíve ösvényeit
benőtte a moha,
Attila Ő,

utolsó keresztjén is
fellángol a : Nem! Nem! Soha!

Amikor sírt,
teljes terjedelemben
előre indult a vonat,
s ha még sírni akarna,
a Sátán is megrendülne,
s a síneken átengedné –

de már többé lehetetlen.
Egyként hal meg bizony
az okos is, s az ostoba.

Hozzászólás küldése: 1+1

#2

vasifeco - 2014. október 23. 07:04:19

Kedves Gábor! Megtisztelsz, hogy követed műveim.
Külföldön? - Felvidéken nagy tett volt felolvasni 2000-
valahányban egy azóta elhunyt, fiatal költő, Kantár Csaba
szájából JA ezt a versét. Gimis magyartanárom vetette
fel, Babits ugyan ilyen témájú versével egyetemben -
súgva. De értem én! Magam szemszögéből nézva rossz
ez a vers. Töredékes. Többet érdemelne. De a JA-díjasok
megírták-e a maguk JA-versét? Melyik életmű-darabért
lehet Ja-díjat kapni. Irodalmi örök talány. De azt hiszem,
ebben igazad van, és azt hiszem kidolgozatlan munkát
adtam ki, barátsággal: Ferenc

#1

Zsermen - 2014. október 22. 17:48:23

szegény József Attilát már annyian próbálták
beleszuszakolni mindenféle ideológiába, kisajátítani
politikusok. Legújabban a széljobbosok, ezzel a
nemnemsoházással, mert szegény egyszer írt egy
ilyesféle verset, de abban az időben érthető... amúgy
tökéletesen idegen volt tőle ez a fajta világnézet.
Amiként tőlem is.

bocs, muszáj volt leírnom: zsermen

139. Vasi Ferenc Zoltán: JÖVENDŐBELI LETT!

- 23 okt 2014
- 64 megnyitás

JÖVENDŐBELI LETT!

I. (óhaj)

Legyen hitgazdag, s ha sovány,
virág pompázzon homlokán.
Leszek majd magam, de halkan...
s fejaljnúi illatos szalma..

II. (sóhaj)

Csak ki szegény? Ki – kit szeret?
Koporsómba, végső szeget,

Ő üti be, s utoljára,
arcomat is megutálja.

Hozzászólás küldése: 0

140. Vasi Ferenc Zoltán: CSILLAGMENET

- 27 okt 2014
- 45 megnyitás

CSILLAGMENET
Mint csillagok égünk.
Bűnt nem remélünk.
És minden halálunk:
A fekete lyuk!

Hozzászólás küldése: 0

141. Vasi Ferenc Zoltán: ÁLLOMÁS

- 30 okt 2014
- Versek 2014
- 69 megnyitás
- 1 hozzászólás

ÁLLOMÁS
Menetrendszerűen
egy mosolyt
elengedek magamtól

év-számra géppisztolyoz Isten
a vonat
sebes
a térdem
hiába is hajtom

kifelejtem magamból
imáimat
néma szemhéjamra
bársony-puha
por hull

a rigli belülről
zárva
kihall ki/fele?

Hozzászólás küldése: 1

#1

Zsermen - 2014. október 31. 10:39:14

A végét nem igazán értettem, de talán valamit abból,
hogy ez valami különleges költészet itten, és figyelemre
érdemes.

üdvözlettel. zsermen

142. Vasi Ferenc Zoltán: Újraszületve élni

- 02 nov 2014
- Archív pályázati versek
 - 166 megnyitás
 - 2 hozzászólás

ÚJRASZÜLETVE ÉLNI

- *haiku-füzér* –

Boldogan úsztam.
Arcot cserél a bánat;
harmatban kincsem.

Harmatban kincsem.
Tó közepén a csólnak
álomba ringat.

Álomba ringat
a bánat. Hánykolódva;
leplem a tó mély.

Leplem a tó mély.
Szobámban meredten áll,
seprű kezemben.

Seprű kezemben! -
Űzd ki a démonaim;
végy lélegzetet.

Végy lélegzetet.
Tiszta szobámban, forrást,
vendégül látlak.

Vendégül látlak.
Madárként engedlek el;
ázik az este.

Ázik az este.
Bolond nő teste a Hold...
Seprű kezemben.

Seprű kezemben.
Érett asszonyi borból
szerelem kortyol.

Szerelem kortyol
Telehold poharából –
bolond nő gyógyul.

Bolond nő gyógyul.
Nincs lepel rajta. Szobra
a rózsaszín test.

A rózsaszín test
kincse a seprű, a Hold.
Két macska dalol.

Két macska dalol.
Nincsen nappal, se éjjel...
Szerelem kortyol.

Szerelem kortyol;
reggeli zápor veri
a földet: öled.

A földet: öled
harangzúgás temeti, -
emléked a fény.

Emléked a fény.
Újraszületve élni
s boldogan úszni!

Boldogan úszni!
Arcot cserél a bánat.
Harmatban kincsem.

Hozzászólás küldése: 1+1

#2

vasifeco - 2014. november 11. 12:58:23

Kedves Gábor! köszönöm lelkes szavaidat. Igen, én sem tartom nagyra már a haikukat, merttársadalmi jelenség lett, mondván: nincs élményem, hát számolgom a 17 szótagot és lesz valami. A haiku-bun már érdekesebb, de azzalmég nem éltem. Az olyan, mint - nem tudom láttad-e már - a 301-es parcella fehér emlékműve, haiku és tovább a tudattalan alap feltárása. A haiku eredetileg meditációs tárgy céljából természeti képek megjelenítése, merő filozófia.

Na,de hozzászólásodra visszatérve, nagyon szenzibilis költő vagy, tulajdonképpen azt magyaráztad el nekem, amit magamnak nem fogalmaztam meg. Néhol,kissé zavaros, erőltetett, de ezt balladás szürreálnak veszed.szóval felmentesz. No, ennyit fűztem hozzá,

nagyon jólesik, hogy figyeleemmel kísérsz. én nehezen
szólok és ritkán. barátsággal: Fecó

#1

Zsermen - 2014. november 05. 21:06:17

kedves Fecó!

Én még ilyet nem olvastam...ezt a formára, stílusra értem.
Nem igazán kedvelem a haikukat, mert nem tartom őket
versnek, de így egymásba fűzve, történetté kerekítve,
szürreál felhanggal olyan balladássá válik, hogy még.

Lehet, hogy eredetileg a haikuk egy ballada
gyöngyszemei voltak, csak szétestek?

Ha igen, neked itt sikerült felfűznöd, vagy elkészítened
valami nagyszerűt!

Weöres + Nagy László is itt lapul a sorok között.
nagy gratum: zsermen **10**

143. Vasi Ferenc Zoltán: A GYÓGYULÁS KERTJE

- 11 nov 2014
- 88 megnyitás
- 6 hozzászólás

A GYÓGYULÁS KERTJE

szükség van növényre

orvos írná vényre
ne költs patikára
ültess ki a kertbe

virágkehely-kortyot
kapni altatónak
esküdj a gyümölcsre
s szükség lesz a földre

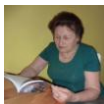
a kert tele gyommal
s kobolddal manóval
szükség van a földre
kézre esküvőre

tán a nő gyümölcsfa? –
dalol minden ága
húzz gyűrűt ujjára
s álmod szedd kosárba

réteket tart ága
násza virág ágya
Hold a koronája
Nap a palotája

szükség van a kertre
tán a nő gyümölcsfa?
húzz gyűrűt ujjára
násza virág ágya

Hozzászólás küldése: 4+2

#6

Oroszlan08 - 2014. november 13. 09:58:25

Tetszett a versed szebbnél szebb hasonlatai!
Szeretettel gratulálok: Ica

#5

vasifeco - 2014. november 13. 00:16:39

Kedves Gábor!
Vérbeli költő vagy, látom, hozzászólásaidban is és alkotásaidban is. Ez egy kötetcímadó vers, átdolgozva. én pont a végével nem vagyok kibékülve, ámlegyen...
Barátsággal. VFZ

#4

Zsermen - 2014. november 12. 21:08:16

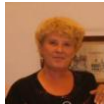
Ahh , milyen mesés dzsungel ez: tele különleges
növényekkel: weöresi picinységekkel, képekkel,
balladákból merülő szirmokkal, népdalok
harangvirágaival.
nagyon helyén az ismétlés, és a lezárásra szinte teljesen
kitisztul a kép. Szép.
Izgalmas, színes, minden sornál, mint virágnál érdemes
megállni, szippantani.
Lágy, finom, de mégsem negédes sorok.

gratum: zsermen

#3

vasifeco - 2014. november 11. 18:05:50

Kedves Vali-mami és bogyi! Nincs jó tapasztalatom a nőkkel kapcsolatban. Némelyiket szerettem, mélyen, önkínzón nagy vágyakkal. Egy pokoli nőtől lett fiam, akit elnevel tőlem. Sugallatokkal tudom, hogy szenved, most kiskamasz. Így kell élnem. A vers - idea. ha ezt tőlem tudja értékelni a szebbik nem, akkor írásom hatott, ha a magánéletem halott is. Hála és hódolat! VFZ

#2

bogyi - 2014. november 11. 14:37:29

Nagyon szép versedhez szívből gratulálok!üdv:Éva 😊

#1

Vali-mami - 2014. november 11. 13:53:34

Kedves Zoltán !

Nagyon megtisztelő ahogyan a nőket felértékeled.
Hitvallásodról bizonyára az élet adott már Neked igazolást.

Szép ajándék.

Viszont azt is tudni kell, hogy a férfi lélek érleli igazán az "édes női gyümölcsöt".

A " Hold és a Nap násza"a földi virágágy.

Nagyon kedvesek,szeretetteljesek a sorok.
Gratulálok !

Üdvözlettel :Vali m.

144. Vasi Ferenc Zoltán: ALKÍMIA

- 13 nov 2014
- 63 megnyitás
- 2 hozzászólás

ALKÍMIA

az Egyedül-versműhely alkotóinak
Dárdás ébredéssel mocsok-ágyban;
a kamaszkor ólomcsizmaíval szaladnál
(lépkedsz) a Fényre...
(Jobbra – elterelt felhők s a nap,
bal felé: Forgósziel,
s porzó keresztutak.)
Átázott gatyád nemzeti zászló,
hogy magad magadnak megmutasd...

Szeretni vágyol.
Mellkasodból kiemelsz egy láda kincset,
csak hogy az első jöttmentnek odaadd.
Betérsz az alkimista-kertbe
(a kapu nyitva maradt:
az ott elvermelt nyúltetemért;
visszakapd végre, elcsicsíjgasd)

Nem vagy méltó rá, - mégis:

nyelvedre veszed a félelmet
s lenyeled;
már feloldoztat
(szitok-kutunk kiapad.)

Férfiságod belehajszol
egy parazson vonagló
asszonykarba;
szobrot elevenít hited,
lepled kettéhasad.

Alma nélküli alkonyatban
öl-kosárba visszahullsz;
a csönd: bimbó labdarózsák vágya,
bőrödön át-átszillagzanak
(a fal mögött kiszépült mező-tekintet):
tavaszi jaj-zivatar...

Megnemesítettet
a faj!
Hazád az otthonod,
a Lélek
a földet tapodja:
ordíts,vigadj, zokogj!
(ajzásba kergetett szarvas;
agancsa ágain a napot hordja)
Egyedül
nem kőborolhatsz!
Folytatódunk
hogyan
folytatódhass...

Hozzászólás küldése: 2

#2

Zsermen - 2014. november 16. 15:08:00

kedves Fecó!

Nem könnyű vers, de olyan ismerős a hangulata. Megint Nagy László fűszer - nem csak a szarvasról- hanem a gyorsan váltott, de élesen rögzült képektől.

Nagyon egyértelműen fogalmazol, aztán nagy asszociációs ugrások, mégis valaféle abroncs összetartja az egészet. Még történetisége is van, és nem utolsó sorban roppant eredeti, egyedi, kiforrott költői nyelvezete. Vájtfülüeknek élvezet.

Én vonzódom az alkimistákhoz, de ez most egészen másfajta világba vitt. Egyszerre a jelenbe, mely a szimbolikus múlt, az éden...a lopott éden.

gratum: zsermen

#1

Vali-mami - 2014. november 13. 22:26:51

Kedves Zoltán !

Keményen feladtad a leckét.

Aki Téged....a poétikus irányvonaladat ismeri....talán könnyű dolga van.

Én megpróbáltam értelmezni....mert szerettem volna.

az öntudatra ébredés útvesztőiben keresed önmagad?
....és a családhozott pillanat előtti pillanatot keresed?
....s minden percet átkozol....de mégis hinni akarsz?
....csak oda jutsz ismét?....vagy mégsem?
....míg férfivá érve ráébredsz a szent küldetésre?

A kíváncsiságomat csicsíjgassad kérlek,némi
magyarázattal.

Köszönöm! Üdvözlettel:Vali m.

C/. 2014. 11. 17. Kortárs remete

Irodalomtörténészek és kritikusok megkövezhetnek, de véleményem szerint XXI. századi civilizációnk elköveti ismét azt a hibát, amelyet sok-sok évszázadon keresztül elkövettünk. Miről beszélek? Nos, a köztünk élő mai írók, költők megbecsüléséről! Szép dolog megsárgult könyvlapok között töprengeni arról, hogy egy-egy verssel mit szeretett volna kifejezni a költő. Talán érdemes lenne megkeresni, felkarolni a mai tehetséges alkotókat még életük során és megkérdezni tőlük.

E bevezető után térjünk rá kritikám tárgyára, ami nem más, mint Vasi Ferenc Zoltán: *Sok nagy malőr* c. vékonyka kis verses kötete, amely 56 oldalas terjedelmével sokak számára talán nem is igazán könyv. Pedig nagyon is az, és érdemes kézbe venni. Címe ellenére nem egy szórakoztató irodalomba tartozó újabb fürmedvény, mert ezekből található jó néhány a

könyvesboltok polcain. Ez a kis kötet egyszerű borítójával, halkán mesél nekünk, akik bepillantunk a fedele mögé és nyitottak vagyunk Vasi gondolataira.

A keserűség cseppjei már az első oldalakon felütik fejüket. Nem csak Petőfi, Radnóti, József Attila szenvedett élete során, hanem Vasi is. Átéltve hasonló kínokat félve egyensúlyoz a világ és a túlvilág között *Hit, veszélyek között* c. első versében: „Tátong a mély,/átjár a nagy szakadék szédülete,/s én ezen a pillesúlyon röptömben élem/ a világ kavalkádját,/a távlattalan úrhöz képest/parány magam álmait kergetem,/reménye nélkül...”

Mondhatnánk azt, hogy miért olvassuk tovább, ha a költő már a kötet elején mindent feladott, reménytelenül tekint a jövője felé, de a kíváncsiság hajtott és tovább olvastam. Előkerülnek a válaszok a miértekre a *Márianosztra* és a *Pokolélmény* c versekben, már rögtön a folytatásban. A korán elvesztett édesanya motívuma, és a jeles elődökkel való élete párhuzamának képe: „Elővillanni látom/a történelmi arcok/tükörreflex-bánatát,/a vonásaim mögé rejtett/Igazság/derengő nevetését.”

Nem finomkodik Vasi a szavakkal, naturalisztikusan fejezi ki véleményét a mai társadalomról és a képmutató emberekről, világról: „Szivárványról zuhantomban/’pokol-éjjel’/belülről rothadó emberekkel/találkoztam.../vérük szurok volt,/szájuk gennyet rózsállott...”

A sorok nem olvasóbarát rímes rigmusok, hanem egy megtört élet pillanatképei, „egyszerű” őszinteséggel írva, mint a továbbiakban az édesapa halálos ágyán történő kínok közti vergődése, amelyet a család hidegen néz

végig. „Ember embernek farkasa” tartja a mondás és ez úgy tűnik Vasi esetében is igazolódni látszik. Saját életünket leginkább saját szeretteink tehetik tönkre, ha megszűnik a másik iránti figyelem és összetartozás érzése, ami sokszor mostani elferdült és sarkaiból kifordult világunk egyik nem túl kellemes jellemzője.

A mindenéből kisemmizett fiú képe rajzolódik ki a kötet további verseiben, az önmagába forduló remete képe: „Felveszem a betegek kenetét,/ezentúl magamba vagyok zárva,/gyónástalanul sötét a lelkem...”

A kötet közepén egy éles fordulattal vidámabb képek villannak fel, esküvőről, a fiatalok boldogságáról, megkapó természeti képek: „arcodba zuhognak az álmok/vér-parazsos minden éjszaka/tulipánnal pofoz fel a hajnal...” A képeket azonban itt is bevonja a nyomasztó hangulat, a szóképek magukért beszélnek: mutált hangon szóló madár beszél az emberekhez, majd a testiség képei is előkerülnek nevén nevezve kertelés nélkül a beteljesülő vágyakat, majd újra visszatérnek a természeti képekbe csomagolt félelmek: „Arcot nyit feléd egy virág,/Szája nincs, bár hallom a hangját,/hisz szótlanul is szól hozzád,/s oldja a csöndje a görcsöt...”

A nyomokban felbukkanó fekete humor, az érdeklarátok, kocsma hangulata, felszínes boldogság pillanatmorzsái tarkítják a folytatásban a versek sorait. Korkép és kórkép a mai élet sötét oldaláról, naturalisztikusan, néhol durva szavak szándékos használatával. Finnyáskodhatunk, hogy ez nem költészet. Talán a szó hagyományos értelmében nem egészen, mert nincsenek mindenhol rímek, rímképek, viszont vannak helyettünk őszinte érzelmek, kifejező sorok. Az ösztönösen megírt, leírt gondolatok, egy lecsúszott élet

pillanatképei, elkeseredett küzdelem az alkohollal, társtalansággal, megtúrtséggal, kilátástalansággal, ahol egyetlen társ maradt csak, a papír, amire leírhatja Vasi minden bánatát: „Köszönöm, hogy vagy!/Két leplezetlen orcád/elbír ezer simogatást,/elbír ezer pofoncsapást,/Szia! Papírlap!”

Nem maradhatnak el az Istenhez szóló versek sem, a Hitbe kapaszkodó költői fohász: „Eltűnik a nap, sötét van,/add vissza Isten az eget,/szárnyai nőttek a fáknak,/értő kezek nélkül szenvedek.”

A kötet rövid prózai oldalai a versek között csak erősítik a kötet nyomasztó hangulatát, bemutatva a család hidegségét. Valós, vagy álmovilág villódzó részletei? Csak a költő tudja igazán, de a versekből kiindulva hajlok a valódi történések ábrázolása felé.

Humorként fogható fel Aladdin története XXI. századba helyezve ahol nem olyan szerencsés, mint a mesében, mintha nem találná a helyét ebben a világban, de végül kicsit másképp mégis azzá válik. Követik hasonlókat: Vers az *Unicumhoz*, majd az útkeresés pillanatnyi kikötői és beszélgetések a már nem élő édesanyával (*Anyám, megbocsátasz nekik?*), vagy kitalált figurákkal, pl. hó-angyallal (*Bú-támasztó*).

Elkeseredetten keres párhuzamokat, más hasonló sorsú történeteket annak igazolására, hogy nincsen egyedül, hogy vannak hasonló sorsú életek. Talán a megnyugváshoz szükséges Vasi számára, aki mindennapi félelmeinket is belefogalmazza saját sorsának bemutatásába. A kiszolgáltatott kisember mindennapjai köszönnek vissza a lapokról, akik robotként élik sorsukat és apró piszkálódásokban élik ki kegyetlen hajlamaikat.

Az utolsó vers (*Beszédrostok – ízesül*) utolsó sorai védő motívummal záródnak, fájdalmas lezárással, újra a magány hangulatával, de egyfajta bensőségebb megnyugvással: „Szavak szárnya a falakon, Erika szerint képzelődöm./A függöny eltakar mindent. A fényt is./A magányt nem.”

Lehet szeretni és nemszeretni Vasi költészetét, bizonyára nem tökéletes, viszont egyedi, őszinte, szókimondó és felhívja a figyelmünket arra, hogy legfélelmetesebb ellenségünk az elmagányosodás. Sötétebb ésfélelmetesebb minden másnál, mert eltorzítja az ember életét, megnyomorítja minden napjait. Érdekes ezen elgondolkodni, és becsengetni „elfelejtett” rokonainkhoz is, egy-egy jó szóval.

Ajánlom azoknak ezt a kis kötetet, akik nem a látványos könyvespolcon csillogó vastag bulvár könyvekre vágynak, hanem egy csendes segélykiáltás perceinek megismerésére. Talán az is segít Vasi Ferenc Zoltánnak, ha olvassuk műveit és ismeretlenül is üzenünk neki. Talán...

Bakos József

Kortárs remete könyvismertető 4+5főszerk hsz

Józsi - Főszerkesztő- 2015. január 15. 10:50:56

Kedves Ági!

Köszönöm, hogy olvastad a könyv kritikát.
Vasi versei húsba markolóak és őszinték, az olvasónak
nem nehéz átérezni.

Vasi Ferencnek személyesen is üzenhetsz privát

üzenetben a könyvvel kapcsolatban.

Szeretettel
Józsi

#8

liliom54- 2014. december 16. 22:57:17

Kedves Józsi!

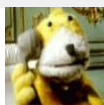
A kötetről írt kritikád, elemzésed megérintett. Gratulálok

fantasztikus írásodhoz!

Szerintem, - Vasi verseit, érzelmeit, gondolatait az tudja igazán megérteni, értékelni, -aki beleérzéssel olvas a sorok között és átlátja a mondanivalót! Vagy, - aki maga is átélt hasonló helyzeteket..... Utána nézek, hol lehet megvenni a kötetet. Jómagam, - nagyon kedvelem azokat a műveket, amelyeknek témájához az ÉLET maga adta az indítékot.....

Azok a szív és a lélek hangjain szólnak.....

Szeretettel: Ági

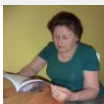
#7

Józsi - Főszerkesztő- 2014. november 26. 21:37:36

Kedves Ilona!

Örülök, hogy olvastad a kötetről írt kritikámat, írásomat.

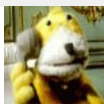
Szeretettel
Józsi

#6

Oroszlan08- 2014. november 20. 11:44:49

Kedves Józsi!
Meghatott az írásod. Köszönöm, hogy olvashattam.
Együtt érzek! Előttem sok minden elhangzott.
Szeretettel: Ica

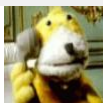

#5

Józsi - Főszerkesztő- 2014. november 20. 10:36:27

Kedves Zsermen!
Örülök, hogy olvastad írásomat. A kötetet nem mi adtuk ki, írok a szerzőnek, megérdeklődöm, hogy hol kapható a kötet. Bizony mélyre kell menni versei megértéséhez esetenként, és aki szerencsés helyzetben van, rendezett étellel, nem is biztos hogy megérti, vagy meg akarja érteni. Ettől azonban még az értékes mai irodalomhoz tartozik Vasi költészete is, mint jónéhány más mai sorstársáé is, akikre oda kellene figyelniük.

Üdvözlettel
József

#4

Józsi - Főszerkesztő- 2014. november 20. 10:33:37

Kedves Mami!

Örülök, hogy olvastad írásomat a kötetről. Vasi kötete éppen arra hívja fel a figyelmet, hogy sokan élnek úgy, elhagyatottan, magányosan, mint ő. Ha erről nem akarsz olvasni, az természetesen a te elhatározásod. Viszont attól ez a társadalmi jelenség létezik és amíg így marad a világ sok ember számára a keserűség és a nyomor jut, nem azért mert nem szeretnék ebből kitörni! Te a leírtak alapján erős voltál, végig küzdötted a nehéz éveket. Ebben erőt adtak a gyerekeid, de neki nincs ilyen szerencséje. Aki egyedül, család és segítség nélkül él, létminimumon, vagy az alatt, nehezebb számára a kitörés, a mindennapi élet is. Vasi próbál tenni azért, hogy ne maradjon így az élete, ez is kitűnik a verseiből. Nem sajnálatja magát, hanem kiírja magából mindazt a fájdalmat, ami az évtizedek során érte. Írtad, hogy visszaolvasod a verseit, hogy erőt gyűjts a továbbiakhoz. Az utókor számára éppen ezért fontosak ezek a versek is, mert a XXI. századot is dokumentálják. És persze arról se feledkezzünk meg, hogy sok elődje is leírta szenvedéseit és ma az irodalomórák alapfeltétele műveik ismerete. Így véleményem ellentétes a tieddel, mert szerintem a hasonló íróknak, költőknek kell, hogy legyen helye a

későbbi évszázadok során pl a tananyagban is. Nem állhatunk meg a XIX. századnál és évezredekben keresztül csak azt oktatta bukdácsolni tovább az életben. Fel kell ébrednie a társadalomnak és frissíteni a tananyagot is. Nem hunyhatunk szemet! Ismerje meg végre a fiatalabb korosztály és mindenki azt, hogy ma is élnek költők, akiknek nem az a sors jutott, amit megérdemelték és becsüljük már meg végre őket most, amíg élnek! Ne várjuk meg azt, hogy eltávozzanak és utána emeljük őket fel. Ez már nekik nem segítség.

Szóval remélem sokan olvassák írásait és erőt merítenek belőle, mint ahogyan te is. Ez a költészet, az irodalom célja is. Megmutatni a világot saját szemünkből, életünk tapasztalataival. Így talán sokan tanulva a hibákból jobb életet élhetnek. Egy kis szerencsével...

Szeretettel

Józsi

#3

Józsi - Főszerkesztő- 2014. november 20. 10:22:37

Kedves Katalin!

Köszönöm, hogy olvastad a könyvről írt soraimat. A remete csendje a jövő számára is megmarad én bízom benne. A kötet pedig lenyomata egy ember nehéz életének.

Sok sorstársa volt az előző évszázadokban, így az ő költészete is fennmaradhat, ha a társadalom úgy ítéli meg, hogy az igazi irodalmi értékek a fontosak és nem a gagyi.

Szeretettel
Józi

#2

mami- 2014. november 18. 09:29:38

Kedves Józsi!

Érdeklődéssel olvastam Vasi Ferenc Zoltán SOK NAGY MALŐR című verses könyvének a bemutatását. Szép a könyv. A borító egyszerűségével súlyos sorokat sejtett.

Mégis azt mondom, hogy nem akarok 56 oldalon keresztül egy a világfájdalmából kitörni nem tudó vagy nem akaró, elkeseredett ember sorait olvasni. Én is ebben a világban élek. Tudom, hogy van kiút, van minden földi jóra és szépre lehetőség aki valóban vágyja azt. A költő egyik írásában olvastam, hogy mily keserves, de 28 m²-en kell tengődnie (?!). Az én szobám ahol

negyedmagammal (három gyerek) meghúztuk magunkat több évig még 20 m² sem volt. A szoba közepére tettem

a kályhát mert ott volt luk a földemen és kivezetve a kályhacsövét fűtöttem. Mikor erre rászántam magam akkor november végén már mínuszok voltak. Most, 25 évvel később is itt lakom. Nem volt hova mennem. De rendbe tettem a kis háza és innen indítottam el a siker felé a gyerekeimet. Háromból kettő diplomázott. Az én dolgom az volt, hogy megteremtsem az anyagi fedezetet az övék az, hogy tanuljanak, süssenek, főzzenek, takarítsanak, mossanak. Nem nyávogtunk, nem

panaszkodtunk, csak próbáltuk a rendszerváltást túlélni. En Vasi Ferenc Zoltán verseiből a meg nem értett ember tehetetlen vergődését olvasom ki aki nem akar tenni azért, hogy kikerüljön ebből a csapdából. Pedig tenni kell, vagy ott marad örökre. Nem mondom, hogy nem szépen megírtak a versek, azt sem, hogy egyszer-egyszer nem érez az ember "kényszert" arra, hogy visszaolvassa egy-egy írását, de ezt csak azért teszem, hogy erőt gyűjtsek a továbbiakhoz, vagy, hogy érezzem én mennyivel különb vagyok, mert letaposva is fel mertem, - vele ellentétben -, állni. Nem hiszem, hogy ezek a versek lesznek amiket az utókor elemezni vágyik, hisz azt, hogy nem akarok... azt nem lehet se elemezni se megérteni és főleg egy olyan korban ahol az elesetteknek minden lehetősége megvan adva, a talpra állásra. Azt gondolom, hogy az összefoglalásban minden benne van ebben a kritikus könyvbemutatóról:

"Lehet szeretni és nemszeretni Vasi költészetét, bizonyára nem tökéletes, viszont egyedi, őszinte, szókimondó és felhívja a figyelmünket arra, hogy legfélelmetesebb ellenségünk az elmagányosodás. Sötétebb ésfélelmetesebb minden másnál, mert eltorzítja az ember életét, megnyomorítja minden napjait. Érdemes ezen elgondolkodni, és becsengetni elfelejtett; rokonainkhoz is, egy-egy jó szóval."

Ebben minden benne van. A valahová- valakihez tartozás ereje ami nem csak talpra állít, de képes a fellegekbe is röpíteni.

Szeretettel: Jártó Róza /mami/

#1

katalinka- 2014. november 17. 20:23:01

Kedves Józsi! Nagyon szép könyvelemzést olvashattam Tőled Vasi Ferenc Zoltán műveiről. Talán segítség, hogy én már remeteségbe vonultam éltam 1991. óta, hogy más is van úgy, hogy megcsömörlik mindentől, s már le is mondott arról, hogy valaha is ráerőltesse magát valakire, vagy kiöntse, ami a szívét nyomja, más is él úgy, hogy elveszítette minden jó barátját, családját, vagy kihűltek az érzelmek. 1991-ben azt írtam - sok-sok ember kéne, hatalmas fény-özön, mert kevés a remete csöndje...A remete hallgat, túlél, nem tud meghalni, s valamilyen titkos remény élteve ad erőt a mindennapok elviseléséhez, mindenünnen csak a csend válaszol neki néma kérdéseire: miért? Ha kimeri mondani hangosan, elkönyvelnék bolondnak azok, akiknek megadták és engedélyezték a szeretetet.

Sokat meséltél a versekről, prózákról, a kiáltások hozzám mindig is elértek. Mi vagyunk azok, akikkel nem szokás jótékonykodni sem érzelmekben, sem anyagiakban, akiket leírt valaki, vagy valakik valahol, akik nélkül is továbbmegy az élet, bár hihetetlen, hogy így van. Köszönöm, hogy felhívtad a figyelmet a könyvre, Te vagy az egyik olyan nemes, aki mindenkit és mindent megért, s ez azért fontos és figyelemre méltó, mert általában csak azok értenek meg mindent, akik mindeneket megtapasztaltak. Ti áruljátok a könyvet, Ti adtátok ki? Köszönöm, hogy olvashattam nagyon

empatikus és sokoldalú elemzéseidet! Sok szeretettel:
Katalin

9,360,626 egyedi látogató

145. Vasi Ferenc Zoltán: ÁLLANDÓ VESZTES VAGY!

- 17 nov 2014
- 84 megnyitás
- 2 hozzászólás

ÁLLANDÓ VESZTES VAGY!

Vérzik a tulipán a terítőn,
az asztal fölött kezek,
középütt egy sas lebeg –
ez egy húsvéti lakoma.

A szellem kastélyában
beteges emberek,
kutyák, csontok, egerek:
Birkenau haláltábor.

Hieronymus Bosch
ecsetelte a poklot,
borzalmak tudatában
ugyan mit ehetett?

Előképe a jövő a múltnak,
elszáradt jóslatok kísérlete,

sírgödrökben Hosszúszakáll -
és csontváz-merev fellegek.

A történelem kibontja,
a munkás visszateszi
a kifosztott földre a port,
éj-magas csönd terül most szét.

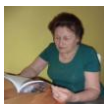
Az ember: halmazati bűncselekmény
- a feltámadás tana,
egyszeri és pótolhatatlan
az arc, az arcmás, a jellem!

Ezt a verset nem mutatom!
- dehogynem, dehogynem! –
Szerinted mondható? – olyan, hm, de, szép?
Tanuld meg? Tanuld meg?

Te sem tudsz verset írni,
Vasi Ferenc Zoltán, a sokszor
eltérített polgár! Tanultál volna!
Hisz te a szerelemben állandó

VESZTES VAGY!
(Halálodig az is maradsz.)

Hozzászólás küldése: 2

#2

Oroszlan08 - 2014. november 20. 11:32:45

Tetszett ahogyan a szürreális képeidbe bevontad saját
magad a végén.
Nem biztos, hogy neked kell ítéletet hozni magad felett.
Szerintem lehetett volna kettő vers is.
Szeretettel gratulálok: Ica

#1

Zsermen - 2014. november 19. 21:24:46

kedves Fecó!
leírom, amit érzek: szerintem ez három vers. Az első öt
vsz. szorosan összetartozik, egy kép, bármennyire is
széteső (több kép), mert szürreális, amolyan Dalis, a
hatodik vsz. egy önálló négysorosnak tűnik, nálam
amolyan töredék, az utolsó két vsz. pedig újnak tűnik,
mintha reflektálna, vagy felelne az első résszel. Úgy
tűnik, hogy önerősítő, önszuggesztív rész, mely egyben
mégis tele kétellyel.

most zavarba hoztál rendesen 😊
az első ötösre adnék egy

9

-est. 😊

üdv. zsermen

146. Vasi Ferenc Zoltán: Nesze neked, költészet!

- 25 nov 2014
- 109 megnyitás
- 4 hozzászólás

NESZE NEKED, KÖLTÉSZET!

A vers olcsó, ócska kacat,
ingyen kapod, ingyen is add,
s míg szétterjeng az éteri lét,
cigaretta, kávé délig a reggelid,
szádhoz emelve a szálát: ég.
Ebéd! Visszavánszorgod az utat,
elnehezít álomba a meleg étel,
aztán az örökös idővesztés,
a képernyő alig adhat választ,
a hajnal gondjait szerteküldted:
Isten is süket, az Ördögh halott,
láttad Őt és dorgált, tanított –
a verset tessék komolyan venni,
az egyszerűt egyszerűn írni,
hogy Isten is belássa, van hibája
épp elég. Az ember maga van.
Túl sok volt a közösségi játszma,
török ruhában MSZMP-tagok fiai,
ajkukon a gyaur kutya –
rám adják mások viselt göncét,
megszokhatatlan hacukákat,
a vagyonukat rajtad nyerték.
A toll hegyes, a vonal egyenes,
bár a lakást kéne rendbe tenni.

Nem vagyok jó semmire-senkire
és ezt a verset is ráncba kéne szedni...

2013.08.03.

Hozzászólás küldése: 3+1

#4

Morgen - 2014. november 26. 19:01:23

Kedves Zoltán!

Egy régi filmet juttattál eszembe. Sajnos a címére már
nem emlékszem!

- Egy ürességtől kongó hajnalon, valahol egy
metróállomás mélyén főhősünk ül egy padon, üres
tekintettel maga elé bámulva. Kiszakad belőle egy nagy
sóhaj, és elkezd valami imára hasonlót motyogni. Közben
távolról, egyre erősödve hallatszik a közelgő szerelvény
hangja.

Emberünk feláll, odamegy a sínekhez. Ledobja a
dzsekijét, lerúgja a cipőit, és... áramszünet lesz!!!

Ezzel lett vége a filmnek.

Üdv: Péter

#3

Zsermen - 2014. november 25. 21:20:48

katalinka:

" Én itt az életemmel pályáztam, páran rosszallásukat
fejezték ki, azt hitték, sötét dolgokkal foglalkozom, sötét
könyveket olvasok."

nem unod még ezt az állandó mártírkodást? Itt lehetsz,
még azok után is...

s, ha nyerni szeretnél a pályázaton, akkor olyan verset
kéne írnod!

#2

Zsermen - 2014. november 25. 21:08:02

Bizony ráncba kéne szedni, annak ellenére, hogy mégis
átment a modikon!

" török ruhában MSZMP-tagok fiai,
ajkukon a gyaur kutya –"

miért kell ide pártpolitika?
miért kell itt is a kormányt szidni?

ha törlöd, vagy jelképpé finomítod, akkor szerintem
elbírja ez az irodalmi oldal

zsermen

#1

vasifeco - 2014. november 25. 19:54:52

Kedves Kata!
Legelsőbbül is boldog névnapot, ha most tartod,
Alexandriai szent Katalin napján.Vonzó a hozzászólásod,

rokonlelkek vagyunk?" Egy-kettő szenved, a többi szeretetben él" - ennél nincs pontosabb megfogalmazás. sajnálom, ha Néked is ilyen a sorsod. Ezek emberi játszmák végjátékai, kiközösítődsi. Ez a versszerűség helyzetrajz, de ugyan hogy segíthetnék mással? Öllelek szeretettel. Ferenc

147. Vasi Ferenc Zoltán: SIVATAG

- 27 nov 2014
- 77 megnyitás
- 1 hozzászólás

SIVATAG

A négyzetes idő, mint tevehajcsár
vonul végig a sivatagon.

Forróságot-fagyot egyként talál.

Itt a papír egyik sarkán
a Hold forog és álomba merül
- előmerészkednek a vadak –,
míg a teve halad s a hajcsár,
szétszór jeleket a táj homokján, -
olvasandja Isten:

Volt egy teve meg egy ember
és sok vad váddal élt ellenük,
zsigerből szökkent elő az éhség,
s most itt egy tetem, ott egy tetem,
oda a rakomány!

A Nap felkelt,
újfent tetőz a forróság!
S két homokszem közt

egy harmatcsepp átsuhan
s tovafordul a Göncöl-szekér...

Hozzászólás küldése: 1

#1

Morgen - 2014. november 30. 18:24:19

Érdekes, tetszően megfogalmazott képek, de mi az a
"olvasandja"?
Üdv: Péter

148. Vasi Ferenc Zoltán: KURVAISZONY

- 01 dec 2014
- 134 megnyitás
- 6 hozzászólás

KURVAISZONY

Szukaszagod volt akkor éjszaka,
s bagzottunk volna hajnalig
a szerelmet főként felejtve,

De megmenekültem!

A Fény-hitűt tovább keresve
egy cet öklendezett
vissza a magányba.

Hozzászólás küldése: 5+1

#6

mamuszka - 2014. december 03. 09:15:11

Ízléstelen.

A Való Világ c. TV műsor szintjén mozog.

mindenről lehet írni - de irodalmi stílusban.
/csak személyes vélemény/

#5

Zsermen - 2014. december 02. 21:25:21

Tartottál a fogadtatástól?

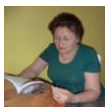
ugyan már. nem vagyunk sem prúdek, sem kirekesztők.
még a múltkori pártpolitizáló versed is átment.
Igaz, nem bírtam ki szó nélkül, de itt nincs tiltólista.
lásd, az én nem egyszer necces verseimet!
üdv. zsermen

#4

vasifeco - 2014. december 02. 21:08:17

Köszönöm hozzászólásotokhoz. Józseffel tartottunk a fogadtatástól, majd leveszi, "De akkor megmenekültem" - most. Az életben nem. Kedves Vali-mami, nem ajánlom a kötetet, drága, inkább az újat, A szeretet fájdalmá-t.

Majd. Ferenc

#3

Oroszlan08 - 2014. december 02. 16:37:30

Rövid de velős! Remek meghatározása a lélektelen
együttléteknek.
Gratulálok: Ica

#2

Vali-mami - 2014. december 02. 15:44:24

Kedves Zoltán !
Ha már ilyen nyersen vulgáris címet adtál....kíváncsi
voltam a tartalomra is.
Bizony....mindnyájan a fény hitűt keressük....legyen az
férfi vagy nő.
Csak az utak ritkán futnak össze fényesen.
Legtöbbünk lelke végleg,vagy időlegesen árnyékban
bolyong.
Igen.
A test és a lélek nem mindig ugyanazt kíván.
....és az útjelzők elterelnek.
Én mégis azt mondom....senkivel sem cserélnék.
....mert ettől lettem én....a testi-lelki egység....önmagam.
(a kötetedet szándékozom felkeresni)

Üdvözlettel:Vali m.

#1

Zsermen - 2014. december 02. 14:20:31

k...a jó! 😊
bizony, nem jó a k...a

149. Vasi Ferenc Zoltán: Szívsziromlavina, Édesharagos!

- 02 dec 2014
- Archív pályázati versek
 - 153 megnyitás
 - 2 hozzászólás

SZÍVSZIROMLAVINA, ÉDESHARAGOS!

Voltunk? És/vagy lettünk volna?
- fájdalomvarjak begubózva,
amint sós pogácsa – könnyeink –
tengermód morzsálva tükröket,
arcfoncsorra madárszívvel pulzál –
a szabadság: lábikra – felhőket
illetget; táncunk-szárnyunk kicsíráztat
égni látott búzamezőket. Ha komor
a Nap, fekete sarlót nyomorunknak!
A szemünkbe vonni ködlepedőt,
tisztá magunkat magunk fölé
gyónjuk, a mindent hívővágyat
zugból előbúvó csótánykatonáknak; -
s veszünk haragból mézet
- tudjuk-e élni e vidéket? –
leszíjazott virágok, lombok.

Te, már/még a kő-tekintetet
 vonzod; márványlováról csóklovag –
 a ajkaink netovábbja: a Miatyánkra
 vonszolt Ige keservpalástja.
 Szeretlek magamért; tékozló fiú
 a romokért retteg (számon kéri) – tudd!
 - élek sötétben, lelkifurdalás-kegyetlen,
 cipeljük erre-arra múltunk ---
 szikra-záporával a meghajló időt.
 Édes? Nem! –mohó marok.
 - seprű-, kenyér-, kávé-, levegőcsend,
 a kifáradt kút tán reménysugár –
 mi maraszt, majd ki téved el?
 Én lenni ember, „kicsit magyar” –
 rohamra kész vihar, mi szemfedő,
 aranyhal-süket úgyis a tető! –
 vagy a hólepel-temető: lelket dúsító
 Erő? Hordjuk hát szét zsebeinkben
 a nincstelen nincset, vendég-
 marasztó koporsófalak fojtnak ---
 Ha csiszolatlanul, kintorok fölött
 átröppenek egy köszörült világba, -
 ne félj!
 - visszanyelt szavaimmal –
 eddig nem? – vigyázatlak ---
 Letérdeplett erdő imasúlya
 a menekvő szarvasok
 patanyomában---

Hozzászólás küldése: 2

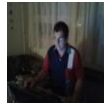

#2

mamuszka - 2014. december 06. 18:23:51

Sajnos, nem értem.

Maradi vagyok, vagy buta?

#1

barnaby - 2014. december 04. 19:31:54

"Hordjuk hát szét zsebeinkben
a nincstelen nincset, vendég-
marasztó koporsófalak fojtnak ---"

Gratulálok, szeretem ezt a fajta írásmódot-látásmódot, a dolgok megközelítését e formában, módon...igaz, nehéz megérteni elsőre, nem egy "ingyom-bingyom"vers, de megéri többször alaposan átrágni magát az embernek a

versen...Gratulálok, üdvözetem:B 😊

150. Vasi Ferenc Zoltán: Szobabelső

- 05 dec 2014
- 76 megnyitás

SZOBABELSŐ

Hét-szivárvány rét alatt
nyolcpaplanos titokágyban

három márvány magányában
csönd a csönddel
válaszol
ébredel
álmodol
csöpp nesz
könny kény!
kenyénapok gondja
gondok gondolatja ---

Hozzászólás küldése: 0

151. Vasi Ferenc Zoltán: ABORTUSZOS NŐRÉMEK

- 08 dec 2014
- 185 megnyitás
- 11 hozzászólás

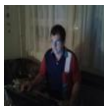
ABORTUSZOS NŐRÉMEK

Átvérzett szemű lovak
robajlanak
metafizikai réten
mélyhitű álmok
ereszkednek felhők
alatt lármás csendnek
eseti esők ragozásában
fölfakadt forrásvíz! –
áttöri a sziklák erezetét...
Tegnapra vitt tegnapelőtt
süvöltő hiányában

kardlappal felfénylik a fej:
csatarohamok holdja –
rücskös arcú gyertya –
augusztus tizenharmadika
lángra szállt ördöglovasa
1. kárhozat
2. Veled-Ellened
néma ingoványa:
3. aprószentek hajnala!

Hozzászólás küldése: 10+1

Oldal: 2 / 2: 12

#1

barnaby - 2014. december 09. 07:21:41

Sokan nem szeretik a posztmodern verseket...nekem nagy
kedvenceim...ez is.Gratulálok, szinte láttama
versed.Üdvözöllek:B

mamuszka - 2014. december 12. 09:52:09

Zsermen véleményével teljesen egyetérték.

Álságos önsajnálát egy férfi részéről azt írni, hogy egy nő
abortuszai az ő életét tették pokollá.
Mindig a nő szenved, a férfit az élvezet.
Nem is kötelező kitartani egy "nőrem" mellett.

Nem becsülöd a nőket - biztos megvan az okod,
de nem kell ennyire kiteregetni aszexuális életed
problémáit. 😳

#10

Janna - 2014. december 12. 08:42:26

Az "aprószenetek hajnala" véges, a hölgy majd "kifut az időből", a "forrás fakadás" befejeződik. A zsigeri-szenvedésre ez a természet megoldása.

Amikor farkasok éheznek felszívódnak a magzatok.
A fogókúrázó lányoknál kimaradhat az "élet-virága".

Tudat alatt a hölgy nagyon szeretne gyermeket -7-, de a körülmények megfelelőek?

Üdvözlette:Janna

#9

vasifeco - 2014. december 11. 04:55:35

Kedves Mindenki! Köszönöm a vihart, amit arattam, de azért ilyen zsúfolt a vers (autista? autentikus? artistikus?), mert személyesen érintve vagyok. 7 abortusz egy nőnél sok vagy kevés? Ez az a bibi, amit az én elvetélt sorsommal nagy kegyetlenségek közepette átéltem. Nem szólhatok többet. Van női sovinizmus is. Rámegy az életem. Bocsánat,ha sértettem a közízlést.

Üdvözlettel: Ferenc

#8

Vali-mami - 2014. december 10. 22:32:37

Kedves Zoltán !

Élet ellen kardlappal....vagy kűretkanállal rohanni mindig
gyalázatos rémtett.

Bár nem mondod ki szavakkal,de hangulatában
érzékelteted,hogy az átvérzett szemek és a lángra szállt
ördögök kínhálállal felérnek.

Sok nő tudja ezt.

....mert vérző szemekkel sírt valaha.

Ha úgy adódott hogy....veled - ellened....nem mindig
önakarat motiválta.

Van kiszolgáltatottság is.

Itt jegyzem meg....Zsermen igazat szólt....ne csak a NŐT
keresd !

Üdvözlettel:Vali m.

#7

Zsermen - 2014. december 10. 21:36:58

olyan, mint mikor valaki a Jelenések könyvének
realizálódása közben vetette volna papírra e sorokat.
csak azt nem értem, hogy egy abortusz, miként tud
ekkor a világ végét kiváltani
egy férfinak ennyire nehéz lehet megérteni, hogy egy nő
a saját teste felett dönt?
ezer ok miatt kényszerülhetnek ilyen helyzetbe

ja, s a háttérben férfiak állnak
azaz ebben az esetben a " keresd a nőt!" helyett "keresd a
férfit!" s nekik is egy verset, a nők nagyobb tiszteletéről,
no meg a hímsovinizmusról

üdv: zsermen

#6

mamuszka - 2014. december 10. 13:10:20

Nem vagyok ellene a modernségnek, de ez a vers
nem modern, hanem értelmetlen: abszurd szókapcsolatok
egymásra dobált halmaza, eszement szerkezetben. Már a
címe is irritáló!

Megnyugtat, hogy véleményemmel nem vagyok
egyedül. 🤔

#5

Rzsike - 2014. december 10. 08:26:16

Gondolom miről írtál. Engem is felkavart. ❤️

#4

mami - 2014. december 09. 18:24:25

Ha negyedjére is elolvasnám akkor sem jön le a semmi mondanivaló. Pedig igyekszem erősen Épp mostanság oktattak ki, hogy ha nem tetszik a Te művészeted (MŰVÉSZETED) Akkor ne olvassam az ilyen magas röptű sorokat....Megyek és csendben olvasgatok tovább

/mami/

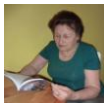
#3

Frady Endre - 2014. december 09. 15:53:41

Ha nem tudnám, hogy nem paródia, akkor azt hinném, hogy az... Hogy ezzel mit akarok mondani - és mondani akarok-e bármit egyáltalán - azt rábízom azokra, akiket

érdekel... 😊

A verset magát viszont nem értem. Lehet, hogy egyszerőbb vagyok a kelleténél... 😊

#2

Oroszlan08 - 2014. december 09. 14:33:52

Felkavaró!!! ...amit látattál. Üdv. Ica

152. Vasi Ferenc Zoltán: A BARANYAI-BÁRDOS
(BARBÁR-)TRÉNING ürügyén:

- 11 dec 2014
- 97 megnyitás
- 2 hozzászólás

**A BARANYAI-BÁRDOS (BARBÁR-)TRÉNING
ürügyén:**

Arcommá szépült természet.
Napkorong szemeitekben
látom, hogy' suhannak tova
falevél őszi könnyeim.

+

Szoborszép-meztelenül
testmeleg tekintetek
tükreben állni, élni.

+

Magányos művelet:Zokogsz.
Halott férj mosolya szemed.
Csukott zsalugáterek mögött
lihegj gyógyultan szerelmet.

+

Elcsöpögő halántékunk viaszában
ott dereng a szent szeretet Buddha-arca.
Formáld meg szívemből újszülött testedet,
színezd ki a szemem újra gyermekkorral.

+

Amikor az emlékeid kibeszéled,
röpülni kezdesz a tükör anyaméhből.
Újdon-szült szívemből órájás toppan elő.

Mint barlang falán az árnyékot, - ámulom
a TEREMTŐ embert.

Hozzászólás küldése: 2

#2

Zsermen - 2014. december 14. 14:11:56

10

Mindegyik önmagában nagyszerű.

Lassú, figyelmes olvasásra ajánlott!

Van itt pszichoanalízis, lélekutazás, művészetterápia. ha
jól sejtem, mert elrejtve, talán magunkban is ott a válasz,
azaz a kulcs a nyitjaikhoz.

" Újdon-szült"

ez már maga egy teremtés 😊

no és itt van Platón barlanghasonlata is, meg sok-sok
minden

hiába, montázs

mint különböző színű pergő könnyek, vagy verejtékek

én szeretem a kubizmust is, mert elgondolkoztat,
megdolgoztat, nem csak gyönyörködött, vagy elvarázsol,
bár szerintem ez messze nem kubizmus, lásd fentebb

grat: zsermen

#1

Vali-mami - 2014. december 11. 23:23:13

Kedves Zoltán !

Remélem nem kárpótlásul adtad az embert méltató
versed az előzőért.

Hiszen az előző is az emberért sírt.

Elnézést kértél....és nem volt miért.
Nem törvény mindenki szavát,mindenkinek érteni.

Áthallások is vannakcsak jó fül kell hozzá.
A szokatlan meg legyen csak" különleges"....és
szokatlan.

A kubista festményt sem érti mindenki.

A versírás szabadsága tág határokat enged.

Engedd csak Te is....ahogyan "kiszakad"

A stílusod úgyis Rólad szól.

Üdvözlettel:Vali m.

153. Vasi Ferenc Zoltán: BŰNTUDAT

- 15 dec 2014
- 66 megnyitás
- 22 jan 2015
- 55 megnyitás
- 4 hozzászólás

BŰNTUDAT

Apám sírját borral
meglocsolnád?

Anyám könnyeiből
való szívem! -
járnál vele polkát?
Kilenc árva évem
ruhámul rám szabnád?
Csillag magasából
magamat megutálnám.
s akkor lenne vége,
ha bűnömet felrónád:
CMB!

Hozzászólás küldése: 2+2

#4

vasifeco - 2015. január 26. 19:30:41

Kedves Éva! Köszönöm, hogy megszólítottál. Persze, hogy tán érthetetlen, - de megszentelt életre vágyom.
CMB - Caspar-Menyhért-Boldizsár. A gondolati idegpályáim félrehordanak. Nincs műgondosság. Csupán kiírások. Az meg vitatható. Mert emberi igény a költészettől, a szép diadalra juttatása. Illyéssel szólva - ki a rettenetet kimondja, az le is győzi. Hála és köszönet.
Ferenc (nekem nem nagyon sikerül! - ahogy Hamvas mondja: nézz körül és menj tovább! - de a tapasztalatot szűrd le. No, ennyit így nekibuzdulva. Hódolat.F)

#3

vasifeco - 2015. január 26. 19:11:59

Kedves Vali-mami! Nem szoktam válaszolni általában, de ez szíven érintett nagyon. Egy pszichológus sem állíthatott volna ki pontosabb diagnózist. Én annyira

lelkesen szerettem mindenkit, hogy kifosztottak,
anyagilag-érzelmileg stb. József is jól látja, kortárs
remetelétem, - de így legalább nem vagyok kitéve
olyannyira a begyakorolt játszmáknak. Fiam magamra
hagyott, én meg az anyját rühellem. Távolból -
szellemileg - kell végigélnem, hogyan teszi ronccsá.
Költőtársaim kegyetlenkedéseit meg nem is említem, épp
apám halála után telepedtek rám. A legfiatalabb már
József Attila-díjas. Milliomoscsemeteként nem rühell
150eft segélyt kérni. Engem vertek-fojtogattak,
kiraboltak, internáltak. No, nem folytatom. Ez volt sajnos
a mai esti mesének beillő villanat. Őszinte hódolatom:
Ferenc/Zoltán

#2

Vali-mami - 2015. január 25. 13:27:08

Kedves Zoltán !

Te verseidben egy roppant érzékeny, megkeseredett
ember benyomását kelted.

Olyan, mint egy talajvesztettamikor a szeretet után
fut,de már nincs ereje elérni.

Örökös önvád.... a megbocsátást nem ismerő önkritika
nyelvén szólsz.

Már-már csak éppen(csődeltjárást nem indítasz magad
ellen)

Pedig.

Pedig a verseid mást parancsolnak....és mást
üzennek(burkoltan)

Az érzékeny lelkek nem csak magukat siratják,ha
megbántódnak....másokban is megérik a hiányt.

Olyannak látlak,aki könnyezik....de a kabátját oda adná

bárkinek....bármikor.
Tévednék???
Optimista erőt üzenve....szeretettel....Vali m.

#1

lambrozett - 2015. január 25. 12:55:50

No, ezt még fejtegetem. Üdv. Éva

154. Vasi Ferenc Zoltán: Így ébred a meséből

- 23 dec 2014
- 90 megnyitás
- 2 hozzászólás

Így ébred a meséből

Lovag oson
a lányomom
ösvényén, fel,
fösvény- énem
tornyába.
Hamupipő
rózsa-álmát
felriasztja
vértjével!

Hozzászólás küldése: 2

#2

kaszapeter - 2014. december 27. 17:14:37

Egyetérttek Zsermennel, valóban remek vers!

Üdv,Peti

#1

Zsermen - 2014. december 27. 15:25:08

REMEK!!

tetszett!

üdv: zsermen

155. Vasi Ferenc Zoltán: Búsultató

- 30 dec 2014
- 79 megnyitás

BÚSULTATÓ

Inni hagyta leendő férjét.
Elméje előtt szüzlányok vetkeznek.
Szárnyuk bódultan megtörten hull alá.
Angyalfény-öltönyt illenék adni rám!

Szobák faláról verejték málladoz'.
Bér-rózsás kertek öröknek tűnnek ott.
Kalap-kabátban: vára kozz - ó-remény!
Télhomályt átkelni - ugyan-Ő: holdlidérc

Hozzászólás küldése: 0

2015.

**D/. 01. 02. Bakos József kritika: A szeretet
fájdalma**

Tud-e fájni a szeretet?

Nos, ez egy furcsa kérdésnek tűnhet első pillanatban, de ha elidőzünk egy kicsit, gondolkodóba esünk és megdöbbenve tapasztaljuk, hogy: Igen, tud!

Vasi Ferenc Zoltán kötete viseli ezt a címet és a benne szereplő halvány, kissé nehezen olvasható régies betűkkel íródó sorok mesélnek nekünk.

A kötet „*Apám gondolatában*” ciklussal indul. Az Apa üzen fiának, egy élet bölcsességét rövid sorokba sűrítve:

„...tudatmélysötét alakok: formálódasz.

Merengve egy láda kincsen, a nincsen.

Füvek futnak vágató lovak patái alatt.

Azt hiszem a versben, havazni kezd.

Ősszel lassan hullanak pimasz legyek.

Éjbe takaróznak a ritkuló fák.

Soha sincs értelme a résznek, csak az egésznek.”

Tobzódnak a költői képek és kirajzolódik néhány mondatban egy egész élet. Megszületünk, sötétből a fénybe érve örökkön kincset keresve létezünk, őrizzük a semmit, ami mégis a mindenünk, az apró pillanatok, az elmúló másodperceket, amelyek lerakódva elménkben addig kaparásznak, amíg versbe öntve testet öltenek a fehér papíron. Kék tintavérrel írt fájdalmas sorok, egy élet emlékképei. És amikor havazni kezd, ritkulnak a fák, közeleg az elmúlás, majd ismét a sötét csönd és maradnak utánunk az emlékek.

A válasz tehát itt van, már rögtön a kötet első néhány oldalán. Féltjük azt a kis jót is, ami életünkben megadatott és talán néha nem is örülünk önfeledten, mert attól tartunk, hogy minden egy pillanat alatt elmúlhat, jöhet a rossz, a cseppnyi jó után.

Vasi a versírást küzdelemként ábrázolja soraiban és érzékelteti, hogy egy költő számára nincs annál rosszabb, mintha egy megfogalmazódó gondolat mégsem ölt testet a fehér lapon:

„A lélek mindig versre tör/s a szavaknál megreked./Nincs rettenetesebb/az élmény kereng az idegrendszeren,/de mondattá nem összerakható.”

Osztályrészem: Ostyafelmutatás c versében költő elődök képe tűnik fel, ábrázolva életüket, szenvedésüket. Elmosódó sorsok és a költészet becsülete, megbecsülése iránti aggodalom érződik a versszakokban, saját hányattatott sorsára történő utalással: „28 négyzetméterre zsúfolok össze mindent, mi maradt dúlt hitemből.”

A kötet további részében Vasi saját élete áll a középpontban. Az apa halálának képe és a költészetbe, írásba menekülés, amely áldás és átok számára egyben: „A költő vasalt fegyenc, s a könyvlapok, börtönfalak.”

Érzelmek, érzések, gondolatok sorakoznak egymás után rendezve: tétova álmok, bolyongó gondolatok (Psyché), bizonytalan segítségkérés (Én fizetek), Fia iránti szeretet (Fiamnak), és a versciklus címadó verse: Apám gondolatában, amely fájó sebeket feltépő emlékkép, ragaszkodás a múlthoz. Énkörömben c versétől látszólag könnyedebb sorok következnek, de mély mondanivalóval.

A megváltás előestéjén ciklus következik a kötetben. Vallás (Életöröm) és útkeresés képei: „Lógok a semmi felett/mélye-nincs két meredély között.” (Corpus c. vers). A költő a vallásban, hitben, Istenhez fordulásban keres menedéket, oltalmat. Talán egyfajta bizalmatlanság a mai személytelen világ irányában, tudatos kizárása a további csalódásoknak. A magány hangjai is kifejezésre kerülnek és egy idő után már a hit is lehet nyomasztó, ha nincs kivel megosztani a gondolatainkat:

„A Teremtő súlya alatt nyögök,/nehéz, Isten-hiányos magányban -/az élet vize megzavarosodott,/hajtom fejem álomra, halálra.”

A verseket olvasva még az a gondolat is megfogalmazódhat bennünk, hogy vajon Vasi számára semmi sem jó? Mindenben a hibát, félelmet, rosszat keresi?

Ezután következnek a Megbocsátásról, Békéről, Sorsról szóló versek és ismét felbukkan az elvesztett Anya képe. Mintegy kapaszkodó a múltból, ami fájdalmas, de erőt ad a folytatáshoz.

Mielőtt végleg leírnánk negatívnak az egész kötetet, következik a *Liszt-láng ciklus*. Felbukkan a szerelem érzése, újabb szint, pozitív gondolatokat hozva: „Ajkaidról fakasszad az éneklés forrását,/ újítsd velem

gyökerét a fának/s röppents rügyeket ágaira.” (A csókok szomjáról c. vers).

A boldogság pillanatai, simogató érzelmes kavalkádja, itt-ott átszőve gondoskodó, óvó szeretettel és erotikával is!

A kötet utolsó részében, a *Magyar úton döngölt földön* ciklusban hazafias gondolatok, magyarság tudat, hősi elődök emlékképei, (Hősi halottak – álomidőben), emlékversek, (Eszmélődések) történelmi események (Birkenau) eleven sorai kaptak helyet. A Magyar úton döngölt földön címadó ciklus verse a küzdelmet helyezi előtérbe, kifejezve, hogy akármi történik, fel kell állni és menni tovább!

Összességében ez a kötet sem vidám hangulatú, de az előző könyvhöz képest: „A sok nagy malőr”, letisztultabb, gondolatvilága egységesebb, a kétkedő sorok ellenére pedig több olyan verset tartalmaz, amely nem Vasi saját sorsáról szól, hanem üzen az olvasónak. Összegzi a XXI. század szépségeit, félelmeit, mert a fő gondolat végig kidomborodik a sorokban: A szeretet tud fájni, az aggodás megtépázza a lelket, de magányosan élni még rosszabb.

Az üzenet talán sok emberhez eljut és megtanuljuk értékelni mindazt, ami sorsunkban megadatott.

Bakos József

156. Vasi Ferenc Zoltán: A szerelem faggatása

- 02 jan 2015
- 70 megnyitás
- 2 hozzászólás

A SZERELEM FAGGATÁSA

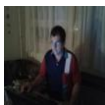
Láttad-e az esőben az ezer arcot
amely a holtaktól üzent angyali nyelven
kiállok újra a mennydörgésbe
tépje le ruháim hatalmas vakufény
meztelen tagjaim védem
a Hold-nővér bárdcsapásai ellen
s bújok le pincemélybe
míg te kegyetlen felejtet
kitagadott érzeményimet.
Szeretted-e a lelenche fogott Lelket
ki éhét ékét önmagán kívül kereste
s ez lett a veszte mert két-három
árny összeborult felette, s bár a bőr
elfeketedetten – báránybekecs tűzben –
a Nap halhatatlan vigaszát nem lelhetted
A tükör álmokból merítkezett
vakcsönd vakhalál vakigen tornácú
s végül nématánc hegysírás-zenére

Hozzászólás küldése: 2

#2

Janna - 2015. január 07. 07:44:18

Impulzív " héja nász " az éjjeli esőben.

#1

barnaby - 2015. január 03. 14:06:27

Fájdalmas faggatása ez a szerelemnek. Már-már
önmarcangolásnak tűnik számomra. Úgy érzem versed
többszöri olvasása után is.

157. Vasi Ferenc Zoltán: Jézus

- 09 jan 2015
- 56 megnyitás
- 1 hozzászólás

JÉZUS

Terítőt ajándékozol,
min fekvő a könyv,
a kaput megnyitja,
arany égbolt felé
nesztelen emelkedik
könnyű galamb, -
csőrében tartva féltőn
- egyetlen vérgyöngy
(ragyog a sóhaj)

x

Megnyitom a szívem.
Kapu az égre
vérgyöngy
könnyű galamb

x

A szent – kolostormagányban
zsolozmáz',
a világban szertegyűrűzik
az áldás!

x

Királyok lépte: birodalom.
Parancsok hadvezérletével
merre űznek az álmok?
Ki díszesül –
milyen Nap ragyog?

x

Isten áramában halak hallhatják
halhatatlanul (-uu –u)
Túlpártot vet a révész, dobban a szív.
Mire szólal a szikla?

x

Avass be rendbe
szerelembe
nehogy tékozzoljam
magam
Gitártokban a Hold
ujjamon húrok
Holnap: szerenád

x

avass be
szerelemrendbe
húrozatlan
gitár-kalit
madártele

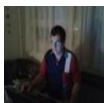
Máya

fátyla
táncok
lánca

száj
x

Nem fogjuk megváltoztatni
az Isten hozzánk állását
a fejszében reped a nyél
és csak Jézus
kezében kenyér

Hozzászólás küldése: 1

#1

barnaby - 2015. január 09. 21:47:28

Nagyon tetszik a vers, főleg a befejező sorok
briliánsak...gratulálok:B 😊

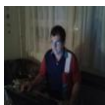
158. Vasi Ferenc Zoltán: S.zerelmes L.evél

- 12 jan 2015
- 56 megnyitás
- 3 hozzászólás

S.zerelmes L.evél

Drága Fecó!
Nagy a kosz itt.
Beköltözöm.
Hozom a porszívót is,
s a korszerű tévét.
Ígérem, szép lesz az életem.
Erikának halászlé -,
ül helyeden éppen.
Aztán majd, ha unatkozol,
menj Edithez szépen.
Emlékszel, ott mi volt mindig!
Erikával játszom
páros pacsit!
(Meg ne fázz!) –:
Végy magadra bordó pulcsit.

Hozzászólás küldése: 2+1

#3

barnaby - 2015. január 13. 18:06:05

Jó az, ha az ember, magán is tud nevetni , még ha fáj
is...görbe tükröt tartani ,és belenézni úgy, hogy pozitívan
lássuk még a nemtetsző dolgokat is-na ezek az élet nagy
pillanatai...Gratulálok versedhez.

#2

vasifeco - 2015. január 13. 06:06:23

Kedves Vali-mami!

Köszönöm megjegyzésed, annyi a lényeg, megcsalás.
Edit egy híres narkós , Erika meg hm-hm(szintén)! De
fiam anyja. Szóval ettől Fecós a vers. Átejtettek. A
kliense S.L. volt, afféle barát(?) Józsefnek igaza
van,mindenki adjon hálát sorsának, ami adatott. Nekem
ez jutott. Hódolattal: Ferenc

#1

Vali-mami - 2015. január 13. 00:34:28

Kedves Zoltán !

"Selypes "leveledhez nem tudok mit hozzáfűzni,csak azt
hogy "Fecós",mint a többi.

Erika mit szól Edithez? 😊

S mit szól Edit Erikához. 😊

A páros pacsí szabadalmaztatott kártyajáték?....vagy csak
hazárdírozol?

Mert hogy a szójátékhoz értesz azt látom.

ÜDV....Vali m.

159. Vasi Ferenc Zoltán: A HARAMIA - SZÓBAN
(vonatkattogás 2 költőre és egy női hangra)

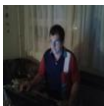
- 15 jan 2015
- 61 megnyitás
- 1 hozzászólás

A HARAMIA - SZÓBAN (vonatkattogás 2 költőre és egy női hangra)

Azt mondta, hogy:
Hatalmas szemekkel bámul egy angyal.
Azt mondta... egy versben:
Az emberi rendből kizárt az Isten.
Azt mondta... egy versben bujkáló:
Semmiből sok volt és most már elég lesz,
(... bujkáló haramia!)
pernyéből arcot kivel cseréljek?
(haramia vagy.)
Fák gyökerébe fogódzom árván.
Azt mondta, hogy:
Dús szerelmüket bután kínálták
(- egy versben!)
Alsom a hóban, szomorú ábránd –
vagy
kicsorbult véső/

a versem: márvány.

Hozzászólás küldése: 1

#1

barnaby - 2015. január 17. 19:02:43

Ez bizony remek!!!nagyon-nagyon jó vers!Gratulálok,
nem akarok belemenni, milyen gondolatokat ébresztett a
vers,pillanatképek sora ugrott eléem minden egyes

"kattogásra"...a befejezés azar!!! Gratulációm
fogadd:B

160. Vasi Ferenc Zoltán: Égi érv

- 27 jan 2015
- Versek 2015
- 35 megnyitás

ÉGI ÉRV

I.

Mint csillagok: élünk.
Bűnt nem remélünk.
És minden halálunk:
A fekete lyuk.

II.

Valamit ezer éve végzünk.
Percei közt eltévedünk.
Ötmilliárdan, vagy többen leszünk,
hiánytalanok, mint a párzó kutyák.

III.

Nem teheti a csend velem,
hogyan legyen ---

IV.

Akinek nincs kertje (vegyen?)
az nem virágzik ---
(terem?)

V.

csitulj el –

fölösleg –
jelentsél
és legyél –
számárcsuhás névtelen –
győzz daccal –
őrült kor őrült gyermeke, szólj,
- hallgatni szégyen!

VI.

titkaid vára leszél?
szakad a táj sebe,
sántít a szó utána.
kedvemet szegve
utat lel magának
a végtelen!

Hozzászólás küldése: 0

161. Vasi Ferenc Zoltán: Én fizetek rá

- 02 febr 2015
- Archív pályázati versek
- 69 megnyitás

ÉN FIZETEK RÁ

(az én-füzetek margójára):

Mernél-e ébren álmodni velem,
mikor testem hét kígyó marja,
s bőröm zöld nyálka lepi be,
még ínyem is sorvad hirtelen...

Mesélnél arról, köldöködből
 gólyák reppentek felhőkre fel,
 szárnyuk alatt parazsat hordtanak,
 s a rétre azt hintik szerte-széjjel...
 Idegeimet, mint villanyzsinórt, kitépnéd-e,
 ha már járószintünkig emelkedett a pince...
 Merészelnéd-e késsel metszeni fülem,
 csak hogy a szenvedés - szenvedés legyen...
 Háborúznál-e ellenem kegyetlen,
 tudva, hogy ki kardot vesz, azt kard emészti el...
 Tíz karommal kikaparnád-e szüleim a sírból,
 hogy meglásd végre, kire hasonlítok...
 Fejszével kettéhasítanád-e a dallamot,
 ami egy hajnalon fakadt,
 mikor vízi hulla volt a Nap...
 Csurgatnád-e véredet kehelybe,
 félve, hogy a szerződés végigéltet...
 S egy vaknak elsimogatnád-e,
 milyen színes a pillangó szárnya...
 És merülnél-e
 fülem dobja alá táncnak –
 az értelmed is elveszítve kéjjel...
 (A téboly édes volt, mint törökméz
 a vásári forгатagban.)
 Hazudd, hogy nem voltál még a feleségem,
 és ezer csomót bogozz a kötélén,
 hogy engem is egy ítélet elemésszen...
 (Az újsághordó odarögzül a fagyba,
 s megakad emlékként az agyban.)
 Átélnéd-e velem a poklot,
 csak hogy Isten szíve elé omolj...
 Szeretnél-e másokat macska-ésszel –

fekete árnyakat az utcafényben...
Elvonszólnál-e hazáig, -
a szerelem édes otthonáig... Minden éjjel:
hét kígyó marta a testem,
s én e zöld lepelben énekeltem
a hűség hegyének Zsoltárát...

Hozzászólás küldése: 0

162. Vasi Ferenc Zoltán: MORD
TÉNYMAGYARÁZAT (2015. március)

- 01 márc 2015
- Archív pályázati versek
 - 48 megnyitás

MORD TÉNYMAGYARÁZAT

Az érzés elmarad.
Az élmény - nem.
A szeretet elfásul,
és akkor mi a cél?
A vagyoni jog, a fenyítés.
„Isten nélkül –
levegőt sem tudnék
venni!” (Csak hát a tónus.)
Ilyen hallatán könnyre
fakadna az ember.
Merthogy az abortusz...
Imátlatul? Álmatlanul?
Orbitális morbus morale

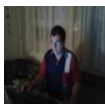
163. Vasi Ferenc Zoltán: ALBÉRLETI MAGYAR
ÉRZÉS

- 02 márc 2015
- 25 megnyitás
- 1 hozzászólás

ALBÉRLETI MAGYAR ÉRZÉS

Bánat-erdő, szárnymagasság! –
túlvilági bizonyosság.
Revíziós határtudat.
Anyország: bezárt lakat!

Hozzászólás küldése: 1

#1

barnaby - 2015. március 05. 19:54:38

mai a versed...bár ha húsz évvel előbb írod-akkor is
megállta volna a helyét...sajnálatos , hogy még mindig
aktuális a probléma. KEVÉS SZÓVAL-SOKAT
MONDTÁL EL A VERSBEN.Gratulálok:B

164. Vasi Ferenc Zoltán: MAGYAR LÁZÁLMOK

- 09 márc 2015
- 54 megnyitás
- 2 hozzászólás

MAGYAR LÁZÁLMOK

Szállt az átok szívem-ágra,
Mindenhatónk hitványára.
Virágkarvaly fölragadta,
tűzkakas-dombra hullajtja.

Eső, erdő, labirintus!
Vérharmatos farkasvirtus
űz , - s a felhők arcán
szemöldök a láz-szivárvány.

Hozzászólás küldése: 2

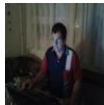
#2

Vali-mami - 2015. március 13. 00:47:26

Kedves Zoltán !

Versedben lázálomként a valóság köszön vissza.
"Farkasvirtus" ül tort rajtunk.
Tűrőképességünk már, hány próbát kibírt?
....de minden történésnek van végórája is.
Hol fog vajon lecsengeni?

Üdvözlettel:Vali m.

#1

barnaby - 2015. március 13. 00:23:44

Nagyon összevont, asszociációkra építkező, épülő
vers...egy kiáltás a vers az emberért, a
természetért...gratulálok:B 😊

165. Vasi Ferenc Zoltán: MAGYAR LÁZÁLMOK II.

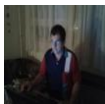
- 13 márc 2015
- Versek 2015
- 69 megnyitás
- 3 hozzászólás

MAGYAR LÁZÁLMOK II.

Az eső lehajol.
Arcon csókolja a földet –
az örület helyén.
Virágoskert!
Az édenből dallam páráll.
Én futottam mégis tövises bokákkal.
Ezer kígyó gyémát-szeme vibrált,
s a hajnalom fekete volt.

Áraszd ki rám kegyelmedet! –
szétzúzódott borospohár.
Áldást küldj a Föld számára,
Egem pőre Máriája.

Hozzászólás küldése: 3

#3

barnaby - 2015. március 14. 19:47:54

Ez már egy "szelídebb" lázas álmodás...nem olyan villódzóan zaklatott, mint az első. Békésebb, reménykedőbb. Gratulálok versedhez, tetszett.

Üdvöm: B

#2

angyalka - 2015. március 13. 19:26:13

Nagyon szép vers!
Az eső lehajol...nagyon tetszett.
szeretettel
Rozálka

#1

fehersasmadar - 2015. március 13. 18:02:51

Gyönyörű vers!!! Én nem is tudok mit hozzátenni, mert csak elvennék belőle!

Szilvási Zoltán

166. Vasi Ferenc Zoltán: MAGYAR LÁZÁLMOK III.

- 16 márc 2015
- 58 megnyitás
- 4 hozzászólás

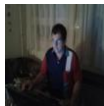
MAGYAR LÁZÁLMOK III.

Édestej-Anyám! -
orvosok tépnek le melleidről,
akár egy sebtapaszt, -
gyöngyöző homlokkal,
kék vitorlavásznat! - s
röpülésbe kezdek súlytalan
a szemétdomb felett,
kiskakas gyémánt fél-szultánja!
Landolok virág(bomba)tölcsérbe,
míg majd csendőrnagyapám
integet a sarkon beforduló
halottaskocsiból:
Viszont-nem-látásra!

+

Rózsa-keresztapám s tengertelt
Dédanyám fogja a dobverőket, -
és világgá hírelük kisdobon:
A jövő - keresztfiam, dédunokám! -
megműti álmodat,
s idegenként iszod a kávékat,
tejpörrel, s anélkül, s egyedül.
Ismeretlen katona rákfenéje rág.

Hozzászólás küldése: 4

#4

barnaby - 2015. március 17. 19:43:28

Ez a "lázálmod", már hasonlít az elsőre. Zaklatott,
villódzó gondolatokat írtál meg, továbbgondolásra
sugallva. Tetszett ez is, gratulálók: B 😊

#3

Rzsike - 2015. március 17. 09:50:37

Remek ,amit én olvasok ki belőle nekem tetszik. Mekkora
gondolatok.
Grat. Rzsike.

#2

Vali-mami - 2015. március 17. 08:35:55

Kedves Zoltán.

Neked(nekünk) kéretlenül dobja oda a sors az útravalót.
Hogy hová születünk, nem mi döntjük el.
Az élet foszlányait "születési" korszakunk " adja a
kezünkbe.
S mint a Párkáknak fonni kell.
Néha keserves, kemény igyekezettel.
Verseid legtöbbje erről szól.
Nagyon kell figyelni, hogy értsem is az üzeneted.
....de arcodat már egyre tisztábban látom.

Üdvözlettel: Vali m.

#1

titus56 - 2015. március 17. 07:50:17

Kedves feco!

Mint tudod, távol áll tőlem (legtöbb esetben) a szabad vers, se a zaklatottan villogó mondanivalója elfeledteti velem ez a hiányosságomat. Az Édestej-Anyám kifejezést pedig tanítani kellene.

titus56

167. Vasi Ferenc Zoltán: A JÖVŐ REMÉNYÉBEN

- 03 ápr 2015
- Archív pályázati versek
- 63 megnyitás

A JÖVŐ REMÉNYÉBEN

És megindultak a hegyek,
feltekergőztek az utak,
és bűneim elém siettek,
homlokomról verejték fakadt,
s az egek hídja is rám szakadt, -
esők ereszkedtek és apadtak,
mesék, mítoszok dagadtak.
Mint kovász, lettek érzelmeim,
és döndült a föld léptem alatt,
arcomon vércsik szivárgott,

vágyott idill képe tűnt el,
és eltévedt reszketeg hangom.
Nem voltam én már senki se,
tetszhalott tán, ki épphogy él,
ki enyhet és nyugtot remél...
És akkor fiam pilláira néztem,
s féltetni kezdtem és szeretni:
egyetlen élhető kincsem –
és szeretnék meggyökerezni.
Tudtam, kapott virág nem hoz gyümölcsöt,
de a gesztus nyelvén ő kifejezte:
megtermi hitem, gyermeket érlel,
ha sorsára idején rásüt a Nap.
Istennek hisz, és lesz ő is Isten,
a fogalom tartalmát megtapasztalja.
Nagyanya lesz anyja s én a nagyapja.

Hozzászólás küldése: 0

168. Vasi Ferenc Zoltán: HITTEL-HITETLENÜL

- 02 máj 2015
- Archív pályázati versek
 - 65 megnyitás
 - 2 hozzászólás

HITTEL-HITETLENÜL

Ítéld meg magad –
bűnös vagy, vagy áldozat?
46 évemben hány év öntudat,

hány tevékenység s renyheség?
 S mert gyónni nem akarsz –
 Isten népét teszed meg
 állásfoglalásnak ítélőbírádul –!
 Egyediséged egyéniség-e,
 hogy magad példaként felmutasd?
 A mindenhatóság utadat
 nem teszi kiegyenesítetté,
 álhitekbe kapaszkodtál
 s ez maradt rád: a fölöslegesség!
 Isten éli istenségét,
 a pártütés feje a néptömegbe mül',
 árnyékból fénylényed. Hogy előállj
 vele, hát, szóval: ez a hétcsuda!
 Nem követendő, de lekövethető ---
 nem múlhatatlan, de rombolékony ---!
 Amikor dívik az össznemzeti gyónás,
 szekta helyett egy verssel magam is
 azt vívom, az elragadtatás helyett
 a kemény lelki tusát,
 a dinasztikus és generatív elrendelés
 neuraszténiás önérzet-sokkját.
 Hamis remény a gyógyulás,
 inkább szintfelmérés, valamelyes tartás.
 Minimum-befektetés az álom,
 annak kibontása: a tudhatás próbaköve
 --- gurul, gördül, megáll,
 papírlapra fonetikus látás –
 formává ki kerekíti?
 Befeketít. Kifehérít.
 - Jézus, Szent Mária!
 Félbehagyom a verset,

szél emelje a Nap felé –
s záporozzék fénybot-ütlege:
Rám --- sirám!

2012.05.13.

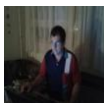
Hozzászólás küldése: 2

#2

mamuszka - 2015. június 03. 16:16:48

Vívódásod a végére egészen hitelessé válik
engem meggyőzött.

#1

barnaby - 2015. május 18. 07:48:55

Mély lelki vívódás, perlekedés önmagaddal-
Istennel...Nehéz olvasni a versed, többször el kell, de
megéri.Hogy mik vagyunk?Döntse el ki-ki maga, minek
érzi alapját ,létének bizonyosságát e világban.De azt
mondom, nem érdemes ebbe annyira
belebonyolódni.Élesen nem elválasztható a
válasz.Önjelölt próféták pedig mindig is lesznek.

Gratulálok versedhez.Üdv 🤔 özőllek:B 😊

169. Vasi Ferenc Zoltán: VÉGÜL KIÁLTÁS

- 15 máj 2015
- 53 megnyitás
- 1 hozzászólás

VÉGÜL KIÁLTÁS

Közösségi múltakat bolygatni mit érdemes.
Egyéni az érdek és egyéni a sérelem.
Ha kárpótól is bármi elszenvedettet,
önérzet-alázat váltófutása már
s a végeredménye úgylát halál.
Hogy van-e feltámadás? - úgy tapasztalom,
korholnak-dicsérnek holt felmenőim,
de külsőképpen már igen nehéz –
rangban, képzettségben mások a csoportok,
s egyenként más belső felépítésük.
A nemzet fogalma örök-Egy: szent!
S azonképpen örökös változó –
a számláló (tagláló) szeszélyes.
Ahogy kedve-iránya tartja a népet,
úgy működik a demokrácia. Százfejű szörny.
Tegnap ilyen, holnap olyan. Kinek pénz,
kinek rang és jutalom. S együtt – főként –
a vagyon! Ezen múlik és múlt –
nemesi előny vagy paraszti kötelelem,
vagy a kiegyező érdek: „megkérem a kezed”, -
esetleg szülök egy gyermeket, - „vállalod?”
(neked vagy épphogy ellened).
Hitem szerint vallom az emberiséget,
de könyörgöm a sors Istenét:

Ne fájjak már ilyen nagyon! –
(s persze csendben maradok).

Hozzászólás küldése: 1

#1

Rzsike - 2015. május 17. 21:21:44

Kedves Ferenc.
Kiáltás, vagy kilátás?
Korkép, régről és jelenről.
Grat. Rzsike

170. Vasi Ferenc Zoltán: PANAMA PANCSA SZÍLA

- 26 máj 2015
- 45 megnyitás

PANAMA PANCSA SZÍLA

(a békés együttélés öt elve – hamisan)

Beköltöztem a kabátba
voltage-apóós korhely elegántja
Fésül a tél hajamra havat
Tamás-szikla: Isten szava

Bánatosra fogja az arcot
könnytelten abroncsolt kudarcom
Kinéz magának gyerek asszony

midőn füstkígyó marja torkom

Lennem lehetek szeretetlen
Félkortyok a könnyen szítt kátrány
beházasítottak légköbbe
belhelyben csöndesen elcsent takarók

Csillár s lázas körte-titok
ölelném szídtelen kutyusom
Piszkos némbér számra tapadó
nékem töletek jól kijutott

1. Jól 2. Kijutott
3. Számlálatlan napok
4. Számtanpélda
5. Halottnak részvét/lenség

Hozzászülés küldése: 0

171. Vasi Ferenc Zoltán: KÍNTATVA

- 28 máj 2015
- 59 megnyitás
- 3 hozzászólás

KÍNTATVA

Dög voltál.
Kutyául bántál velem.
Torz pofám dugtad
angyali tükrök elé,

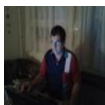
tested foncsora elé,
és élvezted
hogyan bujdosok
álmokba
s vinnyogok
a Holdra.

A Hold havazást
sátraz fölénk,
gyönyörtetlek,
arcodba símitok
fehérséget...

Találd meg a kulcsot
tálald ki – ki voltam!
Találd meg, mi elveszett!
Tálald ki a levest!

Álom-limlomokat gyűjtök.
Marokszám tékozlom magam.
Friss havon rózsák vére.
Mondom: rózsák vére a friss havon.

Hozzászólás küldése: 3

#3

barnaby - 2015. június 01. 14:36:37

gratulalok versedhez. ahogy erzem a versed
hangulatabol- ez egy keseru csalodas utani erzesek
foganta vers...lehet szerelmi, vagy csupan barati, vagy

emberbarati...de szerelmi lesz ez.Remek dramaturgiaju
vers, tetszessel olvastam:b 😊

#2

Rumi - 2015. június 01. 12:33:41

Gratulálok, remekül felépített vers. Hatásos és erős,
mégsem goromba vagy közönséges. Csodás, finom a
lezárás!

#1

Zsermen - 2015. május 31. 15:05:11

nagyszerű, dramatikus, erőteljes sorok

üdvözlettel: zsermen

172. Vasi Ferenc Zoltán: ALKOHOLSZONDA

- 01 jún 2015
- 31 megnyitás

ALKOHOLSZONDA

A gyanú árnyékát nem lehet lemosni,
de a gyanú nem egészen jogtalan.

Most nem ittam, régebben igen –
alkoholban fürdettem magam.

Tagadjam a múltat? Vétlen vagyok?
Mások irányából szakadtak rám
a bajok? Mélybe kellett mennem,
derékig a sárba, a félelmektől –
át az árvaságba? Minden rám tapadt.
Rátenyerelt a gyászra KP – a kezdő költő
és narkós rimája, vagy PP –
ki kapni szeretett, adni keveset
akart, s feldúlt egy gyermekes családot.
'Kegyetlen' verseik nemzettették velem
albérlőből anyává E-t, ki akkor vált –
ZS lánya 10, nagyfia 19 éves (tavalyelőtt
felakasztotta magát), szóval E-t feleségül
vettem, hisz jött a fiam. Az örökségembe
fektette pénzét, majd elvált tőlem, s vitt
sokmindent. Mint mondja: a templom nem
szenthely, Ő vallástagadó, de 'Isten' -hitű.
Fiam beteljesülését, a születése tényét
sok túldimenzionált, félénk szerelmem bánja.
Színezem a szívnek szépeket feketére,
olybá' tűn, halottra váltak.
Így lettem illuziótlan, vagyontól választott.
A versírás időszakában kórházi beteg, mert
a határfalúban F-e, 'megvámoltak' (kiraboltak).
Nem érdekes! Kérem gondnokságom,
jogászi tanács. Mondanám könnyedén,
megyek elmeszoc.otthonba...
Hitet-utat fiamnak ki adjon,
ha alapvetően elvétettem az utat.

Egy öt évvel idősebb nő! A maga két szülöttje-halállal!

Fújom hát a szondát. Esküszöm, nem ittam!
De a készülék mit mutat?
Nulla-tizenhárom, nulla-negyvenhárom.
Aztán az orvosnál. Nulla-nulla-nulla.
(Rossz volt a fújási technika?)

A gyanú árnyéka rám kövül.
S a fejfán majd, hogy: Ivott! –
ennyi meg ennyit, ne tagadja, nem érdemes.
Maga tettetett skizofrén, inkább
alkoholbeteg! De legfőképpen
nihilista (nulla-nulla, numero nulla)!

2009. IV. 28. Tb.

Hozzászólás küldése: 0

173. Vasi Ferenc Zoltán: MERRE VAN TOVÁBB//?

- 04 jún 2015
- 15 megnyitás

MERRE VAN TOVÁBB//?

Anyám emlékére

Agyamban-ágyamban
fagyasztott álmokat
fogyasztani a napok alján –
erre szültél, Anyám?

Maszatrejteken! -
csapatnyi delfinnel,
kik egymás közt
még egyre nem lelik
az ébredés élő-egyenes
smaragd-adását -
a Család!

Ó, kutatlak mélyen, éjeken, kéjtelen, kábán! –
már-már elveszítelek, Drága! – én,
teremtett, ostoba árva!
Tenger és tej nélkül
félholtan alszom
bevacolt
könnyíthetetlenül-rideg,
az anyaiösztön-hiányos világban!
(Merre tovább/? - és: Nem lesz könnyebb//?
paradoxon/dilemmása:
Én!) ---

Hozzászólás küldése: 0

174. Vasi Ferenc Zoltán: SZITUATÍV

- 22 jún 2015
- 36 megnyitás

SZITUATÍV

mi van te kis csiripiszli!
a sorsodot ki serkenti?
nem bírsz te az erőddel

pláne a sok időddel!
nem való vagy semmire
menj ahova akartál
ne is menj csak maradj már
míg a gazda megtűri! oda
pedig ne is menj, mert különben...

körbe körbe kosárka
Korbe Korbe mozsárka
mozsárkája ólomból
ólomnehéz álmokból
nem lehet ám megélni
nem szabad itt henyélni
a helyeden változtass
tudatodon állítgass
vágjon mint a borotva!

mért vagy ilyen mogorva?

Hozzászólás küldése: 0

Tartalom

2012

1. Fiamnak (2012. 09.)	6
2. Csalódás (2012. 09.)	8
3. GYÖNGY-TESTVÉRKE (2012. 09.)	9
4. Lényegítés (2012. 09.)	11
5. Sorsidill (2012. 09.)	14
6. Transz-Formáció (2012. 10.)	16
7. Szélte-hossza akaratában (2012. 10.)	18
8. A koponyák hegyének szerzője dedikált	19
9. Cseh Tamás fejfája (2012. 10.)	22
10. Álomrianás-Imátlanság (2012. 11.)	23
11. Esztergomi egyedül (2012. 11.)	25
12. Sorserők (2012. 11.)	28
13. Legényke-fruska (2012. 12.)	31
14. Végtelen-végesül (2012. 12.)	33
15. Gyermekek (2012. 12.)	36
16. Szentjánosbogár (2012. 12.)	38
17. SZERESSE! (2012. 12.)	39
18. Verés után, csak magam (2012. 12.)	41
19. Angyaldal (2012. 12.)	43
20. Fohász (2012. 12.)	46
21. Formák szerveződése (2012. 12.)	48

2013

22. Hit, veszélyek közepette (2013. 01.)	50
23. Karácsony közelében (2013. 01.)	52
24. A megváltás előestéjén... (2013. 01.)	54
25. Csak egy lépés a béke (2013. 01.)	57
26. Elmaradt dal (2013. 01.)	58
27-28. Rövidebb fohász, Ámen! (2013. 01.)	59-60
29. Jász Attila (2013. 01.)	60

30. <u>Istenkeresésben</u> (2013. 01.)	61
31. <u>Édesapám mondta...</u> (2013. 01.)	62
32. <u>Fekete anyám</u> (2013. 02.)	66
33. <u>Introvertált</u> (2013. 02.)	70
34. <u>Anyám némben álma jószolt</u> (2013. 02.)	71
35. <u>Vers a tökéletesről</u> (2013. 02.)	75
36. <u>Osztályrészem: Ostyafelmutatás</u> (2013. 02.)	76
37. <u>VALENTIN-NAPI</u> (2013. 02.)	78
38. <u>Csillagvagyak hajnallatig</u> (2013. 02.)	79
39. <u>Isten csendje</u> (2013. 02.)	81
40. <u>Túlvilági kristálypalota</u> (2013. 02.)	81
41. <u>Liszt láng</u> (2013. 03.)	83
42. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG I.</u> (2013. 03.)	85
43. <u>Panaszos felhanggal</u> (2013. 03.)	87
44. <u>Köszönettel</u> (2013. 03.)	89
45. <u>Árny-örökség II.</u> (2013. 03.)	90
46. <u>Siralom árka</u> (2013. 03.)	92
47. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG III.</u> (2013. 03.)	94
48. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG IV.</u> (2013. 03.)	95
49. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG V.</u> (2013. 04.)	96
50. <u>Szám</u> (2013. 04.)	99
51. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG VI.</u> (2013. 04.)	101
52. <u>KAVICSOK</u> (2013. 04.)	102
53. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG VII.</u> (2013. 04.)	105
54. <u>ÁRNY-ÖRÖKSÉG IX.</u> (2013. 04.)	106
A/: Bakos-ajánlás az Érdemkeresztek kötetéhez	109
55. <u>MEGRENDÜLTEN</u> (2013. 04.)	111
56. <u>GYÓNÁSI VÍZTÜKÖR</u> (2013. 04.)	112
57. <u>A CSÓKOK SZOMJÁRÓL</u> (2013. 04.)	113
58. <u>ABBAMARADÁS</u> (2013. 04.)	114
59. <u>KIETLENÜL</u> (2013. 05.)	115
60. <u>Csömör</u> (2013. 05.)	116
61. <u>Anyám kegyképe előtt</u> (2013. 05.)	117

62.· <u>Nagyanyám ravatala (2013. 05.)</u>	118
63.· <u>Angyal duma? (2013. 05.)</u>	119
64.· <u>NYILVÁNVALÓ GYÓNÁS (2013. 05.)</u>	120
65.· <u>A Mester ostobája (2013. 05.)</u>	121
66.· <u>A GYÖNYÖRŰSÉG DALAINAK KEZDETE</u>	122
67.· <u>NYÁR JÖVEND (2013. 05.)</u>	123
68.· <u>Álmodó (2013. 05.)</u>	125
69.· <u>A nevetés-lepke szeret már minket</u>	125
70.· <u>Aladdin mesétlen szerencséje (2013. 06.)</u>	126
71.· <u>Bú-támasztó (2013. 06.)</u>	128
72.· <u>Korosodó (2013. 06.)</u>	129
73.· <u>Félálom-mise (2013. 06.)</u>	130
74.· <u>Haláltánc (2013. 06.)</u>	131
75.· <u>Vérbecsület (2013. 06.)</u>	131
·76.· <u>„Haszonélvezet”! (2013. 06.)</u>	132
·77.· <u>Pokolélmény (2013. 06.)</u>	133
·78.· <u>AKÁCSOR (2013. 07.)</u>	134
·79.· <u>AXIÓMA (2013. 07.)</u>	136
·80.· <u>Dalocska (2013. 07.)</u>	137
·81.· <u>SELLŐ (2013. 07.)</u>	138
·82.· <u>Tavaszi jele (2013. 07.)</u>	139
·83.· <u>A RÓZSA-HUSZÁR (2013. 07.)</u>	140
·84.· <u>12 ÁLOM (2013. 07.)</u>	141
85.· <u>ENIKŐ-ZET (2013. 07.)</u>	142
·86.· <u>Erikának (2013. 07.)</u>	144
87.· <u>ÖLELKEZÉS (2013. 08.)</u>	145
 B/: Bakos kritika VFZ: Érdemkeresztek	 146
·88.· <u>NIKI BABA (2013. 08.)</u>	151
·89.· <u>Szellők a fűzfák felől (2013. 08.)</u>	153
·90.· <u>Ő A HÁZ KINCSE. NAGY ÜDV! (2013. 08.)</u>	154
·91.· <u>Amikor (2013. 08.)</u>	155
·92.· <u>Mianyanánk (2013. 08.)</u>	156

·93. <u>ÉRINTÉS</u> (2013. 08.)	158
· 94. <u>HAJSZA</u> (2013. 09.)	158
· 95. <u>IGÉZET</u> (2013. 11.)	159
· 96. <u>KÖNYÖRLÉLEK</u> (2013. 11.)	160
97. <u>Láger-angyal</u> (2013. 11.)	161
98. <u>SZENDERÜLET</u> (2013. 12.)	163
99. <u>VALLOMÁS REMÉNYÉBEN</u> (2013. 12.)	164
100. <u>SZABI-BABA SZÜLETÉSE</u> (2013. 12.)	164
101. <u>Amorf családtörténet</u> (2013. 12.)	165
102. <u>ADVENT A HITTANTEREMBEN</u> (2013. 12.)	169

2014

103. <u>Alkonyodóban</u> (2014. 01.)	171
104. <u>Gyónom barátságban</u> (2014. 01.)	173
105. <u>Szerzetmagány</u> (2014. 01.)	174
106. <u>SZÍV: HOLDÁRNYÉKBAN</u> (2014. 01.)	175
107. <u>AZ URADALOM ÁRA – A TUDÁS</u> (2014. 01.)	176
108. <u>TEJRÓZSA ÓCEÁN</u> (2014. 01.)	178
109. <u>ÖRÖK HATTYÚ - ANGYALÁVAL</u> (2014. 01.)	179
110. <u>Az égi ménes alászáll</u> (2014. 01.)	180
111. <u>VACSORAKÁVÉ</u> (2014. 01.)	181
112. <u>Ág és gyümölcs</u> (2014. 02.)	183
113. <u>TÓPARTI CSEND</u> (2014. 02.)	185
114. <u>VAKFOLT</u> (2014. 02.)	186
115. <u>JÓLÉT-LÉLEK</u> (2014. 02.)	189
116. <u>MEGFULLASZT A VAKSÖTÉT</u> (2014. 02.)	190
117. <u>BETEGEK KENETE</u> (2014. 02.)	191
118. <u>OLDHATATLAN ÁMEN</u> (2014. 03.)	193
119. <u>MÍG NEM MOBILTELEFONÓZOK EGYET</u> (2014. 03.)	196
120. <u>NAPÉJEGYENLŐSÉG</u> (2014. 04.)	197
121. <u>Alámerült álarc</u> (2014. 04.)	199
122. <u>DON JUAN TANÁCSA</u> (2014. 04.)	201
123. <u>Hitbéli számvetés</u> (2014. 05.)	202

124.· <u>Idegen reggeli (2014. 05.)</u>	206
125.· <u>MEGSZOLGÁLT FOGADALOM (2014. 05.)</u>	207
126.· <u>KIRÁLYNŐM (2014. 07.)</u>	208
127.· <u>Apám halálos ágyon (2014. 09.)</u>	209
128.· <u>Egzálás (2014. 09.)</u>	212
129.· <u>ESKÜVŐ-VŐFÉLY-VERŐFIÚ: KINCSEIM?</u>	213
130.· <u>PERVERZ CSALÁDRAJZ (2014. 09.)</u>	215
131.· <u>Tető alatt - védettségben? (2014. 09)</u>	217
132.· <u>Lakodalom (2014. 10.)</u>	220
133.· <u>SZÉLMÁGLYA (2014. 10.)</u>	221
134.· <u>ARANYPOR A ZONGORÁN (2014. 10.)</u>	224
135.· <u>Szónokias vak vezet üvöltözve - világtalant</u>	228
136.· <u>JÓZSEF ÁLMA MÁRIÁVAL (2014. 10.)</u>	231
137.· <u>HOLT ÖZVEGYSÉG (2014. 10.)</u>	234
138.· <u>JÓZSEF ATTILA (2014. 10.)</u>	235
139.· <u>JÖVENDŐBELI LETT! (2014. 10.)</u>	237
140.· <u>CSILLAGMENET (2014. 10.)</u>	238
141.· <u>ÁLLOMÁS (2014. 10.)</u>	238
142.· <u>Újraszületve élni (2014. 11.)</u>	240
143.· <u>A GYÓGYULÁS KERTJE (2014. 11.)</u>	243
144.· <u>ALKÍMIA (2014. 11.)</u>	247
C/: 2014. 11. 17. Kortárs remete Bakos-kritika	250
145.· <u>ÁLLANDÓ VESZTES VAGY! (2014. 11.)</u>	262
146.· <u>Nesze neked, költészet! (2014. 11.)</u>	265
147.· <u>SIVATAG (2014. 11.)</u>	268
148.· <u>KURVAISZONY (2014. 12.)</u>	269
149.· <u>Szívsiromlavina, Édesharagos! (2014. 12.)</u>	272
150.· <u>Szobabelső (2014. 12.)</u>	274
151.· <u>ABORTUSZOS NŐRÉMEK (2014. 12.)</u>	275
152.· <u>A BARANYAI-BÁRDOS (BARBÁR)TRÉNING</u>	281
153.· <u>BŰNTUDAT (2014. 12.)</u>	283
154.· <u>Így ébred a mesékből (2014. 12.)</u>	286

155.· <u>Búsultató (2014. 12.)</u>	287
------------------------------------	-----

2015.

D/: Bakos: A szeretet fájdalma kritika	288
156.· <u>A szerelem faggatása (2015. 01.)</u>	292
157.· <u>Jézus (2015. 01.)</u>	293
158.· <u>S.zerelmes L.évél (2015. 01.)</u>	295
159.· A HARAMIA SZÓBAN	297
160.· <u>Égi érv (2015. 01.)</u>	299
161.· <u>Én fizetek rá (2015. 02.)</u>	300
162.· <u>MORD TÉNYMAGYARÁZAT (2015. 03.)</u>	302
163.· <u>ALBÉRLETI MAGYAR ÉRZÉS (2015. 03.)</u>	303
164.· <u>MAGYAR LÁZÁLMOK (2015. 03.)</u>	303
165.· <u>MAGYAR LÁZÁLMOK II. (2015. 03.)</u>	305
166.· <u>MAGYAR LÁZÁLMOK III. (2015. 03.)</u>	306
167.· <u>A JÖVŐ REMÉNYÉBEN (2015. 04.)</u>	309
168.· <u>HITTEL-HITETLENÜL (2015. 05.)</u>	310
169.· <u>VÉGÜL KIÁLTÁS (2015. 05.)</u>	313
170.· <u>PANAMA PANCSA SZÍLA (2015. 05.)</u>	314
171.· <u>KÍNTATVA (2015. 05.)</u>	315
172.· <u>ALKOHOLSZONDA (2015. 06.)</u>	317
173.· <u>MERRE VAN TOVÁBB//? (2015. 06.)</u>	319
174.· <u>SZITUATÍV (2015. 06.)</u>	320
<i>Tartalom</i>	322
<i>MÓRITZ MÁTYÁS: Kínverejték</i>	328

MÓRITZ MÁTYÁS

Kínverejték

Vasi Ferenc Zoltánnak

A sebes térdem meg hiába is hajtom,
vissza a régi szép idő már nem fordul;
magam, mint Ady Endre: bilincsben tartom,
néma szemhéjamra bársony-puha por hull.

Kibontom magamból minden fájdalमत,
miközben az emlékek a múlthoz kötnek;
bőrömön végig Isten hidege matat,
szívtelen, rémarcu démonok üldöznek.

Lelkemnek senki nem tudja mi a titka,
amit írok, elenyész, de mit se bánom;
önmagam mélyére vagyok letaszítva,
magamra öltve a hideg nagykabátom.

Átjár a nagy szakadékok szédülete,
sóhajokkal takarózom az ágyamon;
fülembé suttog a sors fekete szele,
mint József Attilának: minden fáj, -nagyon.

Az emberi játszmák a vesztetre vannak,
a vereség mérgeit sokszor megittam;
ki maradna meg védő csillagzatomnak,
ki megfürödne szivárvány vágyaimban.

Eltékozoltam rengeteg szerelmemet,
járom csak a lelkem titkos zezzugait;
az idő is csak ellop, és csak eltemet,
csodákon álmodozok, -amely mint avítt.

Ki tépné le szememről az ósdi álmot,
ki lenne nekem a kiteljesedésem;
ki lenne nekem kéz és szív, ami áldott,
aki eltakarná az én szenvedésem.

Aki letörölné a kínverejtékem,
ki emelné föl a testem árnyék-képét;
ki imádkozna a Jó Istenhez értem,
miközben véresre horzsolná a térdét.

